

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 317 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 10 ΓΕΝΑΡΙΗ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

ΜΑΥΡΟ

με μπλε και πράσινους κόκκους

Γελοίοι

ΑΚΟΜΑ και τον στενό εκσυγχρονιστικό πυρήνα κρατούσε στο σκοτάδι ο Σημίτης για τη συμφωνία του με τον Γιωργάκη να του παραδώσει την εξουσία. Ετσι, οι πιο φλύαροι από τους σημιτοφύλακες αισθάνθηκαν εντελώς γελοίοι καθώς άλλα τους έλεγε να υποστηρίζουν στα ΜΜΕ και άλλα βγήκε και δήλωσε ο ίδιος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο Ρέππας, πρώην κυβερνητικός εκπρόσωπος και από τους αστέρες του εκσυγχρονισμού, που είχε τον εξής διάλογο με το Χατζηνικολάου στο δελτίο ειδήσεων του Αlpha στις 18 Δεκέμβρη:

Ρέππας: Η προσπάθεια να επισκιασθεί η πολιτική από την παραπολιτική βλάπτει ασφαλώς το ΠΑΣΟΚ και την κυβέρνηση, γιατί δημιουργεί μια εικόνα ρευστότητας την ώρα που πρέπει με σταθερό χέρι να οδηγήσουμε τη χώρα στο μέλλον. Βλάπτει τον Κώστα Σημίτη γιατί τον παρουσιάζει ως ηγέτη υπό προθεσμία ενώ δεν είναι. Βλάπτει τον Γεώργιο Παπανδρέου και όλα τα στελέχη τα οποία εμφανίζει να συμμετέχουν σε διάφορες ζυμώσεις, όπως είπατε, ενώ δεν συμμετέχουν.

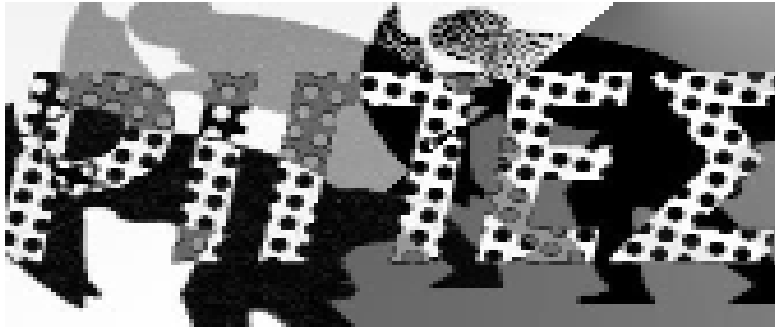
Χατζηνικολάου: Εσείς αποκλείετε ο πρωθυπουργός των εκλογών να κάνει μία κίνηση ανανέωσης στην ηγεσία του κινήματος, να αποτραβηχτεί ο ίδιος και να δώσει χώρο για να υπάρξει ένα νέο πρόσωπο στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, ώστε να προκληθεί διά της εκπλήξεως αυτής, να υπάρξει ένα πολιτικό σκηνοκικό; Το αποκλείετε αυτό;

Ρέππας: Ναι το αποκλείω. Ο πρωθυπουργός έχει δηλώσει ότι θα είναι επικεφαλής του ΠΑΣΟΚ στις επόμενες εκλογές... Επίσης πρέπει να σας πω ότι ο πρωθυπουργός αναδεικνύεται ως ο καταλληλότερος γι' αυτή την θέση μεταξύ των διεκδικούντων το αξίωμα.

Και το πρωί της 22ης Δεκέμβρη, πάλι ο Ρέππας δήλωσε: «Εμφανίζονται το ΠΑΣΟΚ και την κυβέρνηση να βρίσκονται σε φάση αναζήτησης, εμφανίζονται τον πρωθυπουργό να είναι ηγέτης υπό προθεσμία ενώ δεν είναι, εμφανίζουν πολλά στελέχη πρώτης γραμμής του ΠΑΣΟΚ να είναι ενδιάθετα και να συμμετέχουν σε διαδικασίες αλλαγής ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ ενώ και αυτό δεν συμβαίνει».

Λεπτομέρεια: οι δηλώσεις αυτές διανεμήθηκαν από το γραφείο τύπου του Ρέππα στο υπουργείο Εργασίας!

● Καλή χρονιά, σύντροφοι και συντρόφισσες, φίλοι και φίλες ●●● Όπως την εννοούμε εμείς και όχι όπως την εννοούν οι επιβήτορες της εξουσίας ●●● Αλλωστε, στα δικά τους χείλη κάθε ευχή με κατάρρα μοιάζει ●●● Και για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους, καλή χρονιά μπορεί να είναι μόνο μια χρονιά που θα μας βρει στους δρόμους ●●● Γιατί αλλιώς, αν μας βρει και πάλι στον «καναπέ», κακή, ψυχρή κι ανάποδη θα είναι ●●● Γιατί οι εκλογές τελειώνουν το Μάρτη ●●● Κι ύστερα θ' αρχίσει το...μπιπ... ●●● Πρέπει να πληρώσουμε και τα σπασμένα της Ολυμπιάδας, βλέπετε ●●● Και θα 'ναι πολλά ●●● Τόσα πολλά που δεν μπορεί να τα βάλει ο νους κανενός μας ●●● Το ξέρω, εσείς περιμένετε ριπές για τις τελευταίες εξελίξεις ●●● Τί να πούμε, όμως, εμείς, όταν τα είπε όλα ο Μητσοτάκης; ●●● «Πετάνε τη σαβούρα για να επιπλεύσουν» ●●●

Εγραψε ο πολύπειρος της ίντριγκας ●●● Σαβούρα ο Σημίτης; ●●● Εντοίς πράγμασι, που λένε ●●● Αφού τον ξεφορτώνονται παραμονές εκλογών, τί άλλο εκτός από σαβούρα μπορεί να είναι; ●●● Βεβαίως τον αποπέμπουν δόξη και τιμή ●●● Ε, τί να κάνουν, ν' αρχίσουν να τον βρίζουν; ●●● Θα είναι σα να βρίζουν τον εαυτό τους ●●● Το βρισίδι θ' αρχίσει από την επαύριο της εκλογικής ήπας ●●● Ποιος ήπας; ●●● Γιατί, εσείς πιστεύετε ότι θα κερδίσουν; ●●● Με

τί φόντα, ρε παιδιά; ●●● Μη τσιμπάτε στην εννοημένη προπαγάνδα ●●● Δεν είναι και τόσο βούγια οι ψηφοφόροι ●●● Μπορεί να μην έχουν κουράγιο να αναταράξουν το σκηνοκικό, αλλά και τόσο φτύσιμο δεν θα το σηκώσουν ●●● Η σειρά του Γιωργάκη θα έρθει αργότερα, όχι τώρα ●●● Τώρα είναι η σειρά του Κωστάκη ●●● Γενικότερα το πολιτικό σύστημα κινείται στον αστερισμό των - άκηδων ●●● Των ηχηρών τίποτα ●●● Εγραφα «τίποτα» και θυμήθηκα

τον Πάγκαλο ●●● Τον χάσαμε εσχάτως ●●● Ο Λέων αποσύρθηκε στο βάθος της σπηλιάς του ●●● Φαντάζεστε τί έχει να γίνει έτσι και ο Γιωργάκης δοκιμάσει να τον παρακάμψει; ●●● Ενας βρυχηθμός του Θόδωρα αρκεί για να τινάξει στον αέρα όλη την προπαγανδιστική εκστρατεία ●●● Αλλά και να μην βρυχηθεί ο Λέων, πάλι θα ξεφουσκώσει η όλη φιάση ●●● Ακριβώς γιατί πρόκειται για φιάση και όχι για πολιτική ουσία ●●● Θυμηθείτε πώς ξεφούσκωσαν όλες οι προηγούμενες «σημαντικές πολιτικές πρωτοβουλίες» του Σημίτη ●●● Αντε τούτη να κρατήσει λίγο παραπάνω ●●● Και μετά την ήπτα θ' αρχίσει το μεγάλο πανηγύρι στο ΠΑΣΟΚ ●●● Τότε θα μοιραστούν η εξουσία και τα τιμάρια ●●● Τώρα θα βαδίσουν όλοι ενωμένοι ●●● Και μας τί μας νοιάζουν όλ' αυτά; ●●● Ελα μου ντε! ●●● Εκτός αν κανένας μας θα πάρει μερίδιο από την εξουσία ●

◆ Φωτογραφίες, δακτυλικά αποτυπώματα, ένοπλοι φρουροί μέσα στα αεροπλάνα. Ο αμερικάνικος αντιπροσωπικός παροξυσμός επιβάλλεται παντού. Και οι κυβερνήσεις στην Ευρώπη κάνουν τουμπέκι και υποτάσσονται. Μόνο οι Βρετανοί πιλότοι αντέδρασαν, γιατί φοβούνται μήπως καμιά αδέσποτη σφαίρα τρυπήσει το τοίχωμα του αεροσκάφους και πάνε σαν το σκυλί στ' αμπέλι μαζί με τους επιβάτες τους. Αλλά οι Αμερικάνοι έχουν βρει τη λύση. Οι αεροπτασσοί θα χρησιμοποιούν «μαλακές» σφαίρες, ώστε να μην υπάρχει κίνδυνος διάτρησης του αεροσκάφους!

◆ Παράνομη είναι η οικονομική άδεια της εταιρίας του Βωβού για το μεγαθήριο που έκτισε στο πρώην κτήμα Θων (γωνία Κηφισίας και Αλεξάνδρας), όπως επίσης και το Προεδρικό Διάταγμα με το οποίο ο Δήμος Αθηναίων τροποποίησε το ρυμοτομικό σχέδιο για να βολέψει τα συμφέροντα του Βωβού. Αυτό εισηγγείται στο Συμβούλιο της Επικρατείας η σύμβουλος Αικ.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Σακελλαροπούλου και είναι πολύ πιθανό η εισήγησή της να γίνει δεκτή. Όμως, ο Βωβός έχει ήδη ανεγείρει το μεγαθήριό του και έχει καταστρέψει την περιοχή. Και δεν νομίζουμε να πιστεύει κανείς ότι θα βάλουν μπουλντόζες να το γκρεμίσουν. Το πολύ-πολύ να πληρώσει κάνα πρόστιμο, αν κι αυτό χλομό το βλέπουμε. Βλέπετε, κάποιος είναι περισσότερο ίσιοι από τους άλλους έναντι του νόμου.

◆ «Νέα διακυβέρνηση». Αυτό είναι το σλόγκαν της ΝΔ για τις επόμενες εκλογές. Είναι σαφές καθώς το επαναλαμβάνουν συνεχώς ο Καραμανλής, ο Ρουσόπουλος και όλα

τα πρωτοκλασάτα στελέχη. Είναι μια παραλλαγή της «αλλαγής» του ΠΑΣΟΚ πριν το 1981, αλλά με πολύ λιγότερη δύναμη απ' αυτή που είχε η λέξη αλλαγή. Μόνο που η χρήση της σήμερα από τη ΝΔ απορρίφθηκε για ευνόητους λόγους και προτιμήθηκε το... κρουόπλαστο «νέα διακυβέρνηση».

◆ Ενας Γκίβαλος δεν φέρνει την άνοιξη. Το μέλος της ΚΕ του ΠΑΣΟΚ και πρώην βουλευτής είναι ο μόνος που με δήλωση του αμφισβήτησε τη διαδικασία παράδοσης της κοιματικής αρχηγίας στον Γιωργάκη, θέτοντας θέμα «ηθικών και πολιτικών κανόνων». Πλην όμως η δήλω-

σή του θάφτηκε μέσα στους αλλαγμούς των πρωτοκλασάτων στελεχών που αποδέχτηκαν το καπέλο που τους φόρεσαν και αναζητούν τη νέα θέση τους στον υπό τον Γιωργάκη-ήλιο αστερισμό. ◆ Ο Χρυσόδουλος πήγε στη Θεσσαλονίκη για να αγιάσει τα νερά. Λογικόν, αφού η χρυσοφόρα μητρόπολη αποτελεί το μήλο της

έριδος ανάμεσα στην Αθήνα και το Φανάρι. Κι επειδή είναι ο πιο γκλαμουράτος δεσπότης που γνώρισε η χώρα, έριξε το σταυρό όχι από την παραλία, αλλά από ένα καράβι. Για να έχει φάτσα τον κόσμο και να τον βλέπουν καλά. Ως εδώ καλά, αλλά αντέδρασε ο Ακης ως Θεσσαλονικάρχης, που κατηγορήσε το Χρυσόδουλο ότι παραβίασε τις παραδόσεις της πόλης! Η ανακοίνωση Ακη ήταν γελοία και οι συνεργάτες του μίλησαν για «εξαιρετικά ατυχές γεγονός» προσπαθώντας να την υποβαθμίσουν. Μήπως όμως κρύβεται κάτι άλλο; Ποιος έβγαλε την ανακοίνωση, ο ίδιος ο Ακης ή κάποιος συνεργάτης του; Και για λογαριασμό ποιων άνοιξε μέτωπο με τον Χρυσόδουλο;

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τι σήμαινε και τι σημαίνει εκσυγχρονισμός; Σήμαινε και σημαίνει σταθερή οικονομία. Οικονομία με υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, οικονομία με περισσότερη κοινωνική δικαιοσύνη. Κ. Σημίτης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑ

Στα καφενεία που θα πηγαίνω θα με ρωτούν γιατί αλλάξατε αρχηγό και εγώ τι θα λέω; Ότι τον αλλάξαμε γιατί θα κερδίσουμε; Θα μου απαντάνε ότι είσαι Καραγκιόζης και απατεών που έλεγες άλλα τόσον καιρό.

Θ. Πάγκαλος (24/12/2003)

Η συμπεριφορά ορισμένων ηλεκτρονικών ΜΜΕ αλλά και συγκεκριμένων δημοσιογράφων κατά κύριο λόγο τις πρώτες ημέρες, που επιβεβαιώθηκε η επερχόμενη αλλαγή ηγεσίας στο ΠΑΣΟΚ, έχει προκαλέσει προβληματισμό

στον χώρο της δημοσιογραφίας. Ιδιαίτερα αντιδεοντολογική χαρακτηρίζεται η στάση δημοσιογράφων, οι οποίοι τις τελευταίες ημέρες παρουσιάζονται σε τηλεοπτικές εκπομπές δίκην κυβερνητικών ή κοιματικών εκπροσώπων και επιδίδονται σε εμφανή προσπάθεια επηρεασμού της κοινής γνώμης αντί να προσπαθούν να την ενημερώσουν γύρω από τις τρέχουσες πολιτικές εξελίξεις.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Εάν ο κ. Παπανδρέου φέρνει κάτι καινούργιο από αυτό που

ζούμε το έχει διατυπώσει ποτέ; Μας έχει δείξει τις προθέσεις του και ποτέ έναντι των διαπλεκόμενων; Ποια είναι αλήθεια η μέχρι τώρα παρέμβαση του νέου αρχηγού στα καινά θέματα που απασχολούν την ελληνική κοινωνία; Πότε μίλησε για την ανεργία; Πότε μίλησε για την εγκατάλειψη της υπαίθρου; Πότε υπερασπίστηκε τους Έλληνες αγρότες και το πενιχρό εισόδημα των συνταξιούχων; Φυσικά τώρα οι σύμβουλοί του θα του ετοιμάσουν πύρινους λόγους με απαντήσεις εφ' όλης της ύλης. Δεν θα έχει όμως καμιά αξία.

Πελοπόννησος

Οι μισοί Έλληνες αναμένουν ότι το νέο έτος αναμένεται να έχει οικονομικές δυσκολίες και σημαντική αύξηση της ανεργίας. Πιο αναλυτικά, στο ερώτημα «σχετικά με ό,τι σας αφορά, πιστεύετε ότι το 2004 θα είναι καλύτερη ή χειρότερη χρονιά από το 2003;», οι πέντε πλέον απαισιόδοξες χώρες του πλανήτη είναι η Σλοβακία, η Ελλάδα, η Πολωνία, το Εκουαδόρ και η Πορτογαλία, όπου το 50%, το 46%, το 43%, το 43% και το 41% των πολιτών αντίστοιχα πιστεύει ότι το 2004 θα είναι χειρότερη χρονιά από το 2003.

Παγκόσμια δημοσκόπηση της

TNS ICAP

Οι Έλληνες είναι οι μόνοι ευρωπαίοι πολίτες οι οποίοι στο εξής θα φωτογραφίζονται και θα παρεκρινόμενοι στις αμερικανικές αρχές τα δακτυλικά τους αποτυπώματα, κατά την άφιξή τους στις ΗΠΑ. Τα στοιχεία αυτά θα αποθηκεύονται στη συνέχεια θα συγκρίνονται με ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων, προκειμένου να χρησιμοποιούνται για την εξακρίβωση της ταυτότητας των ταξιδιωτών και να διασφαλιστεί ότι δεν έχουν λάβει μέρος σε τρομοκρατικές ή εγκληματικές ενέργειες.

SKY 100,3 FM

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

■ Τον πέταξαν στα σκουπίδια

ΦΙΛΟΤΙΜΕΣ είναι οι προσπάθειες που καταβάλλει ο φιλοκυβερνητικός Τύπος για να πείσει ότι οι τελευταίες εξελίξεις αποτελούν πρωτοβουλία του Σημίτη, έναν καλοεπεξεργασμένο πολιτικό σχεδιασμό που σκοπό έχει να αιφνιδιάσει και να διατηρήσει το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία.

Αυτή η επιχειρηματολογία έχει πολλά κενά που η πολιτική φλυαρία δεν καταφέρνει να κρύψει. Μπορεί, για παράδειγμα, να αναρωτηθεί κάποιος: πώς είναι δυνατόν ένας πολιτικός να παίρνει μια πρωτοβουλία νίκης η οποία εμπεριέχει ως βασικό στοιχείο την εξαφάνιση του ίδιου από το πολιτικό προσκήνιο; Πώς είναι δυνατόν να παίρνει σημαντικές πολιτικές πρωτοβουλίες κάποιος που αποχωρεί από το πολιτικό προσκήνιο;

Η πραγματικότητα μας λέει ότι ο Σημίτης δεν πήρε με τη θέλησή του καμιά πολιτική πρωτοβουλία, αλλά ότι εξαναγκάστηκε να τα παρατήσει, όχι για να εξασφαλίσει την εκλογική νίκη στο ΠΑΣΟΚ, αλλά για να εξασφαλιστεί ο έλεγχος της εσωτερικής κατάστασης σ' ένα ΠΑΣΟΚ που θα βρίσκεται στην αντιπολίτευση. Οι συνθήκες αποπομπής του Σημίτη θυμίζουν στην ουσία τους τις συνθήκες πολιτικής συνταξιοδότησης του Α. Παπανδρέου το 1996. Με τη διαφορά ότι ο Α. Παπανδρέου ήταν βαριά άρρωστος και ανίκανος να κυβερνήσει, ενώ ο Σημίτης είναι υγιέστατος και απλά έχουν φραγθεί τα πολιτικά ζουμιά του και έχει μείνει μια στυμμένη λεμονόκουπα.

Ο Σημίτης προσπάθησε να αποτρέψει το μοιραίο. Έκανε πολλά και διάφορα. Προκάλεσε εκβιαστικά ένα έκτακτο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ και δεν κατάφερε τίποτα. Έκανε ανασχηματισμό, άλλαξε το ΕΓ, έδιωξε το Λαλιώτη, εξήγγειλε προγράμματα για τους φτωχούς και χάρτες κοινωνικής σύγκλισης, πλην όμως όλα αποδείχτηκαν ένα ολοστρόγγυλο μηδενικό. Το ΠΑΣΟΚ βαδίζει αναπότρεπτα προς την εκλογική ήττα και εκείνοι που ελέγχουν τα πράγματα προτιμούν να ελέγξουν από τώρα την μετά τον Σημίτη κατάσταση, γιατί είναι πιο εύκολο να ελεγχθεί η κατάσταση προεκλογικά (οι τάσεις συσπείρωσης σ' αυτές τις συνθήκες είναι ισχυρότερες από τις τάσεις αντισυσπείρωσης). Αν βέβαια γίνει το θαύμα και κερδίσουν τις εκλογές, τότε ακόμα καλύτερα. Ο νέος αρχηγός θα ξεκινάει με μια ανελπίστη πολιτική προίκα.

Αν ο Σημίτης είχε αποφασίσει να αποχωρήσει οικειοθελώς, τότε δεν θα έκανε τα καραγκιοζιλίκια των τελευταίων μηνών, με τον ανασχηματισμό-οπερέτα και την αποπομπή Λαλιώτη. Ούτε θα εξέθετε τόσο πολύ τους δικούς του ανθρώπους, βάζοντάς τους να διαψεύδουν συνεχώς και μετά βδελυγμίας τη διαδοχολογία, ακόμα και το ίδιο πρωί της ομιλίας του στη Βουλή, όπου ανήγγειλε την αποχώρησή του. Θα βιάδιζε πιο σχεδιασμένα, θα εξέθετε και θα εκτίθονταν λιγότερο.

Για να καταλάβουμε καλύτερα τί παιχνίδι παιζόταν, δεν έχουμε παρά να πάμε ένα χρόνο πίσω, στις απαρχές της διαδοχολογίας. Ήταν το «Βήμα» που τον Φλεβάρη του 2003 πρωτοάνοιξε το θέμα: ο Σημίτης παραιτείται μετά τη λήξη της ελληνικής προεδρίας και χρίζει διάδοχό του τον Γ. Παπανδρέου. Ακολούθησε ένα μπαράζ δημοσιευμάτων σε όλες τις κυριακάτικες εφημερίδες που επανέλαβαν το ίδιο σενάριο. Ο Σημίτης τότε έκανε μια οργανωμένη δήλωση από τις Βρυξέλλες: «Τα περί παραιτήσεώς μου είναι όνειρα θερινής νυκτός εκείνων που θέλουν να παρεμποδίσουν το κυβερνητικό έργο».

Από τότε, το σενάριο επανερχόταν από καιρού εις καιρόν, διαψευδόνταν σταθερά από τον Σημίτη και τους άλλους σημιτοφύλακες, αλλά τελικά διαψεύστηκαν οι διαψεύσεις και επαληθεύτηκε το σενάριο. Με χρονική καθυστέρηση ενός εξαμήνου. Ολο αυτό το διάστημα ο Σημίτης ήταν ηγέτης υπό προθεσμία. Πιεζόταν συνεχώς να κάνει κάτι για να αλλάξει υπέρ του ΠΑΣΟΚ το κλίμα, στηριζόταν σε όλες τις πρωτοβουλίες που έπαιρνε από τα ίδια κέντρα που τον έθεσαν υπό προθεσμία, από τη στιγμή όμως που δεν κατάφερε απολύτως τίποτα, εξαναγκάστηκε να πάρει πόδι και το μόνο που διαπραγματεύθηκε ήταν η τιμητική αποστρατεία. Αν είχε καταφέρει να εξασφαλίσει κάποιο πόστο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα πράγματα θα ήταν καλύτερα για την υστεροφημία του, αλλά προς το παρόν δεν έχει τίποτα κι έτσι ουσιαστικά φεύγει με το κεφάλι κατεβασμένο. Όσο δε περισσότερα καλά λόγια λένε γι' αυτόν τόσο πιο πολύ ξεφτιλίζεται.

Είναι ακριβώς τα ίδια κέντρα που τον ανέδειξαν στην εξουσία που τον πέτανε τώρα στο σκουπίδοτενεκέ της Ιστορίας. Πανίσχυρα εκδοτικά συγκροτήματα που συνδέονται με καπιταλιστικούς ομίλους και που έχουν καταφέρει να ελέγξουν τις κρατικές προμήθειες και τα δημόσια έργα επί ΠΑΣΟΚ. Με ναυαρχίδα, βέβαια, το συγκρότημα Λαμπράκη, γνωστό για τον έλεγχο που ασκεί εδώ και δεκαετίες στην πολιτική ζωή της χώρας. Ο Σημίτης ήταν γι' αυτούς το κατάλληλο πρόσωπο για να ελέγξουν ένα μεγάλο πολιτικό κόμμα, όπως το ΠΑΣΟΚ. Δικό τους δημιούργημα υπήρξε, αυτοί και τον αποσύρουν, έχοντας ήδη ελέγξει και τον διάδοχο του.

■ Γιωργάκης αντί Σημίτη

Πετάνε τη σαβούρα - ελέγχουν το κόμμα

Πόσο θλιβερός έμοιαζε ο Κ. Σημίτης το μεσημέρι της Τετάρτης 7 Γενάρη, όταν ανέβηκε στο «Βήμα» για να ανακοινώσει τις αποφάσεις «του». Τα όσα είπε δεν περιείχαν ίχνος έκπληξης, ίχνος ειδησης. Τα πάντα ήταν ήδη γνωστά από τις προηγούμενες μέρες. Ακόμα και η ημερομηνία των εκλογών. Ακόμα και τα επιχειρήματα με τα οποία θα έντυνε την αποχώρησή του από την πολιτική σκηνή. Τη θλιβερή του εικόνα προσπάθησε να απαλύνει με τη χρήση του πρώτου ενικού προσώπου και την κατ' επανάληψη καταφυγή στην προσωπική αντωνυμία: εγώ... εγώ... εγώ... Μόνο που αυτό το ηγεμονικό σπιλ, ασυνήθιστο για τον ίδιο που προσπαθούσε να καλλιεργήσει ένα ίματζ συλλογικού ηγέτη, έκανε ακόμα πιο θλιβερή αυτή την τελευταία παρουσία του. Θύμιζε κακό πρωταγωνιστή θεατρικού μπουλουκιού που απήγγελε το ρόλο που του είχαν γράψει.

Σημίτης τέλος, λοιπόν. Όχι με τη θέλησή του (γράφουμε

σχετικά σε διπλανές στήλες), αλλά επειδή έτσι του επέβαλαν οι «διαπλεκόμενοι». Γιατί είναι πιο ξεφτίλα να φεύγεις πριν τις εκλογές και να κουβαλός για όλη την υπόλοιπη ζωή σου την κατηγορία του δειλού και φυγόμαχου, παρά να χάσεις μια εκλογική μάχη έστω και με μεγάλη διαφορά. Στον Σημίτη, όμως, δεν αρέθηκε ούτε η πολυτέλεια να δώσει την τελευταία του πολιτική μάχη. Εξαναγκάστηκε σε «τιμητική» αποστρατεία και αναγκάστηκε να επικαλεστεί δημόσια επιχειρήματα τα οποία μέχρι πρότινος ο ίδιος και οι στενοί του συνεργάτες απέρριπταν μετά βδελυγμίας (ανάγκη ανανέωσης και λοιπές παπαριές). Εξαναγκάστηκε να επικαλεστεί ακόμα και το Κυπριακό (πάγια δικαιολογία όλων των κυβερνήσεων, κάθε φορά που προκρούσουν πρόωρες εκλογές), για να κάνει εκλογές μια βδομάδα πριν το χρόνο που θα μπορούσε να τις κηρύξει κανονικά. Είναι το θλιβερό τέλος ενός αστού πολιτικού της αράδας, που τον παραφου-

σκωσαν συγκεκριμένα επιχειρηματικά συμφέροντα για να τους κάνει τη δουλειά τα τελευταία 8 χρόνια. Τώρα πια αυτό το ντοπαρισμένο άλογο δεν τραβάει και αποσύρεται, χωρίς καν να του δοθεί η δυνατότητα να τρέξει σε μια τελευταία τιμητική κούρσα.

Ο Σημίτης φεύγει, ο Γιωργάκης έρχεται. Ο εκλεκτός των Αμερικάνων και των καπιταλιστικών συμφερόντων που υπηρέτησε και ο Σημίτης. Και γιατί τώρα, πριν τις εκλογές; Γιατί τώρα μπορεί να ελεγχθεί το ΠΑΣΟΚ. Φαντάζεστε αυτή η αλλαγή σκυτάλης, που γίνεται με όρους ελέω θεού μοναρχίας, να επιχειρούνταν μετά από μια εκλογική ήττα; Τουλάχιστον δυο αντιπάλους θα είχε ο Γιωργάκης στις εκλογές για την αρχηγία. Ασε που τα κατεπανατά θα είχαν σηκώσει τις σημαίες τους και θα ζητούσαν μερίδιο στην κομματική εξουσία για να προσφέρουν τη στήριξή τους. Και σ' αυτές τις συνθήκες θα διακινδυνεύονταν και κάποια σχετική αυτονομία της κομματι-

κής βάσης του ΠΑΣΟΚ, η οποία μπορεί να ξαναφλέεταρε με την κυβερνητική εξουσία υποδαυλίζοντας απεργίες και άλλου είδους κινητοποιήσεις. Ενώ τώρα δεν μιλάει κανείς. Ο Γιωργάκης χρίζεται και αυτοχρίζεται αρχηγός χωρίς να ερωτηθεί κανένα όργανο του ΠΑΣΟΚ, οι βαρόνοι το καταπίνουν γιατί δε μπορούν να κάνουν αλλιώς και η κομματική βάση μετατρέπεται σε μια μάζα ψηφοφόρων, για να αποδυναμωθούν έτσι όλοι οι ενδιάμεσοι μηχανισμοί που ελέγχονται από τους βαρόνους.

Η επίτευξη των εκλογών ήταν το απαραίτητο συμπλήρωμα αυτής της αλλαγής σκυτάλης. Αυτό ήταν κατ' αρχάς όρος για να μπορέσει το ΠΑΣΟΚ να εκμεταλλευτεί όσο περισσότερο γίνεται την αλλαγή αρχηγού. Όσο περνάνε οι μέρες τόσο θα ξεφουσκώνουν οι εντυπώσεις που δημιούργησαν με την εκκωφαντική προπαγανδιστική τους εκστρατεία. Αλλά και ο Γιωργάκης δεν επιθυμεί μακρά **ΣΥΝΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13**

Ζόρια και ανάσες

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ αμφιβολία ότι το ΔΗΚΚΙ περνάει μεγάλα ζόρια με την αλλαγή ηγεσίας στο ΠΑΣΟΚ και ουσιαστικά φτάνει στην πιο κρίσιμη φάση του. Όχι γιατί το ΠΑΣΟΚ του Γιωργάκη θα υιοθετήσει αριστερό-στροφικό πολιτικό λόγο (τέτοιο πράγμα δεν πρόκειται να δούμε), αλλά γιατί αναπτύσσεται μια γραμμή συσπείρωσης μέσα στο ΠΑΣΟΚ, που αφαιρεί από το ΔΗΚΚΙ το λιγιστό οξυγόνο με το οποίο ανάσαινε μέχρι τώρα.

Οι λεγόμενοι «κεντρογενείς» του ΠΑΣΟΚ ήταν αυτοί που τροφοδοτούσαν το ΔΗΚΚΙ, έστω και αν οι ίδιοι δεν έφευγαν από το κυβερνητικό κόμμα. Η γκρίνια και η κριτική που ασκούσαν συνεχώς στον Σημίτη και τους εκουγχρονιστές έδινε λόγο ύπαρξης και στον Τσοβόλα. Τώρα, αυτοί όλοι ραίνουν με ροδοπέταλα τον Γιωργάκη, οδιαφορώντας για το ότι αυτός είναι πιο εκουγχρονιστής και από τον Σημίτη. Παπούλιας και Λιβάνης τους έχουν πείσει ότι θα έχουν ρόλο υπό τον Γιωργάκη, ενώ από την άλλη και μόνο το όνομα Γεώργιος Παπανδρέου είναι αρκετό για μερικούς από δαύτους. Πλήγμα θα δεχτεί ο

Τσοβόλας και από το συγκρότημα του Κουρή, που είναι «μιλημένο» από καιρό και «παιζει» Γιωργάκη στο φουλ. Υστερα, ένα ΠΑΣΟΚ στην αντιπολίτευση έχει άλλα φόντα συσπείρωσης της λεγόμενης «δημοκρατικής παράταξης», οπότε δεν θα μείνει καθόλου χώρος για τον Τσοβόλα, ειδικά όταν θα αρχίσει να κυριαρχεί το σύνθημα «συσπείρωση όλης της παράταξης για να φύγει η δεξιά».

Ο Τσοβόλας θα έχει την τύχη του Σαμαρά. Θα μείνει μόνος του, με μερικούς πολιτικούς φίλους, χωρίς λεφτά, χωρίς μηχανισμό, και θα ψάχνει να βρει πόρτα επιστροφής στο ΠΑΣΟΚ. Κάποιοι το κατάλαβαν και την έκαναν από τώρα, με πρώτο και καλύτερο τον Δημαρά. Αν κλείσει και συμμαχία με τον Παπαθεμελί, θα την κάνουν και άλλοι, γιατί δεν τους πολυκολλάει το «πατρίς, θρησκεία, οικογένεια», μολονότι ο εθνικισμός αποτελεί βασικό συστατικό στοιχείο της φυσιολογίας του ΔΗΚΚΙ. Ο Μητσάρας θα παίζει στις ερχόμενες εκλογές

το τελευταίο του χαρτί κι ύστερα θα καθήσει να κάνει ταμείο και να χαράξει τη διαδρομή της προσωπικής πολιτικής του επιβίωσης. Εδώ που τα λέμε και πολύ άντεξε. Αν δεν υπήρχε το Ειδικό Δικαστήριο του 1989, που τον έκανε ήρωα στα μάτια της λαϊκής βάσης του ΠΑΣΟΚ, δεν θα ήταν τίποτα περισσότερο από ένα δευτεροκλασάτο στέλεχος.

ΑΝΤΙΘΕΤΑ με το ΔΗΚΚΙ, ο ΣΥΝ δεν έχει σοβαρούς λόγους να ανησυχεί από την αλλαγή ηγεσίας στο ΠΑΣΟΚ. Γιατί δεν είναι μια αλλαγή που διευρύνει τα όρια του ΠΑΣΟΚ προς τα αριστερά, αλλά προς τα δεξιά. Ο ΣΥΝ, έχοντας σε μεγάλο βαθμό απαλλαγεί από τους εκουγχρονιστές στο εσωτερικό του (ομάδα Μπίστη, Δαμανάκη, Κουνελλάκης) και με τους εναπομείναντες (ομάδα Παπαγιαννάκη) να μη σπάνε την κομματική νομιμότητα, έχει επιχειρήσει ένα εξαιρετικά σημαντικό από εκλογική άποψη αριστερό άνοιγμα, που του δίνει τη δυνατότητα να πιάσει άνετα το

3% και να κινηθεί ενδεχομένως και πάνω απ' αυτό. Είναι πολλά τα αριστερά δεκανίκια που έσπευσαν να στηρίξουν το ΣΥΝ και πιάνουν ένα ευρύ ιδεολογικοπολιτικό φάσμα. Από τον Γλέζο και την ΑΚΟΑ, μέχρι την ΚΕΔΑ των Κωστόπουλου-Θεωνά, την ΚΟΕ και τη ΔΕΑ. Μιλάμε για ένα φάσμα που καλύπτει όλα τα ρεύματα της Αριστεράς (ευρωκομμουνιστές, μπρεζνιεφικούς, μαοϊκούς, τροτσκιστές). Μπορεί η καθεμία απ' αυτές τις πολιτικές ομάδες να μην έχει κανένα αξιολογικό εκλογικό βάρος, όμως ο συνασπισμός τους στον αστερισμό του ΣΥΝ δεν δημιουργεί ένα απλό άθροισμα, αλλά μια ευρύτερη δυναμική. Μη δούμε και εκπλήξεις στο φινάλε. Δηλαδή, τον ΣΥΝ να κλείνει την ψαλίδα με τον Περισσό και να βυθίζει σε απελπισία την υπό την Παπαρήγα ηγετική ομάδα. Αν επαναληφθεί -έστω και σε μικρότερη κλίμακα- αυτό που έγινε στις δημοτικές εκλογές στην υπερνομαρχία Αττικής, τότε στον Περισσό πρέπει να κρεμάσουν μαύρες σημαίες.

■ Παρμαλάτ: Η ιταλική Ενρον

Σάλο έχει προκαλέσει στην Ιταλία η πτώχευση μιας απ' τις μεγαλύτερες εταιρίες τροφίμων και γαλακτοκομικών, της Παρμαλάτ, που απασχολεί 36.000 εργαζόμενους σε διάφορες χώρες. Στα τέλη του περασμένου χρόνου, η εταιρία εμφάνισε "τρύπα" 8 δισεκατομμυρίων Ευρώ που προσπάθησε να μπαλώσει για να κρυφτεί απ' τους πιστωτές και επενδυτές της, μεταξύ των οποίων και η Τράπεζα της Αμερικής. Όμως δεν τα κατάφερε μίας και η Τράπεζα της Αμερικής αποκάλυψε ότι ο ισχυρισμός ότι κάποια απ' τα χρήματα ήταν προσωρινά δεσμευμένα αλλού και ότι γρήγορα θα αποδεσμευόνταν για να καλύψουν κάποιες απ' τις υποχρεώσεις της εταιρίας ήταν απάτη. Οι εξελίξεις ακολούθησαν με ρυθμό χιονοστιβάδας. Η εταιρία δήλωσε πτώχευση και ο ιδρυτής της μαζί με τον οικονομικό διευθυντή κι άλλα έξι ανώτατα στελέχη βρέθηκαν πίσω από τα σίδηρα, καρφώνοντας ο ένας τον άλλο για οικονομικές "ατασθαλίες" που οδήγησαν σ' ένα ακόμα σκάνδαλο. Ο πρώην οικονομικός διευθυντής της εταιρίας Φάουστο Τόννα έριξε το φταίξιμο στον ιδρυτή της Καλίστο Τάνζι, ενώ ο δεύτερος επιμένει ότι η "τρύπα" στα οικονομικά της εταιρίας αποκρυπτόταν από ανώτατα στελέχη, αν και παραδέχτηκε ότι είχε βουτήξει 500 εκατομμύρια Ευρώ απ' το κεφάλαιο της εταιρίας για να χρηματοδοτήσει άλλες εταιρίες που ελέγχονταν απ' την οικογένειά του. Πάντως, η ιταλική κυβέρνηση "δεσμεύτηκε" ότι θα προστατεύσει τις θέσεις εργασίας της εταιρίας! Ομορφος κόσμος ηθικός, αγγελικά πλασμένος.

■ Στον Καιιάδα

Από δω και πέρα οι άνεργοι στη Βρετανία θα πρέπει να ξέρουν καλά αγγλικά και μαθηματικά, διαφορετικά κινδυνεύουν να χάσουν τα επιδόματά τους. Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας "Ιντιπέντεντ" (3/1/04), η βρετανική κυβέρνηση σχεδιάζει να εξετάσει όλους τους άνεργους για τις ικανότητές τους στην αριθμητική, τη γραφή και την ανάγνωση, από τον ερχόμενο Απρίλη, προκειμένου να βελτιώσει την απασχολησιμότητά τους! Εάν οι εξεταζόμενοι κριθούν αδύνατοι, τότε θα υποχρεωθούν σε περαιτέρω μαθήματα κι αν κι εκεί δεν τα πάνε καλά τότε μαύρο φιδι που τους έφαγε!

Στον Καιιάδα λοιπόν οι "αδιάβαστοι", σύμφωνα με τα σχέδια της βρετανικής κυβέρνησης που επιδίδεται στο αγαπημένο σπορ των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων: ποιος θα γκρεμίσει περισσότερα απ' τα τελευταία υπολείμματα του πάλαι ποτέ "κράτους πρόνοιας".

■ Γην και ύδωρ

Οι χώρες του "τρίτου δρόμου" επανέρχονται σιγά-σιγά στο σωστό δρόμο της συνεργασίας με τη "διεθνή κοινότητα". Έτσι και η Λιβύη, αφού ανακοίνωσε ότι διαθέτει προγράμματα που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην κατασκευή "όπλων μαζικής καταστροφής" και άνοιξε τις πόρτες της στους επιθεωρητές, καλείται τώρα να συνδράμει ενεργητικά στον "αγώνα κατά της τρομοκρατίας" και να δώσει ονόματα και πράγματα για τους "τρομοκράτες" που δρουν στο έδαφός της.

Δεν έχουμε καμία αμφιβολία ότι ο "σοσιαλιστής" Καντάφι θα εκπληρώσει κι αυτές του τις υποχρεώσεις. Σύμφωνα με το πρακτορείο "Αλ Μπαουάμπτα" (6/1/04), ισραηλινή αντιπροσωπεία από αξιωματούχους της Μοσάντ πρόκειται να επισκεφτεί τη Λιβύη για ευνόητους λόγους, ενώ ο Καντάφι -που έχει ήδη δώσει 4 εκατομμύρια δολάρια αποζημιώσεις σε οικογένειες των θυμάτων του Λόκερμπι- φαίνεται διατεθειμένος να προχωρήσει σε αποζημιώσεις και σε Λίβυους Εβραίους. Όμως, παρόλα αυτά, οι "σταυροφόροι" δεν ικανοποιούνται και δεν αίρουν τις κυρώσεις αν ο Καντάφι δε σκύψει κι άλλο τη μέση. Θέλουν γην και ύδωρ για να του ανταποδώσουν τα φίχουλα που χρειάζεται για να παραμείνει στην εξουσία.

■ Παλαιστίνη

117 πτώματα εν καιρώ «γαλήνης»...

Τίθα έγγραφον τα "ευαίσθητα" δυτικά ΜΜΕ αν στη Γαλλία λόγω χάρη σκοτώνονταν 117 άτομα σε βίαιες συγκρούσεις ή επιλεκτικές δολοφονίες; Θα μιλούσαν ή όχι τουλάχιστον για κοινωνική αναταραχή, αν όχι για εξεγερση; Κι όμως, στην Παλαιστίνη αυτή η κατάσταση αντιμετωπίζεται εντελώς διαφορετικά.

Η πρόσφατη επίθεση αυτοκτονίας ανήμερα των Χριστουγέννων σε στάση λεωφορείου στο Τελ Αβίβ, την ευθύνη της οποίας ανέλαβε το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (ΛΜΑΠ), αντιμετώπιστηκε είτε σαν προβοκάτσια με στόχο το σαμποτάρισμα της ανύπαρκτης "ειρηνευτικής διαδικασίας" ή στην καλύτερη περίπτωση σαν αντίποινα των "φανατικών" Παλαιστίνιων που ανακυκλώνουν την "αδιέξοδη βία" στη περιοχή. Κι αυτό γιατί, σύμφωνα πάντα με τα "αντικειμενικά" δυτικά πρακτορεία, στην Παλαιστίνη επικρατούσε σχετική ηρεμία επειδή για πάνω από δύομισι μήνες δεν είχαν σημειωθεί επιθέσεις αυτοκτονίας (η τε-

λευταία έγινε στις 4 Οκτώβρη στη Χάιφα).

Είναι πραγματικά εξωφρενικό να διαβάσει κανείς "ανταποκρίσεις" του στυλ: "Τελειώνει η γαλήνη των 12 εβδομάδων στη Μέση Ανατολή" (Λος Αντζελες Τάιμς, 26/12/03)

ή ότι "οι επιθέσεις την Πέμπτη κατεδάφισαν για τα καλά πάνω από δύο μήνες σχετικής ηρεμίας που είχαν ξαναδώσει κίνητρο στις προσπάθειες για την αναβίωση των συνομιλιών μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστίνιων πάνω στο αμερικάνικο σχέδιο για το τέλος της πάνω από τρία χρόνια συνεχιζόμενης σύγκρουσης" (Ρόιτερς, 25/12/03). Οι καλοταϊσμένοι καλαμαράδες δε βλέπουν φαίνεται τα εγκλήματα του σιωνιστικού ναζισμού που κόστισαν τη ζωή σε 117 Παλαιστίνιους (μεταξύ των οποίων 23 παιδιά), απ' τις 2 Οκτώβρη μέχρι τις 25 Δεκεμβρη, και την κατεδάφιση 486

παλαιστινιακών κατοικιών μέσα στο ίδιο διάστημα, σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα το παλαιστινιακό διαδικτυακό πρακτορείο "Ηλε-

κτρονική Ιντιφάντα" στις 26 Δεκεμβρη, βασιζόμενο στις εβδομαδιαίες αναφορές του Παλαιστινιακού Κέντρου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Εγκλήματα που συνεχίζονται και παραμένουν απώρητα από την κατά τα άλλα "ευαίσθητη" διεθνή κοινότητα που παρακολουθεί απαθής τη συνεχιζόμενη γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού. Γιατί δε μπορεί να θεωρηθούν αντίδραση μερικά ψηφίσματα της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ για "αυτοσυγκράτηση" του Ισραήλ! Ποιο κράτος διανοήθηκε να διακόψει έστω

και για μικρό χρονικό διάστημα τις εμπορικές του σχέσεις με το Ισραήλ; Ο Παλαιστινιακός λαός σ' αυτή τη μάχη που δίνει έχει μείνει μόνος του. Και δυστυχώς, το χειρότερο είναι ότι τα κινήματα αλληλεγγύης που αναπτύσσονται είναι δυσανάλογα προς το πρόβλημα που αντιμετωπίζει. Η αντίσταση όμως συνεχίζεται. Κι αυτή δεν περιορίζεται στις επιθέσεις αυτοκτονίας που θορυβούν την "παγκόσμια κοινή γνώμη",

αλλά καλύπτει ένα ευρύ φάσμα ενεργειών, από επιθέσεις σε στρατιωτικά φυλάκια και οικισμούς των εβραίων εποίκων μέχρι τον καθημερινό πετροπόλεμο με τις δυνάμεις κατοχής, που το περασμένο Σάββατο κόστισαν τη ζωή σε τρεις Παλαιστίνιους στη Ναμπλούς, τη μεγαλύτερη πόλη της Δυτικής Οχθης, που εξακολουθεί να παραμένει υπό στρατιωτικό αποκλεισμό.

Στα χνάρια των Σιωνιστών

Η αποκάλυψη απ' τον βρετανικό κυριακάτικο "Ιντιπέντεντ" (4/1/04), σε άρθρο που υπογράφει ο γνωστός Ρόμπερτ Φίσκ, των φρικτών βασανιστηρίων που υπέστησαν οκτώ νεαροί Ιρακίνοι κρατούμενοι στη Βασόρα από Βρετανούς στρατιώτες, ένας απ' τους οποίους ξυλοκοπήθηκε μέχρι θανάτου, ξέσκισαν τη "δημοκρατική" μάσκα των βρετανικών στρατευμάτων που πασχίζουν να φτιάξουν ένα διαφορετικό ίματζ απ' τα "σκληρά" αμερικάνικα.

Σύμφωνα με το δημοσίευμα, οι Βρετανοί στρα-

τιώτες έδεσαν και φίωσαν τον 22χρονο Μπάχα Μούσα (πατέρα δύο ανήλικων παιδιών), τον περασμένο Σεπτέμβρη και συνέχισαν να τον κλωτσούν, παρά το γεγονός ότι εκλιπαρούσε να του αφαιρέσουν την κουκούλα επειδή δε μπορούσε να αναπνεύσει. Ο Μούσα τελικά πέθανε από "ασφυξία", σύμφωνα με το πιστοποιητικό θανάτου

του βρετανικού στρατού, που αποκάλυψε ο "Ιντιπέντεντ", μαζί με ένα άλλο πιστοποιητικό για συγκρατούμενό του που έζησε αλλά υπέφερε από τραύματα "λόγω σοβαρού ξυλοδαρμού". Οι βρετανικές αρχές πρόσφεραν στους συγγενείς του Μούσα 8.000 δολάρια για να το βουλώσουν, δηλώνοντας ότι δεν είναι υπεύθυνες για το θάνατό του (τότε γιατί αλήθεια δίνουν "αποζημίωση");, αλλά η οικογένειά του φέρεται αποφασισμένη να κυνηγήσει το πράγμα στα δι-

Χρόνια πολλά, με πτώματα πολλά...

«Όσο οι ιρακίνοί και οι κατοχικοί στρατιώτες ξεκινούσαν τους εορτασμούς τους για τα Χριστούγεννα την Τετάρτη και νωρίς την Πέμπτη, αντάρτες μαχητές εξαπέλυαν σειρά σφοδρών επιθέσεων με ρουκέτες και βόμβες καθ' όλη την επικράτεια, σκοτώνοντας τουλάχιστον τέσσερις Αμερικάνους στρατιώτες και έξι Ιρακινούς πολίτες και τραυματίζοντας δεκάδες ανθρώπους, δήλωσαν στρατιωτικοί και κυβερνητικοί αξιωματούχοι»

Τάιμς της Νέας Υόρκης, 25/12/03

«Οι αντάρτες εξαπέλυσαν σειρά επιθέσεων με ρουκέτες, χειροβομβίδες και όλμους στη Βαγδάτη πριν το χάραμα της ημέρας των Χριστουγέννων, χτυπώντας ένα ξενοδοχείο που στεγάζει ξένους υπηκόους για δεύτερη φορά εδώ και αρκετές μέρες και στοχεύο-

ντας σε δύο τράπεζες, πολλές ξένες πρεσβείες και μία αμερικάνικη στρατιωτική βάση... Οι αμερικάνικες δυνάμεις είχαν αυξήσει την ασφάλεια στην πρωτεύουσα μετά από απειλές για επιθέσεις τα Χριστούγεννα, όμως οι επιθέσεις έδειξαν πόσο εύκολα μικρές ομάδες αναρτών χτυπούν με την κάλυψη της νύχτας στο κέντρο της πόλης και μετά διαφεύγουν μακριά».

Ασσοσιέιτεντ Πρές, 25/12/03

«Αυτοκίνητο βόμβα έσκασε μέσα σε πολυπληθές εστιατόριο που φιλοξενούσε πάρτι για την πρωτοχρονιά στην ιρακινή πρωτεύουσα, σκοτώνοντας πέντε Ιρακινούς και τραυματίζοντας άλλους 24, συμπεριλαμβανομένων Αμερικανών και Βρετανών. Η επίθεση ήρθε εν μέσω σφικτών μέτρων ασφαλείας στη Βαγδάτη κατά τη διάρκεια των

διακοπών εφόσον στρατιωτικοί αξιωματούχοι περίμεναν αντάρτικες επιθέσεις. Υπήρξαν δύο ακόμα εκρήξεις νωρίτερα την Τετάρτη κοντά σε αμερικάνικα στρατιωτικά κοντό στην πρωτεύουσα. Η μια από αυτοκίνητο βόμβα κι η άλλη από βόμβα κρυμμένη

στους θάμνους έξω από ένα ακόμα εστιατόριο».

Ουάσινγκτον Πόστ, 31/12/03

«Οι στασιαστές σκότωσαν τρεις Αμερικάνους στρατιώτες σε ξεχωριστές επιθέσεις στο Ιράκ, δήλωσε ο αμερικάνικος στρατός και ένας επικεφαλής διοικητής προειδοποίησε ότι οι αντάρτικες επιθέσεις γίνονται ολοένα και πιο

σύνθετες... Τα νέα για τις επιθέσεις ήρθαν μια μέρα μετά απ' την κατάρριψη ελικόπτερου OH-58 Κίωα Warrior, έξω απ' την πόλη Φαλούτζα, δυτικά της Βαγδάτης. Ήταν το έκτο αμερικάνικο ελικόπτερο που καταρρίφθηκε από τους Ιρακινούς στασιαστές απ' τον Οκτώβριο».

Ρόιτερς, 4/1/04

Διαβάζοντας τα παραπάνω αποσπάσματα από τα δυτικά ειδησεογραφικά πρακτορεία, αναλογίζεται κανείς πόσο μακριά ακούγονται σήμερα οι πανηγυρισμοί για τη σύλληψη του Σαντάμ απ' τους κατακτητές του Ιράκ και τα σιράκια τους. Και πόσο επιβεβαιώνονται οι ανησυχίες των ψυχραιμότερων απ' αυτούς για ένταση των επιθέσεων. Η ιρακινή αντίσταση συνεχίζει να χαλάει τα σχέδια των νταβατζήδων της "αντιτρομοκρατίας". Ούτε η σύλληψη του Σαντάμ, ούτε η μετατροπή του Ιράκ σε στρα-

τόπεδο συγκέντρωσης, ούτε τα δρακόντεια μέτρα ασφαλείας, ούτε η διεθνής υποστήριξη ή ανοχή στα σχέδια των κατακτητών κατόρθωσαν να την κάμψουν. Αντίθετα, όλες οι φωνές μιλάνε για ένταση των επιθέσεων και πιο οργανωμένα χτυπήματα απ' τη μεριά της αντίστασης. Πράγμα που επιβεβαιώθηκε και απ' το βρετανό διοικητή στο Μπλερ που επισκεφθήκε αιφνιδιαστικά τη Βασόρα, παρά το γεγονός ότι οι Βρετανοί κομπάζουν ότι οι 10.000 στρατιώτες τους που παραμένουν στο Ιράκ τυγχάνουν διαφορετικής απ' τους Αμερικάνους αντιμετώπισης απ' τον πληθυσμό, λόγω της στάσης των σιιτών ηγετών που συγκρατούν την οργή του ιρακινού λαού.

Λίγες μέρες αργότερα, τα βρετανικά στρατεύματα αντιμετώπιζαν την οργή των πρώην ιρακινών φαντάρων στη Βασόρα, που παραμέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 15

11.000 οι τραυματίες του στρατού κατοχής

Ο μεγαλύτερος αριθμός τραυματιών από την εποχή του πολέμου του Βιετνάμ σημειώνεται στο Ιράκ, σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα το "United Press International" (UPI) στα μέσα του περασμένου Δεκέμβρη. Σύμφωνα με το πρακτορείο που επικαλείται στοιχεία που έλαβε απευθείας από το αμερικάνικο Πεντάγωνο, το σύνολο των τραυματιών της επιχείρησης "Ιρακινή Ελευθερία", που απομακρύνθηκαν απ' το Ιράκ απ' τα μέσα του περασμένου Μάρτη μέχρι το τέλος του Νοέμβρη, ήταν 10.854 άτομα, 2.273 απ' τα οποία αναφέρονται ως τραυματίες από

εχθρικά πυρά και 8.581 από άλλους λόγους. Στους "άλλους λόγους" συμπεριλαμβάνονται σύμφωνα με το Ιατρικό Αρχηγείο του αμερικάνικου στρατού, κακώσεις στα κόκαλα και χειρουργεία, καθώς και στομαχικές, καρδιακές και διανοητικές ασθένειες.

Όπως αναφέρει το πρακτορείο, επικαλούμενο δηλώσεις της εκπροσώπου του Γενικού Χειρουργείου του αμερικάνικου Στρατού Βιρτζίνια Στεφανάκη, τα στοιχεία που δίνει ο στρατός περιλαμβάνουν μόνο τις περιπτώσεις τραυματιών που απομακρύνθηκαν απ' το Ιράκ από τις στρατιωτικές υπηρεσίες και όχι από άλλες υπηρεσίες

για τις οποίες δεν έχει δοθεί στη δημοσιότητα κανένα στοιχείο. Δεν συμπεριλαμβάνονται επίσης, οι τραυματίες που νοσηλεύτηκαν στο Ιράκ και δεν χρειάστηκε να απομακρυνθούν από τη χώρα. Ο συνολικός αριθμός των νεκρών ανέρχεται σε 457 άτομα.

Αμφιβάλλει κανείς ότι αυτά τα στοιχεία είναι πετσοκομμένα για να μη δημιουργηθεί πανικός στα αμερικανικά; Όμως, ακόμα κι απ' αυτά τα μαγειρεμένα στοιχεία φαίνεται το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι κατακτητές στο Ιράκ, που αντί να μειώνεται φουντώνει ολοένα και πιο επικίνδυνα γι' αυτούς.

καστήρια. Το πτώμα του Μούσα δόθηκε στην οικογένειά του γεμάτο μώλωπες και με σπασμένη τη μύτη.

Η περίπτωση του Μούσα σίγουρα δεν είναι η μοναδική. Βγήκε στην δημοσιότητα γιατί ο Μούσα -που εργαζόταν στη ρεσεψιόν ενός ξενοδοχείου στη Βαγδάτη- ήταν γιος ενός συνταγματάρχη της ιρακινής αστυνομίας. Διαφορετικά, ίσως δε θα γνωρίζαμε τίποτα, όπως για τόσους άλλους αιχμαλώτους πολέμου που υπολογίζεται ότι αγγίζουν τα 9.000 άτομα, 1.200 απ' τα οποία πρόκειται να

απελευθερωθούν μια και δεν υπάρχει κανένα στοιχείο εναντίον τους, αλλά θα πρέπει πρώτα να υπογράψουν "δήλωση αποκήρυξης της τρομοκρατίας".

Την ίδια στιγμή που βγήκε στη δημοσιότητα η δολοφονία του Μούσα, ο δυτικός τύπος αποκάλυπτε και την θεάρεστη δράση τριών Αμερικάνων στρατιωτών που στάλθηκαν σπίτι τους για ν' αποφευχθεί περαιτέρω διερεύνηση της δράσης τους. Σημειώνεται ότι οι τρεις στρατιώτες (μεταξύ των οποίων και μία γυναίκα) μετά από μή-

νες ανακρίσεων αποδείχθηκε ότι βιαιοπραγούσαν συστηματικά εναντίον ιρακινών αιχμαλώτων πολέμου. Αν σ' αυτές τις πράξεις προσθέσουμε τις συστηματικές εφόδους και κατεδαφίσεις σπιτιών "ύποπτων τρομοκρατών", πυροβολισμούς και ξυλοδαρμούς διαδηλωτών, τότε μπορεί να καταλάβει κανείς γιατί οι Αμερικάνοι αντιπθενται τόσο σθεναρά σε οποιαδήποτε καταδίκη της σιωνιστικής βαρβαρότητας στην Παλαιστίνη. Γιατί απλά κι αυτοί τα ίδια κάνουν στο Ιράκ.

Απαγορεύουν τις διαδηλώσεις οι «απελευθερωτές»

Είναι τέτοιος ο πανικός των κατακτητών μπροστά στις βίαιες διαδηλώσεις που ξεσπούν στο Ιράκ, που καταργούν ακόμα και το στοιχειωδέστερο δημοκρατικό δικαίωμα των πολιτών που υποτίθεται ότι "απελευθέρωσαν". Με διάταγμα των κατοχικών δυνάμεων που δημοσιεύτηκε στα ιρακινά ΜΜΕ στις 31 Δεκέμβρη, απαγορεύεται η οργάνωση διαδηλώσεων ή συγκεντρώσεων σε δρόμους, δημόσια κτίρια ή περιοχές οποιαδήποτε στιγμή, χωρίς την έγκριση των δυνάμεων κατοχής.

Σύμφωνα με το πρακτορείο Islam Online (5/1/04) από το

οποίο αναδημοσιεύουμε την είδηση, αυτοί που θέλουν να οργανώσουν μία διαδήλωση ή ακόμα και μία συγκέντρωση θα πρέπει να υποβάλλουν γραπτή αίτηση στις κατοχικές αρχές τουλάχιστον μία μέρα πριν. Η αίτηση, σύμφωνα με το διάταγμα, θα πρέπει να περιλαμβάνει το σκοπό και τη διάρκεια της διαδήλωσης, τον εκτιμώμενο μέγιστο αριθμό των διαδηλωτών και τα ονόματα και τις διευθύνσεις των οργανωτών! Εάν δοθεί άδεια, οι διαδηλωτές απαγορεύεται να φοράνε την παραδοσιακή ενδυμασία "γκαμπαλίγια" (κάτι σαν φαρδύ πουκάμισο), κράνη, κουκούλες ή στιδήπο-

τε καλύπτει τα πρόσωπά τους. Οι διαδηλωτές δεν θα πρέπει να φέρουν όπλα, ακόμα κι αν διαθέτουν άδεια γι' αυτά, πέτρες ή βέργες. Τέλος, οποιαδήποτε διαδήλωση θα πρέπει να διαρκεί όχι περισσότερο από τέσσερις ώρες και απαγορεύεται να γίνεται σε απόσταση μικρότερη των 500 μέτρων από τα αρχηγεία των κατοχικών δυνάμεων και παρεμφερείς οργανισμούς. Οποιαδήποτε παραβίαση αυτού του διατάγματος τιμωρείται με παραπομπή σε δίκη και φυλάκιση.

Οι κατοχικές δυνάμεις επιτέθηκαν ακόμα και στα γραφεία της Ιρακινής Ομοσπονδίας Εργατικών Συνδικάτων στη Βαγδάτη συλλαμβάνοντας για μια μέρα 8 μέλη της Εκτελεστικής της Επιτροπής. Απ' την "περιποίηση" των κατοχικών δυνάμεων δε γλίτωσε ούτε και η Ένωση Ανέργων που, όπως μας πληροφορεί ο "Ριζοσπάστης" (4/1/04), οργανώνει "περιφρουρημένες και ειρηνικές πορείες" (μπράβο "σύντροφοι", γιατί οι... "προβοκάτορες" παραμονεύουν παντού!). Παρόλα αυτά, τις διέλυσαν βίαια και προχώρησαν και σε δεκάδες συλλήψεις.

ΜΑΥΡΟ

με μπλε και πράσινους κόκκους

Η εκλογική φάρσα φέτος θα έχει ενδιαφέρον. Το δίδυμο Καραμανλής-Παπανδρέου επανακάμπτει στο ηγετικό επίπεδο. Μόνο που αυτή τη φορά δεν συμβολίζει την «πάλη των δυνάμεων του φωτός και του σκότους», αλλά την καρικατούρα της. Αν οι βερμπαλισμοί του πρώιμου ΠΑΣΟΚ ηλέκτριζαν τα πλήθη και φούσκωναν τα πανιά του σκάφους του, οι σημερινές αντιδεξιές κραυγούλες του αποχωρούντος Σημίτη μόνο μειδιάματα προκαλούν. Μειδιάματα και μια αφόρητη ανία, που την κάνει ακόμα πιο αφόρητη ο μπ-λόγος του Παπανδρέου του Γ', στον οποίο έχει κρεμαστεί όλη η πασοκική καμαρίλα, από τη στιγμή που υποδείχτηκε ως ο νέος αρχηγός από την αμερικάνικη πρεσβεία και τους βαρόνους της ολιγαρχίας.

Μήπως, όμως, ακούγεται λόγος πολιτικός από το αντίπαλο στρατόπεδο; Αφόρητες κοινοτυπίες και άνευ περιεχομένου φραστικά σχήματα εκτοξεύονται σε καθημερινή βάση, στην προσπάθεια της ΝΔ να διατηρήσει την απόσταση ασφάλειας που έχει αποκτήσει από το ΠΑΣΟΚ.

Ενας πόλεμος σκιών καταλαμβάνει κάθε χώρο της δημόσιας ζωής. Στο λίγο χώρο που απομένει στριμώχνονται οι μικροί του παιχνιδιού, αυτοί που ο ρόλος τους είναι να διακοσμούν ένα κοινοβούλιο που εργάζεται πυρετωδώς ψηφίζοντας αυτά που του ζητούν να ψηφίσει. Έχουν κι αυτοί το ρόλο τους μέσα στο σύστημα εξουσίας. Χωρίς αυτούς ο κοινοβουλευτισμός δεν θα διέφερε σε τίποτα από μια πολιτική δικτατορία. Ενώ μ' αυτούς ο χαρακτήρας της αστικής δημοκρατίας ως δικτατορίας της αστικής τάξης κρύβεται πίσω από τη βιτρίνα του πλουραλισμού και της τυπικής (αν)ισότητας.

Το τοπίο είναι μαύρο. Όχι το τοπίο της πολιτικής, αλλά το κοινωνικό τοπίο. Ανεργία, φτώχεια, εργασιακή και κοινωνική ανασφάλεια, καταστροφές των νέων, πολιτιστική και ηθική μιζέρια. Όμως το τοπίο της πολιτικής είναι χαρούμενο. Φοράει τα γιορτινά του και πασπαλίζεται με μπλε και πράσινους κόκκους. Είναι σαν τις χριστουγεννιάτικες φωτεινές γιρλάντες που πασχίζουν να διασκεδάσουν τη θλίψη μιας κοινωνίας σε παρακμή.

Σε λιγότερο από δυο μήνες οι έχοντες δικαίωμα ψήφου καλούνται στις κάλπες. Καλούνται να επιλέξουν ποιοι θα τους κυβερνήσουν! Έτσι είναι, αν έτσι νομίζετε. Γιατί η αλήθεια είναι πως η εκλογή έχει ήδη γίνει. Η πραγματική εκλογή. Η επιλογή πολιτικής. Αυτή δεν την κάνει κανένα κόμμα. Τα κόμματα δεν αποφασίζουν πλέον ούτε για κάποιες λεπτομέρειες που αποφασίζαν παλιότερα. Όλα είναι ρυθμισμένα και τα κόμματα με τους αρχηγούς της νεότερης γενιάς θα δώσουν απλά μια παράσταση που θα αφορά τα ίδια και όχι τους θεατές-πολίτες.

Το πόπολο δεν εκστασιάζεται πια. Δεν κατακλύζει τους δρόμους, δεν ανεμίζει σημαίες, δεν πλημμυρίζει με πάθος τις πλατείες. Θα πάει όμως -δυστυχώς- στις κάλπες. Θα πάει χωρίς βεβαιότητες, με μερικές αμυδρές ελπίδες. Λες και παίζει λόττο υπό συνθήκες τζακ-ποτ. Το πραγματικό ζητούμενο θα εξακολουθήσει να παραμένει: πότε το πόπολο θα οργώσει τους δρόμους;

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΑΝ ΦΑΡΣΑ (Καρλ Μαρξ)

■ Εξουσιολάγνοι

Πρέπει να του το αναγνωρίσουμε: ο Κ. Σημίτης ξεπέρασε και τον εαυτό του σε εκσυγχρονιστική και δημοκρατική αντίληψη. Όταν βγήκε ο ίδιος αρχικά πρωθυπουργός και στη συνέχεια και πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, έγινε ένα κάποιο πατρντί μέσα στο κόμμα. Μαλλονότι τα συγκροτήματα του τύπου πίεζαν, ο μηχανισμός αντιστάθηκε και οι ψηφοφορίες κερδήθηκαν στο τσακ. Ενώ τώρα, έχει ήδη οριστεί ο επόμενος αρχηγός, χωρίς να ρωτηθεί όχι το κόμμα, όχι ο μηχανισμός, αλλά ούτε καν το ηγετικό κομμάτι του μηχανισμού, το ΕΓ και η ΚΕ. Και κανένα από τα παπαγαλάκια, αυτά που πλέκουν το εγκώμιο του Σημίτη και φιλοτεχνούν την αγιογραφία του Γιωργάκη, δεν τόλμησε να φελλίσει έστω μερικά λογάρια κριτικής για τον καισαρικό τρόπο προώθησης της διαδοχής. Δεν τόλμησε να το θέσει ούτε κανένα από τους πρωτοκλασάτους. Αποδέχτηκαν ταπεινά αυτό που τους επιβλήθηκε από την αμερικάνικη πρεσβεία και τα συγκροτήματα των ΜΜΕ. Απέδειξαν έτσι ότι το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η επαφή τους με την εξουσία, που εξασφαλίζεται μόνο με την υπακοή στα μεγάλα αφεντικά.

■ Τζάκια

Κάποιοι δεξιό βγαίνουν και λένε ότι ο Γιωργάκης έχει ως μοναδικό εφόδιο το όνομά του. Χωρίς αυτό δεν θα ήταν τίποτα. Δίκιο έχουν, αλλά να κοιτάνε λιγάκι και τη δική τους καμπούρα. Γιατί και ο Κωστάκης με μοναδικό εφόδιο το όνομα κάνει πολιτική καριέρα και βρίσκεται ένα βήμα πριν την πρωθυπουργία. Μπορεί μετά τη μεταπολίτευση να δημιουργήθηκαν μια σειρά καινούργια τζάκια, όμως τα παλιά εξακολουθούν να έχουν ιδιαίτερη δύναμη. Γι' αυτό και ξαναβρίσκουμε ως αντιπάλους ένα ακόμη δίδυμο Καραμανλή-Παπανδρέου, που δεν είναι παρά καρικατούρα του παλιού αυθεντικού διδύμου. Μιλάμε για πολιτικούς φελλούς με μοναδικό τους εφόδιο την καταγωγή από ισχυρά τζάκια και το όνομα που μπορεί να χρησιμοποιηθεί επικοινωνιακά (προπαγανδιστικά).

■ Διόνα

Δεν μπορεί, κάποιος πρέπει να γνώριζε από το παρασκηνίο ο Πανταγιάς, για να δη-

λώνει σε ανύποπτο χρόνο: «Ο Σημίτης και ο Γιώργος ταυτίζονται σε όλα. Ταυριάζουν και ως άνθρωποι και ως πολιτικοί. Είναι δύο στη συσκευασία του ενός». Το δυστύχημα γι' αυτόν είναι ότι ήξερε πολλά, είχε αποκτήσει δύναμη και πίστεψε ότι μπορούσε να κάνει παιχνίδι μόνος του.

Όταν, όμως, ο Σημίτης τον πέταξε σαν συμμένη λεμονόκουπα, θα πρέπει να κατάλαβε ότι εκτός των άλλων πρέπει να είσαι και από τζάκι για να καταφέρεις να επιβιώσεις.

■ Μάχη οπισθοφυλακών

Θυμάστε μήπως πόσες «μεγάλες πολιτικές πρωτοβουλίες» έχει πάρει ο Σημίτης την τελευταία διετία, για να «αλλάξει το πολιτικό σκηνικό»; Να σας τις θυμίσουμε πρόχειρα: εκδισαστικό έκτακτο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, πρωτοβουλία για το πολιτικό χρήμα, χάρτα κοινωνικής σύγκλισης, καθιέρωση ασυμβίβαστου υπουργού και μέλους του ΕΓ. Κάθε φορά τα παπαγαλάκια του έγγραφαν τα ίδια πράγματα. Ότι παίρνει στα χέρια του την πολιτική πρωτοβουλία, ότι ανατρέπει το πολιτικό σκηνικό και τα παρόμοια. Τί ήταν όλα αυτά; Μια απεγνωσμένη μάχη οπισθοφυλακών, μια μάχη για το κέρδιμα πολιτικού χρόνου. Απλά, κατάφερε να μείνει στον αφρό μέχρι τις παραμονές των εκλογών. Τίποτα περισσότερο. Τώρα, την κρίσιμη ώρα, δεν του επέτρεψαν πια να κάνει άλλα

παιχνίδια. Τον ανάγκασαν να μαζέψει τα μπογαλάκια του και να του δίνει. Το μόνο που κατάφερε να διαπραγματευθεί είναι η «δόξη και τιμή» αποομμή. Ε, αυτό δεν ήταν καθόλου δύσκολο να του το παραχωρήσουν. Το δικαιούνταν άλλωστε.

Απ' όλες τις

■ Αθλιο τέλος για έναν αναλώσιμο

Τον παρουσίασαν σαν μεγάλο πολιτικό που μπορεί να αλλάξει την Ελλάδα. Σαν τον πολιτικό που έφερε νέο αέρα, που εκσυγχρόνισε το πολιτικό σύστημα, που ανέδειξε τη σημασία της δουλειάς, που εκτόπισε το πρότυπο των χαρισματικών, που ανανέωσε την πολιτική ζωή κ.λπ. κ.λπ. Μόνο ο Πάγκαλος βγήκε τότε και είπε ότι μπαίνουμε στην εποχή των αναλώσιμων πολιτικών αρχηγών. Και δικαιώνεται ακριβώς τώρα. Τώρα που ο Κ. Σημίτης βιώνει ένα άθλιο πολιτικό τέλος, εξαναγκάζοντας σε αποχώρηση και σε παράδοση της σκυτάλης σε εκείνον που τα αφανή (και πραγματικά) κέντρα εξουσίας επέλεξαν ως διάδοχό του.

Πασχίζουν με αγωνία τα παπαγαλάκια του να μας πείσουν ότι φεύγει αφήνοντας πίσω του τεράστιο έργο, έχοντας αναμορφώσει την Ελλάδα. Όμως, ο καθένας καταλαβαίνει ότι ο Σημίτης φεύγει με τη στάμπα του αποτυχημένου. Εδώ και δυο χρόνια έχει μηχανευτεί τα πάντα για να παραμείνει στην εξουσία ή έστω στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, αλλά τίποτα δεν του βγαίνει. Αναλώθηκε και παίρνει δρόμο. Συνοδευόμενος από ύμνους των πιο χυδαίων αρθρογράφων, άλλος εκ των οποίων τον παρομοιάζει με τη Σάρα Μπερνάρ (Πρετεντεράκος) και άλλος με τη... χορογράφο της Σελίν Ντιόν (Μαυροτρύπας Αναστασιάδης). Όλοι αυτοί οι ύμνοι ηχούν τόσο ειρωνικά που κάνουν ακόμα πιο θλιβερό το τέλος του. Γιατί, βέβαια, ακόμα και ο πιο αφελής πολίτης της χώρας τους αποστομώνει θέτοντας το απλούστατο ερώτημα: Αν είναι επιτυχημένος, γιατί φεύγει;

«μεγάλες πρωτοβουλίες» η πιο γελοία ήταν η τελευταία. Τί έμεινε απ' αυτή; Μόνο ο παραγκωνισμός του Λαλιώτη και η προώθηση του Χρυσσοχόδη. Όσο για το νέο ΕΓ. Ενα τσούρμιο άχρωμων και άοσμων στελεχών της αράδας, που οι πρωτοκλασάτοι δεν μπαίνουν καν στον κόπο να τους ενημερώσουν.

■ Περί αλλαγών...

Καταβάλλουν φιλότιμες προσπάθειες τα παπαγαλάκια της πασοκικής προπαγάνδας για να μας πείσουν ότι ο Σημίτης αποχωρεί περήφανος και με ψηλά το κεφάλι, έχοντας αφήσει πίσω του ένα τεράστιο έργο, έχοντας αλλάξει την όψη της χώρας, έχοντας πετύχει ψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης και τα λοιπά. Αν είναι έτσι, τότε γιατί φεύγει; Για να ανατρέψει το πολιτικό σκηνικό, απαντούν. Και γιατί πρέπει να ανατρέψει το πολιτικό σκηνικό; Επειδή τα γκάλοπ δίνουν μεγάλο προβάδισμα στη ΝΔ, απαντούν. Μπορούμε, λοιπόν, να συνάγουμε το συμπέρασμα ότι δυστυχώς ο αδαής και μνησικάκος λαός δεν κατάλαβε πόσο σπουδαίο έργο αφήνει πίσω του ο Σημίτης και εκδηλώνει την προτίμησή του προς τη ΝΔ. Και επειδή οι Πασόκοι δεν μπορούν να αλλάξουν λαό, πετάνε στα σκουπίδια τον μεγάλο πολιτικό Σημίτη, τον οδηγούν στην αποστρατεία, μπας και καταφέρουν να αλλάξουν υπέρ τους το πολιτικό κλίμα! Ετσι είναι, αν έτσι νομίζουν...

■ Αξιοπιστία

Με ύφος ανθρώπων που ξέρουν τα πάντα οι πολιτικοί συντάκτες των φιλοκυβερνητικών ΜΜΕ μας ενημερώνουν με απίθανες λεπτομέρειες για το πως Σημίτης και Γιωργάκης προετοίμασαν τις εξελίξεις της διαδοχής. Ξεχνώντας ότι ήταν οι ίδιοι που μετά βδελυγμίας διέψευδαν την είδηση για τη συνάντηση Σημίτη-Γιωργάκη στις Βρυξέλλες, όπου συμφωνήθηκαν οι τελευταίες λεπτομέρειες του σχεδίου. Οτι ήταν οι ίδιοι που μετέφεραν «αποκλειστικές πληροφορίες» για όλα τα σχέδια του Σημίτη, που βέβαια δεν είχαν καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Σε δύο συμπεράσματα μας οδηγούν όλ' αυτά. Πρώτο, πως η λέξη αξιοπιστία συνιστά το πιο σύντομο ανέκδοτο όταν αναφερόμαστε στο πολιτικό ρεπορτάζ και δεύτερο πως οι κύριοι αυτοί δεν είναι παρά αισχροί σφουγγοκωλάριοι και γελωτοποιόι των εξουσιαστών στην αυλή των οποίων σιτίζονται.

ΥΓ: Από την πολιτική ανάλυση της «Κ», πάντως, δεν πρέπει να έχετε παράπονο. Σας περιγράψαμε με ακρίβεια το περίγραμμα των εξελίξεων, στο τελευταίο φύλλο του 2003. Για να ευλογήσουμε και λίγο τα γένηια μας...

■ Τρικυμία εν κρανίω

«Εμείς που είμασταν μαζί του (σ.σ. με τον Ανδρέα Παπανδρέου) και στήσαμε αυτόν τον αγώνα της κοινωνικής απελευθέρωσης, της δημιουργίας και που για πρώτη φορά καταφέραμε να φέρουμε το σοσιαλισμό στην Ελλάδα...»

Ακης Τσοχατζόπουλος («Ελευθεροτυπία»)

■ Sagrada Familia

Ακόμα δεν εκλέχτηκε αρχηγός ο Γιωργάκης και άρχισε να εκδίδει οδηγίες προς ναυτιλομένους. Τουτέστιν προς υποψήφιους υπουργούς και στελέχη του ΠΑΣΟΚ γενικώς. Οι οδηγίες δεν δόθηκαν απευθείας από τον ίδιο, ούτε από κάποιο από τα στελέχη της καμαρίλας που εδώ και καιρό έχει συγκεντρώσει γύρω του, αλλά από τον αδελφό Νικολάκη. Ο οποίος με άρθρο του στην «Αξία» περιγράφει τα προσόντα του καλού υπουργού και τα χώνει σε Ευθυμίου, Βενιζέλο και Βάσω. Για ν' αρχίσουν να σφίγουν οι κώλοι προφανώς.

Περιπετείε να πούμε πως το χτύπημα έγινε με όλους τους κανόνες του σύγχρονου πολιτικού μάρκετινγκ. Ομίλησε ο αδελφός και ομίλησε σε μια δευτεροκλασάτη εφημερίδα, για να εξασφαλιστεί η ανατύπωση από όλες τις άλλες εφημερίδες και το σύνολο των ραδιοκάνάλων. Κι αν αναρωτιέστε τί δουλειά έχει ο αδελφός να διατυπώνει τέτοιους όρους και μάλιστα με τόσο τσαμπουκαλίδικο τρόπο, την απάντηση θα βρείτε στον τίτλο του σχολίου. Sagrada Familia, δηλαδή Αγία Οικογένεια, ονομάζεται ο ξακουστός ναός του Γκαουντί, σύμβολο της Βαρκελώνης. Θυμηθείτε και τα πονήματα της mammy, που είχαν αποκαλυφθεί παλιότερα, των οποίων η δημοσιοποίηση έχει απαγορευθεί με δικαστική απόφαση.

ΥΓ: Θα μπορούσαμε να αναφωνήσουμε, ενθυμούμενοι εκείνο το αμίμητο «Αλεξία πάρε θέση» της προδικτατορικής περιόδου: «Σοφία πάρε θέση» ή «Ανδρικό πάρε θέση». Όμως, τα συγκεκριμένα δύο μέλη της Sagrada Familia έχουν άλλες ασχολίες. Η μεν Σοφία ασχολείται με το διαλογισμό και τις ανατολικές φιλοσοφίες, ο δε Ανδρικός παίρνει μαθήματα ως πρόεδρος της εταιρίας αερίου. Σε καναδυό χρόνια θα τον δούμε και αυτόν στην πολιτική.

Η στάση που κράτησαν στις τελευταίες εξελίξεις στο κυβερνητικό κόμμα δύο κορυφαία στελέχη του ΠΑΣΟΚ με ηγετικές φιλοδοξίες, ο Ακης Τσοχατζόπουλος και ο Ευάγγελος Βενιζέλος, μας δίνει το μέτρο για μια γενικότερη εκτίμηση αυτών των εξελίξεων, πέρα από τις πλευρές της παραπολιτικής, που έχουν καταστεί κυρίαρχες στο δημόσιο λόγο των ημερών. Πρόκειται για δυο στελέχη πρώτης γραμμής που ουδέποτε έκρυψαν τη φιλοδοξία τους να ηγηθούν του ΠΑΣΟΚ, όταν τεθεί θέμα νέας ηγεσίας. Ο μεν Τσοχατζόπουλος είχε επιχειρήσει το ίδιο και το 1996, ο δε Βενιζέλος προβλήθηκε ως ένα από τα στελέχη της νέας γενιάς που θα μπορούσαν να διαδεχτούν τον Σημίτη και τα τελευταία χρόνια φρόντισε μεθοδικά να καλλιεργήσει το ηγετικό του προφίλ, αναπτύσσοντας σχέσεις με ισχυρά καπιταλιστικά και εκδοτικά συμφέροντα.

Και οι δύο κάρησαν σαν κότες και δεν φέλλισαν έστω δυο κριτικά λογάκια για την προκλητική παραβίαση των καταστατικών διαδικασιών και την επιβολή

λουθεί να διατηρεί επαφή με την οργάνωσή του και να θεωρεί πως έχει λόγο στα όσα συμβαίνουν στο κόμμα του. Αυτό όμως δεν είναι κόμμα, όπως εύκολα μπορεί να αποφανθεί ο καθένας. Περισσότερο θυμίζει καπιταλιστική επιχείρηση δομημένη με τη μορφή μιας ανώνυμης εταιρίας. Ο μεγαλομέτοχος ορίζει τα στελέχη που θα διοικήσουν την εταιρία και οι μικρομέτοχοι περιορίζονται στο ρόλο του χειροκροτητή. ΠΑΣΟΚ ΑΕ, λοιπόν, με αντικείμενο εργασιών τη διοίκηση του κράτους. Η πλήρης μετάλλαξη ενός κόμματος που ακολουθούσε πάντοτε το αρχηγικό μοντέλο, όμως ταυτόχρονα χαρακτηρισιζόταν από συγκρούσεις στο εσωτερικό του, από ομαδοποιήσεις στη βάση πολιτικών πλατφορμών, από μια εσωτερική λειτουργία που έδινε τουλάχιστον την ψευδαίσθηση στα μέλη του ότι έχουν λόγο στη λήψη των αποφάσεων και στη διαμόρφωση της γραμμής.

Αυτό είναι το νέο μοντέλο αστικού κόμματος. Ενα κόμμα-μηχανισμός, ένα κόμμα χωρίς καμιά σχετική αυτονομία από τους καπιταλιστικούς επιχειρηματικούς

οτικές οργανώσεις, τοπικές οργανώσεις και τα λοιπά. Ετσι διαμορφώθηκε ο κομματικός χάρτης στα χρόνια της μεταπολίτευσης. Το αστικό πολιτικό σύστημα όντως εκσυγχρονίστηκε. Ο λαός, οι εργαζόμενοι, οι νέοι, βρίσκονταν στους δρόμους και ο μόνος τρόπος για να τους ελέγξουν ήταν να τους βάλουν στα κόμματα, να τους δώσουν την ψευδαίσθηση ότι αποφασίζουν συλλογικά. Και για να τους δώσουν αυτή την ψευδαίσθηση έπρεπε τα λαϊκά αιτήματα να αντανάκλαστούν σε κάποιο βαθμό στα προγράμματα των κομμάτων και σε επίπεδο πρακτικής πολιτικής.

Η μεταπολίτευση από άποψη κοινωνικών κινημάτων έκλεισε στις αρχές της δεκαετίας του '90. Τα συνδικάτα αστικοποιήθηκαν, στο αγροτικό κίνημα επικράτησαν τα λαμόγια, το κίνημα στην το-

Το τέλος της μεταπολίτευσης

του νέου αρχηγού από τους μιντιοκράτορες. Δεν προσπάθησαν καν να διαπραγματευθούν πριν την εκλογή του νέου αρχηγού, αλλά αποδέχτηκαν το τελεσμένο και περιμένουν υπομονετικά να διεκδικήσουν το νέο τους ρόλο, αφού πρώτα δουν πώς θα διαμορφωθεί η κατάσταση. Δείχνουν μια στάση απόλυτα δουλοπρεπή προς εκείνους που καθορίζουν τους κανόνες του παιχνιδιού, οι οποίοι βέβαια βρίσκονται εκτός ΠΑΣΟΚ. Και βέβαια, δεν αναζητούν καθόλου ερείσματα στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ, στον στελεχιακό μηχανισμό και την κομματική βάση. Σα να μη μπορούν να αντλήσουν οποιαδήποτε δύναμη από εκεί.

Ενα άλλο μέτρο, όχι ήσσονος σημασίας, μας δίνει η στάση της οργανωμένης βάσης του ΠΑΣΟΚ. Αν όχι των απλών μελών, τουλάχιστον του μεσαίου στελεχιακού δυναμικού που στην πλειοψηφία του βρίσκεται σε θέσεις του κράτους, των δημοσίων επιχειρήσεων, των συνδικάτων, γενικότερα του μηχανισμού εξουσίας. Δέχονται χωρίς την παραμικρή διαμαρτυρία το φτύσιμο, αποδέχονται την ακύρωσή τους από κέντρα εξουσίας εκτός του κόμματός τους και είναι έτοιμοι να χειροκροτήσουν το νέο αρχηγό και να τον ράνουν με άνθη όπως έρριναν τους νικητές στρατηγούς στους ρωμαϊκούς θριάμβους (ή στα σκυλάδικα της σύγχρονης Ελλάδας, αν προτιμάτε), μόνο και μόνο επειδή αυτός ο αρχηγός πήρε το χρίσμα από εμφανή και αφανή κέντρα εντός και εκτός Ελλάδας.

Εμφανίζεται δηλαδή μια συνενοχή που ξεκινά από την κορυφή, από την ηγετική ομάδα, περνάει από το στελεχιακό δυναμικό και φτάνει μέχρι τη βάση, μέχρι το απλό μέλος του ΠΑΣΟΚ που εξακο-

ομίλους, ένα κόμμα που αντλεί νομιμοποίηση και δύναμη όχι από την ικανότητά του να χειραγωγεί ευρείες μάζες και να τις ενσωματώνει στο πολιτικό παιχνίδι του συστήματος, αλλά από τις σχέσεις τους με καπιταλιστικούς ομίλους και τη δυνατότητα αυτών των ομίλων να το επιβάλουν στην κοινωνία μέσω των μηχανισμών προπαγάνδας που διαθέτουν.

Ουσιαστικά μιλάμε και πάλι για το κλείσιμο του κύκλου της μεταπολίτευσης. Ενός κύκλου που το ΠΑΣΟΚ τον συμβόλισε με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο. Τί ήταν τα αστικά πολιτικά κόμματα πριν τη χούντα. Ήταν κόμματα μηχανισμοί, χωρίς οργανώσεις βάσης, με μηχανισμό που αποτελούνταν μόνο από τους λεγόμενους κομματάρχες. Το ΠΑΣΟΚ ήταν το πρώτο αστικό κόμμα που οργανώθηκε κατά τα πρότυπα των ευρωπαϊκών σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων. Εφάρξε οργανώσεις βάσης, οργανώσεις νομών, περιοχών, επαγγελματικές οργανώσεις κεντρική επιτροπή, εκτελεστικό γραφείο. Μπορεί ο Α. Παπανδρέου να ήταν ο αδιαφιλονίκητος αρχηγός, όμως στις κινήσεις του και στις αποφάσεις του ήταν υποχρεωμένος να παίρνει υπόψη τις τάσεις που διαμορφώνονταν μέσα στο κόμμα του, οι οποίες αντανάκλασαν τάσεις που διαμορφώνονταν στην κοινωνία.

Αυτό το μοντέλο κομματικής οργάνωσης αναγκάστηκε να ακολουθήσει και η ΝΔ, μολοντί δυσκολεύτηκε μέχρι να το κατακτήσει, γιατί παραδοσιακά η δεξιά στην Ελλάδα ήταν μαθημένη σε άλλα μοντέλα οργάνωσης, περισσότερο αυταρχικά και συγκεντρωτικά. Όμως, ήταν τέτοια η κοινωνική τάση που αναγκάστηκε και η ίδια να δημιουργήσει συνδικαλι-

πική αυτοδιοίκηση έγινε μηχανισμός εξουσίας, η ατομικότητα σάρωσε τα πάντα. Ετσι, και τα κόμματα μεταλλάσσονται και παίρνουν σιγά-σιγά τη μορφή που είχαν πριν τη χούντα, μετατρέπόμενα σε κόμματα-μηχανισμούς. Αυτή η μετάλλαξη, βέβαια, γίνεται με όρους του σήμερα. Σήμερα δεν χρειάζονται τους κομματάρχες, αλλά τη στήριξη των μίντια. Αυτά αποτελούν τους ιμάντες μεταφοράς του πολιτικού τους ιματζ (και όχι της πολιτικής τους πρότασης) στους ψηφοφόρους, οι οποίοι τη δέχονται ή την απορρίπτουν απαθώς, χωρίς η τοποθέτησή τους να συνοδεύεται από οποιαδήποτε πράξη και κυρίως από πράξη συλλογική-διεκδικητική.

Και η κομματική βάση; Κατ' αρχάς, αυτή έχει συρρικνωθεί στο ελάχιστο. Και το σημαντικότερο, η σχέση της με το κόμμα δεν είναι σχέση στηριγμένη σε οράματα συλλογικά, αλλά σχέση που στηρίζεται στο ατομικό βόλεμα, στη λαμογιά. Το ΠΑΣΟΚ είναι και πάλι το παράδειγμα αυτής της μετάλλασής της κομματικής βάσης. Εχει απλώσει τη διακροά από πάνω μέχρι κάτω.

Τί μένει; Μένει ο δημιουργός της ιστορίας, ο λαός. Η εργατική τάξη πρώτα-πρώτα. Ο παράγοντας αυτός σήμερα ούτε ερωτάται ούτε διεκδικεί λόγο. Μπορεί, όμως, αυτό να διατηρηθεί ως κοινωνική κατάσταση για πάντα; Μπορεί να σταματήσει η Ιστορία; Η απάντηση είναι κατηγορηματικά όχι.

Πέτρος Γιώτης

Περιμένοντας τον Μαυρογιαλούρο;

Δεν μπορείτε να πείτε, το Δεορταστικό τηλεοπτικό πρόγραμμα των ημερών ήταν αρκούτως χορταστικό. Οι καναλάρχες ανταποκρίθηκαν με τον καλύτερο τρόπο στις απαιτήσεις του φιλοθεάμονος κοινού. Και τι δεν είχε το μενού: Διαγγέλματα, σενάρια, προγνωστικά, λόττο, τζόκερ, σασπένς, δηλώσεις, αντιδηλώσεις, επαναδηλώσεις, συγκινήσεις, συσπειρώσεις και παράθυρα, εκατοντάδες παράθυρα. Από την εποχή της τρομοκρατίας είχαμε να δούμε τόσα πολλά παράθυρα.

Οι σωτήρες του έθνους, με αφορμή την απόδραση με ελαφρά πηδηματάκια του υπ' αριθμ.1 λαοπρόβλητου εκσυγχρονιστή ηγέτη, επέδραμαν στον ζαλισμένο -από το γεμάτο προβλήματα χριστουγεννιάτικο τραπέζι- λαό. Για το καλό του. Πάντα. Ο καθένας και κυρίως οι αντιπολιτευόμενοι, για να λέμε και του στραβού το δίκιο, προσέφερε γαργαλιστικές αποκαλύψεις από τις πολιτικές κοτσάνες, παπάρες, μαλακίες -όπως θέλετε πείτε το- του άλλου.

Εκ πρώτης όψεως, φαίνεται ότι στο μάτι του κυκλώνα βρίσκεται ο τίμιος κύριος καθηγητής και το σινάφι από τα ΠΑΣΟΚικά λαμόγια που

εδώ και 20 χρόνια λυμάνονται τον τόπο. Λογικό είναι. Αλλά ίδια και χειρότερη δεν είναι η εικόνα των μεγαλοεκδοτών, των δημοκρατικών καναλιών, δημόσιων και ιδιωτικών, των έγκριτων δημοσιογράφων που ανακαλύπτουν τα πιο γελοία επιχειρήματα για να πείσουν τον ζαλισμένο εργαζόμενο-ψηφοφόρο, ότι τούτη τη φορά τα πράγματα θα πάνε καλύτερα από την προηγούμενη; Εξ ίσου προβληματική δεν είναι -αν καλοξετάσει κανείς το πράγμα- η αποφυγή διατύπωσης θέσεων για την ανεργία, για την ακρίβεια, για τις δέκα πληγές του Φαραώ που κατατρώνε τις σάρκες των εργαζομένων, από την αντιπολίτευση που παραμένει και θα παραμένει στην ασφάλεια της αοριστολογίας των υποσχέσεων: για διαφάνεια, κράτος στην υπηρεσία του πολίτη, προστασία των αδυνάτων κ.ο.κ. σε συνθήκες της πιο αδυσώπητης καπιταλιστικής κερδοφορίας, του πιο αδυσώπητου καπιταλιστικού ανταγωνισμού.

Όλο αυτό το χαζοχαρούμενο πανηγύρι που με αυξομειώσεις θα εισβάλει από χίλιους δρόμους στο μυαλό μας για δύο μήνες υπογραμμίζει για άλλη μια φορά την κρίση της

αστικής πολιτικής. Όσο οι κοινωνικές αντιθέσεις οξύνονται, όσο η άβυσσος που χωρίζει τους εκμεταλλευτές από τους εκμεταλλεζόμενους διευρύνεται, τόσο η αστική πολιτική, οι αστοί πολιτικοί, θα πρέπει να κάνουν τεράστια προσπάθεια για να μεταφέρουν τη σκέψη του εργαζόμενου από το εργοστάσιο, από το γιάπυ, από την αγορά, στην πιο απομακρυσμένη στρατόσφαιρα. Τα ριάλιτι, οι φάρμες και τα ρέστα παράγουν τον ατομικό κρετινισμό. Οι πολιτικάντηδες -και όχι μόνο- παράγουν τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό. Ειδικευμένοι στο να ξεβρακώνουν ο ένας τον άλλον, να πουλάνε φύκια για μεταξωτές κορδέλες, εξυπηρετώντας ο καθένας το συμφέρον του, και όλοι μαζί το συμφέρον της τάξης τους.

Υπεράνω όλων οι καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής και οι δημοκρατικοφανείς θεσμοί αυτών των σχέσεων. Με Κολοφώνα το κοινοβούλιο. Όσο μεγαλώνει την απόστασή του από τον λαό και τα προβλήματα του, τόσο θα πρέπει να μεγαλώνει η ψευδαισθητική του είναι ο κυριότερος δρόμος για την επίλυση των προβλημάτων. Στην ψευδαισθητική αυτή συμβάλλουν με όλες τους τις

δυνάμεις και τις θέσεις όλοι οι καθώς πρέπει αριστεροί, που ο προεκλογικός πυρετός τους πιάνει πριν πιάσει τους αστούς, που προσδοκούν να εκφραστεί σε κάθε αναμέτρηση η στροφή προς τα αριστερά, η επιβεβαίωση της πολιτικής γραμμής, η ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο, χωρίς να κάνουν καν το κόπο να πουν οι πονηρούληδες τίθεσμός είναι το κοινοβούλιο και ποια είναι η θέση τους γι' αυτό.

Για δυο μήνες το περιβάλλον που θέλουν να μας δημιουργήσουν θα βρίσκεται έξω από την πραγματική ζωή και τα προβλήματά της. Όμως, πίσω από το πολύχρωμο προπέτασμα καπνού δεν καρδοκεί μόνο η αποδοχή ή μη του κοινοβουλευτικού κρετινισμού. Πίσω από το προπέτασμα καπνού είναι η ανεργία, τα εργατικά ατυχήματα που θα πολλαπλασιάζονται όσο οι ημερομηνίες για τους Ολυμπιακούς θα σφίγγουν και όσο ο αγόρταγος καπιταλιστικός Μινώταυρος θα νιώθει μεγαλύτερη σιγουριά για περισσότερο αίμα. Είναι το μεροκάματο που θα είναι ακόμα πιο φτηνό, όπως προδιαγράφεται από τις δηλώσεις των βιομήχανων για την νέα ΕΓΣΣΕ και από την τακτική των χαρ-

τογιακάδων της Πατρίδας. Είναι η καταστολή που θα ξανααποπειραθεί να στείλει εκβιαστικό μήνυμα μέσα από την αίθουσα του 2ου έκτακτου στρατοδικείου, από τη δίκη των 7 της Θεσσαλονίκης, από το νέο τρομονόμο.

Είναι και ο καναπές. Που στη σημερινή δύσκολη κατάσταση μπορεί να μας αιχμαλωτίσει με πολλούς τρόπους. Ενας τρόπος είναι βεβαίως να μας βουτήξει στη δίνη των ψευτοδιλημάτων των πολιτικάντηδων. Να ψάξουμε μέσα στους ψεύτες να βρούμε τον λιγότερο ψεύτη, να ψάξουμε μέσα στους εκμεταλλευτές να βρούμε τον τιμιότερο εκμεταλλευτή. Αλλά από αυτό πες ότι μπορούμε να ξεφύγουμε. Δεν είναι όμως μια άλλη ιδιόμορφη αιχμαλωσία να απολαμβάνεις τις μαλακίες των παραθύρων, να διασκεδάσεις με το κατάντημα της αστικής πολιτικής ή ακόμα και να νευριάζεις που σε περνάνε για ανεγκέφαλο, για άνθρωπο χωρίς κοινωνική κρίση και μνήμη, και ταυτόχρονα να μη κάνεις το απαιτούμενο αλματάκι έξω από την πόρτα; Στο δρόμο, στην αναζήτηση, στη δράση. Εκεί, από όπου προσπαθούν με χιλιάδες τρόπους, αυτοί που νομίζουν ότι

μας δουλεύουν, αυτοί που μας εκμεταλλεύονται, αυτοί που διαμορφώνουν εφιαλτικό αύριο για τα νέα παιδιά, να μας αποτραβήξουν.

Το ζητούμενο, σήμερα, αύριο, μεθαύριο, για δύο ολόκληρους μήνες, δεν είναι πότε θα έρθει το ραντεβού με τον Μαυρογιαλούρο. Τους μαυρίσαμε εκατό φορές και θα το κάνουμε άλλες τόσες. Το ζητούμενο δεν είναι να τους εκδικηθούμε με τον έναν ή τον άλλο τρόπο την ημέρα της κάλπης. Το ζητούμενο είναι να μας νιώσουν μπροστά τους να απαιτούμε τα στοιχειώδη δικαιώματά μας, τα δικά μας και της τάξης μας. Της τάξης μας και της νεολαίας της. Μια τέτοια δραστηριότητα μπορεί να δώσει θετική διέξοδο απέναντι στον κοινοβουλευτικό κρετινισμό της αστικής τάξης. Μια τέτοια δραστηριότητα ανοίγει δρόμους για την αντιμετώπιση της σημερινής κατάστασης. Μια τέτοια δραστηριότητα σημαίνει την αρχή της καλύτερης της θέσης της εργασίας, όχι μόνο στα πλαίσια των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής, αλλά στο συσχετισμό δύναμης με την εκμεταλλευτική τάξη, για τη κατάργηση αυτής και των θεσμών της.

Παντελής Νικολαΐδης

Αβουλοι χειροκροτητές

Η ανακτορική διαδικασία μεταβίβασης της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ από τον Σημίτη στον Γιωργάκη ολοκληρώθηκε με μια οπερετική συνεδρίαση της ΚΕ και της ΚΟ του ΠΑΣΟΚ, στην οποία δεν πήραν μέρος «καθοδηγητικά πολιτικά στελέχη» και «εκπρόσωποι του λαού», αλλά άβουλοι χειροκροτητές.

Η όλη διαδικασία δεν κράτησε ούτε μια ώρα. Μίλησε ο Σημίτης, μίλησε ο Χρυσόχοϊδης και ζήτησαν να μη πάρει κανένας άλλος το λόγο, αλλά να ψηφίσουν την πρόταση που είχε διαμορφωθεί. Κι αυτοί σήκωσαν τα χέρια σαν καλά παιδάκια και ψήφισαν την πρόταση που προβλέπει ένα οπερετικό μονόμερο συνέδριο στις 6 Φλεβάρη, το οποίο θα «συζητήσει» και θα ψηφίσει το κυβερνητικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ και την αλλαγή του καταστατικού που έχει απαιτήσει ο Γιωργάκης, για να εκλεγεί από τη «βάση».

Μια «βάση» στην οποία δεν θα συμμετάσχουν μόνο τα κομματικά μέλη, αλλά και οι οπαδοί. Φαντάζεστε τί έχει να γίνει σ' αυτές τις εκλογές. Ούτε ο Σαντάμ Χουσεΐν δεν θα έχει εκλεγεί με τέτοιο ποσοστό.

Το μόνο αξιοσημείωτο αυτής της διαδικασίας είναι η απουσία του Λαλιώτη ο οποίος προτίμησε να μην επικυρώσει τη φιέστα της διαδοχής και να παραμείνει στο παρασκήνιο, στο ρόλο του Κιγκληνάτου του ΠΑΣΟΚ που έχει επιλέξει. Περιμένει προφανώς να κάνει κίνηση προς το μέρος του ο Γιωργάκης. Το ερώτημα είναι αν θα υπάρξει τέτοια κίνηση. Αν δε γίνει, σημαίνει πως οι Αμερικάνοι τον έχουν προγράψει, οπότε ο Λαλιώτης θα αναμένει τις μετεκλογικές κινήσεις και το ξέσπασμα κάποιας εσωκομματικής κρίσης, για να παρέμβει όπως αυτός ξέρει. Τα πράγματα, πάντως, ζορίζουν.

■ Κυπριακό

Δε φαίνεται λύση στον ορίζοντα

Ο Σημίτης επικαλέστηκε το Κυπριακό για να ζητήσει να γίνουν οι εκλογές μια εβδομάδα πριν από την ημερομηνία που θα μπορούσαν να γίνουν κανονικά. Η κίνησή του αυτή ήρθε λίγες μέρες μετά τη δημοσιοποίηση των επιστολών που έστειλε ο Μπους προς τους Σημίτη, Ερντογάν και Παπαδόπουλο, όμως δεν νομίζουμε ότι υπάρχει σύνδεση ανάμεσα στα δυο γεγονότα. Δε νομίζουμε, δηλαδή, ότι μπαίνουμε σε μια φάση κρίσιμων εξελίξεων στο Κυπριακό. Απλά, ο Σημίτης (ξανα)βρήκε το Κυπριακό βολικό για να επισημειώσει έστω και κατά μία εβδομάδα τις εκλογές, επειδή αυτό απαιτεί ο επικοινωνιακός σχεδιασμός της προεκλογικής εκστρατείας του ΠΑΣΟΚ (γράφουμε αναλυτικά σε άλλες στήλες).

Όταν κοιτάζει κανείς τον τουρκικό τύπο διαπιστώνει ότι γίνεται λόγος για άσκηση αμερικάνικων πιέσεων στην κυβέρνηση Ερντογάν για να εν-

δώσει στη νέα αμερικάνικη πρωτοβουλία και να σπριζει ένα νέο γύρο συνομιλιών πάνω στο σχέδιο Ανάν. Όμως δεν είναι η πρώτη φορά που ο τουρκικός τύπος αντιμετωπίζει έτσι μια αμερικάνικη πρωτοβουλία. Κάθε φορά που βρισκόμαστε σε εκλογική χρονιά στις ΗΠΑ, ο έχων την προεδρία αναλαμβάνει μεταξύ των άλλων και μια πρωτοβουλία για το Κυπριακό, γιατί αυτό απαιτεί ο σχεδιασμός προσέγγισης στο ελληνοαμερικανικό λόμπι. Πιέσεις αναμένεται να ασκηθούν οπωσδήποτε στον Ερντογάν, που στις 27 Γενάρη θα επισκεφτεί την Ουάσινγκτον, όμως ποτέ αυτές οι πιέσεις δεν είναι τέτοιες που να θέτουν σε κρίση τις τουρκοαμερικανικές σχέσεις.

Ανάλογες πιέσεις θα ασκηθούν και στην ελληνική πλευρά. Οχι τόσο στην κυβέρνηση της Αθήνας, που έχει αποστασιοποιηθεί από το Κυπριακό σε βαθμό που να μην

θεωρεί δικό της πρόβλημα, όσο στην κυβέρνηση της Λευκωσίας. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Τ. Παπαδόπουλος κέρδισε την προεδρική εκλογή με βασικό όπλο του την απόρριψη του σχεδίου Ανάν. Ως πρόεδρος της Κύπρου, βέβαια, δεν έχει τα περιθώρια να είναι απόλυτα απορριπτικός και να αρνηθεί την όποια πρόταση του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ. Απλά, η ύπαρξη του Ντενκτάς σε κυρίαρχο ρόλο στο άλλο μέρος τον διευκολύνει να κρατήσει μια εξίσου ευέλικτη και σκληρή διαπραγματευτική στάση, που θα οδηγήσει σε επιμήκυνση των διαπραγματεύσεων και σε παράταση της εκκρεμότητας και πέρα από την 1η Μάη που τίθεται ως τελική ημερομηνία (είναι η ημερομηνία εισόδου της Κύπρου στην ΕΕ μαζί με τα άλλα νέα κράτη μέλη).

Η Τουρκία, βέβαια, έχει εκφράσει την ετοιμότητά της να προσέλθει στις διαπραγματεύσεις που θα καλέσει ο Ανάν

(στις αρχές Φλεβάρη αναμένεται να στείλει τις προσκλήσεις του προς τους Παπαδόπουλο και Ντενκτάς). Την ίδια ετοιμότητα έχει εκφράσει και η Αθήνα. Όμως το Κυπριακό είναι για την Αγκυρα ένα βασικό διαπραγματευτικό όπλο (το άλλο είναι η ρύθμιση της υφαλοκρηπίδας του Αιγαίου) για τα παζάρια της με την ΕΕ. Το παζάρι αυτό έχει ως σταθμό του τον Δεκέμβρη του 2004, οπότε θα αξιολογηθεί η «πρόδοος» της Τουρκίας, για να διαπιστωθεί κατά πόσο μπορεί να οριστεί ημερομηνία έναρξης διαπραγματεύσεων για ένταξη της στην ΕΕ. Θα σπεύσει, λοιπόν, από τώρα να πετάξει στον «κουβά» ένα από τα βασικά διαπραγματευτικά της όπλα; Δεν το πιστεύουμε. Θα κρυφτεί πίσω από τον Ντενκτάς και θα κοιτάξει να τρενάρι τη διαπραγμάτευση για το Κυπριακό. Αυτό ακριβώς είναι που βολεύει και τον Παπαδόπουλο. Αρα, έχουμε δρόμο ακόμα.

■ Πρόκληση η πολιτική ομηρία των Γιάννη Σερίφη και Νώντα Σκυφτούλη

Τρομοϋστερία - Τρομοκρατία

Το βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών για την υπόθεση του ΕΛΑ είναι ολόκληρο μια πρόκληση. Συνιστά ένα δικαστικό πραξικόπημα, όπως είχαμε την ευκαιρία να επισημάνουμε σε συντομία στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», που εκδόθηκε τη μέρα ακριβώς που παραδόθηκε το βούλευμα στους κατηγορούμενους. Μία από τις προκλήσεις αυτού του βουλεύματος είναι και η εντολή για συνέχιση της ανάκρισης σε βάρος του Γιάννη Σερίφη και του Νώντα Σκυφτούλη. Δηλαδή, το Συμβούλιο απέρριψε την πρόταση του εισαγγελέα Μύτη, ο οποίος σε συμφωνία με τον ειδικό ανακριτή Ζερβομπεάκο είχαν εισηγηθεί την απαλλαγή των Γ. Σερίφη και Ν. Σκυφτούλη από κάθε κατηγορία.

Όταν πρωτοείδαμε το βούλευμα δεν γνωρίζαμε όλα τα στοιχεία της δικογραφίας και δεν είχαμε το χρόνο να τα μελετήσουμε. Τώρα, έχοντας υπόψη μας όλο το υλικό, μπορούμε με κάθε βεβαιότητα να πούμε ότι το συγκεκριμένο σημείο του βουλεύματος ξεπερνά σε προκλητικότητα ό,τι προηγούμενο έχει υπάρξει (τις λεπτομέρειες παραθέτουμε παρακάτω).

Πλέον, το ερώτημα είναι γιατί. Γιατί το Συμβούλιο -προφανώς όχι με δική του θεληση- οδηγήθηκε σε μια τόσο προκλητική απόφαση, μη αποφεύγοντας το σκόπελο που προσπάτησαν να αποφύγουν οι παράγοντες της ανάκρισης; Γιατί οδηγεί τους Σερίφη και Σκυφτούλη σ' ένα κύκλο ανάκρισης, χωρίς καμιά ουσιαστική ένδειξη σε βάρος τους;

Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι εδώ έχουμε σύγκρουση ανάμεσα σε διαφορετικά κέντρα των δικωτικών μηχανισμών, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει και από το ίδιο το υλικό της δικογραφίας, και η ίδια η Αντιτρομοκρατική δεν θέλησε να προχωρήσει. Δεν θα είναι η πρώτη φορά, όμως, που η Αντιτρομοκρατική δρα με πλάγιο τρόπο. Δηλαδή, δεν προχωρά η ίδια σε συλλήψεις, αλλά βάζει μπροστά τις δικαστικές αρχές. Και εν πάση περιπτώσει, δεν έχει σημασία να διερευνούμε τις τυχόν συγκρούσεις ανάμεσα στα στελέχη των δικωτικών μηχανισμών, αλλά να βλέπουμε τα αποτελέσματα της δράσης αυτών των μηχανισμών, ακόμα κι όταν διάφορα κέντρα τους συγκρούονται. Το αποτέλεσμα, λοιπόν, είναι αγνω-

στιστές να μπαίνουν στο στόχαστρο, να διώκονται, να ταλαιπωρούνται, να τσαλαπατιέται η προσωπική και η επαγγελματική τους ζωή και ταυτόχρονα να συνεχίζεται η τρομοϋστερία.

Το ίδιο συμβαίνει και τώρα. Οι μηχανισμοί δείχνουν και πάλι την εκδικητικότητά τους, όχι μόνο ενάντια στους δυο αγωνιστές που ξαναβρίσκονται στο στόχαστρο, αλλά ενάντια σε ολόκληρο το πολιτικό φάσμα που εναντιώθηκε στην τρομοϋστερία και την κρατική τρομοκρατία, που κατήγγειλε τις σκευωρίες και εξέφρασε την αλληλεγγύη του στους κατηγορούμενους ως μέλη της 17Ν και του ΕΛΑ. Η εμμονή των δικωτικών μηχανισμών με τον Γιάννη Σερίφη είναι γνωστή και δεν χρειάζεται πια να προσθέσουμε τίποτα. Οσο για τον Νώντα Σκυφτούλη, δεν είναι μόνο οι παλιοί λογαριασμοί που έχουν μαζί του, αλλά και η συμμετοχή του στο κίνημα στο οποίο αναφερθήκαμε παραπάνω.

Είναι ταυτόχρονα ένα τρομοκρατικό μήνυμα σε ολόκληρη την κοινωνία. Ενόψει όχι μόνο

των Ολυμπιακών Αγώνων, στη διάρκεια των οποίων η Αθήνα (και όχι μόνο) πρέπει να μετατραπεί σ' ένα απέραντο στρατόπεδο συγκέντρωσης, αλλά και των κοινωνικών συνθηκών που θα διαμορφωθούν στα χρόνια που θα ακολουθήσουν. Έχει καταστεί σαφές ότι θέλουν να επιβάλουν τη σιωπή των αμνών και το δίπλο τρομοϋστερία-κρατική τρομοκρατία είναι το μόνο όπλο που διαθέτουν.

Μας περνάει από το μυαλό ότι ενδεχομένως η συνέχιση της ανάκρισης των Σερίφη-Σκυφτούλη να είναι και ένα είδος δολώματος για το κίνημα αλληλεγγύης. Για να στρέψουμε την προσοχή μας μόνο σ' αυτούς και να περάσει στο ντούκου το προκλητικό έκτακτο στρατοδικείο Νο2 που θ' αρχίσει από τις 9 Φλεβάρη να δικάζει τους 5 φερόμενους ως μέλη του ΕΛΑ. Είναι γελασμένοι, όμως, αν νομίζουν ότι θα ταμπήσουμε. Θα υπερασπιστούμε τους δυο συντρόφους μας, χωρίς να παραλείψουμε να υπερασπιστούμε και εκείνους που σέρνουν χωρίς στοιχεία, χωρίς νομική βάση, τσαλαπατώντας το ίδιο το νομικό πλαίσιο που ισχύει, σε μια δίκη παραωδία.

■ Νώντας Σκυφτούλης

Φταίνε τα γλυκά του μάτια...

Για να είμαστε ειλικρινείς δεν έχουμε προσέξει τα μάτια του Νώντα Σκυφτούλη, αλλά για να το λέει η αυτόπτης μάρτυρας κάτι θα ξέρει. Καλαμπουρίζουμε, αλλά τί να κάνουμε. Όταν η κρατική τρομοκρατία ντύνεται με ρούχα κλόουν, ο σαρκασμός είναι μια άμυνα απέναντί της. Ιδού, λοιπόν το story της υπόθεσης.

Στις 8.6.1989 ένας άνδρας παρέδωσε στο θυρωρείο της «Αυριανής» ένα φάκελο προοριζόμενο για τον δημοσιογράφο Κυριάκο Διακογιάννη, στον οποίο υπήρχε ένας μικρός αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός. Ο μηχανισμός δεν εξερράγη, αλλά τον κατέστρεψε με τεχνητή έκρηξη η Αστυνομία. Η τηλεφωνήτρια Μαριάνθη Τσουρουνάκη που παρέλαβε το φάκελο περιέγραψε ως εξής τα χαρακτηριστικά του άνδρα που τον παρέδωσε: ηλικίας 30-35 ετών περίπου, μελαχρινός, ύψους 1,70 περίπου και βάρους 80 κιλών, πιθανόν να είχε αρχομένη φαλάκρα, δεν θυμάμαι αν είχε μουστάκι, συμπαθητική εμφάνιση, ευγενικός, έδειχνε καλλιεργημένος άνθρωπος.

Η περιγραφή θα μπορούσε να ταιριάζει σε καναδυό εκατομμύρια Έλληνες. Όμως, με ταξιά αυτών, η ανάκριση επιλέγει τον Νώντα Σκυφτούλη και τον Αγγελέτο Κανά. Την εικόνα και των δύο την γνωρίζουμε πλέον και μπορούμε να καταλάβουμε ότι το μόνο κοι-

νό χαρακτηριστικό που έχουν είναι η αρχομένη φαλάκρα στο μέτωπο. Τίποτ' άλλο δεν ταιριάζει. Ούτε η ηλικία, ούτε το ύψος, ούτε το βάρος, ούτε το μουστάκι. Καλείται, λοιπόν, η τηλεφωνήτρια στον ειδικό εφέτη ανακριτή Λ. Ζερβομπεάκο και στις 19.2.2003, 13,5 χρόνια μετά το συμβάν, δηλώνει: «Δύο περίπου χρόνια μετά την προσκόμιση του φακέλλου που παρέλαβα ως τηλεφωνήτρια, είδα στην τηλεόραση τον Σκυφτούλη ο οποίος τότε είχε συλληφθεί και κατηγορηθεί για κάποια άλλη πράξη και αμέσως σχημάτισα την εντύπωση ότι το πρόσωπο που μου έφερε και μου παρέδωσε τον φάκελο μοιάζει πολύ με τον Σκυφτούλη, χωρίς όμως να είμαι σίγουρη ότι ήταν αυτός. Το ποσοστό πιθανότητας να ταυτίζεται ο Σκυφτούλης με τον άνδρα που μου προσκόμισε την παραπάνω επιστολή είναι 50%. Θυμάμαι ότι τα μάτια του αγνώστου είχαν μια γλυκιά έκφραση και για το λόγο αυτό θεωρώ πιθανότερο τον φάκελο να τον προσκόμισε ο Σκυφτούλης παρά ο Αγγελέτος Κανάς, φωτογραφία του οποίου μου επιδεικνύετε».

Ο Σκυφτούλης έχει γλυκά μάτια, κατά την Τσουρουνάκη, ο Κανάς όχι. Αρα είναι πιθανότερο να πήγε ο πρώτος την επιστολή παρά ο δεύτερος. Να μην ήταν ούτε ο ένας ούτε ο άλλος, αλλά ένας τρί-

τος και μάλιστα μεταμφιεσμένος (τί πιο λογικό;) δεν μας περνάει από το μυαλό. Ας αφήσουμε που 13,5 χρόνια μετά θυμάται τα... γλυκά μάτια, αλλά δεν θυμάται αν είχε μουστάκι. Ας αφήσουμε πως η εικόνα της είναι διαμορφωμένη από την τηλεόραση που τότε έδειχνε συνεχώς τον Σκυφτούλη ως τον «αίλουρο των Σεπολίων», ύστερα από τη στημένη συλληψη του χάρη στην κατάθεση του αργυρώνητου ψευδομάρτυρα Δημόπουλου. Αυτόν της έδειξαν τότε, αυτόν αναγνώρισε. Τί να κάνουμε, φταίνε τα γλυκά του μάτια.

Ο ανακριτής Ζερβομπεάκος και ο εισαγγελέας Μύτης δεν έδωσαν καμιά σημασία στην κατάθεση της κυρα-Μαριάνθης. Γι' αυτό και αποφάσισαν «μη προκυψασών παντάπασιν ενδείξεων ενοχής εις βάρος του παραπάνω κατηγορουμένου (σ.σ. του Σκυφτούλη), να μη γίνει κατ' αυτού κατηγορία». Το Συμβούλιο Εφετών, όμως, είχε άλλη άποψη και διέταξε «περαιτέρω κυρία ανάκριση, για να απαγγελθεί κατηγορία κατ' αυτού, να ληφθεί απολογία και να γίνει αναγνώριση του Επαμεινώνδα Σκυφτούλη από τη μάρτυρα Μαριάνθη Τσουρουνάκη, συντασσομένης σχετικής εκθέσεως».

Μπορείτε, λοιπόν, να βγάλετε τα συμπεράσματά σας με βάση όλο το υλικό που παραθέσαμε παραπάνω.

■ Γιάννης Σερίφης

Φταίει που είναι σφριγηλός

Τον Σκυφτούλη τον «έφραγαν» τα γλυκά του μάτια, τον Γιάννη Σερίφη η σφριγηλότητα και η ευκίνησή του σώματός του. Τί το θέλεις μπαρμπα-Γιάννη και περπατάς γρήγορα στα 65 σου; Πάρε μια μαγκούρα και πάρε σπασε τον ετοιμόρροπο, μπας και σε αφήσουν ήσυχο! Γιατί εδώ δεν υπάρχει αμφιβολία. Ο Γιάννης είναι άνωτος σφριγηλός και γρήγορος στις κινήσεις του και αυτό αποτελεί... ιδιότυπο αδίκημα. Ας δούμε, όμως, τα γεγονότα.

Στις 19.9.1994 ο ΕΛΑ χτύπησε με τηλεχειριζόμενο εκρηκτικό μηχανισμό υπηρεσιακό πούλμαν της ΕΛΑΣ, κοντά στο σταθμό του Ηλεκτρικού στον Περισσό. Το απόγευμα της ίδιας μέρας προσέρχεται στην Αντιτρομοκρατική ο Ανδρέας Κορωναίος, μαρμαράς το επάγγελμα, για να προσφέρει τις υπηρεσίες του. Δηλώνει ότι έμαθε από το μεσημβρινό τηλεοπτικό δελτίο ειδήσεων της ίδιας μέρας για την έκρηξη και επειδή κάποια πράγματα είχαν πέσει στην αντίληψη του σκέφτηκε να πάει να τα καταθέσει μήπως και έχουν σχέση με την έκρηξη. Δηλώνει, λοιπόν, ότι για τρεις μέρες (και τη μέρα της έκρηξης) έβλεπε στην περιοχή (όπου σταματούσε για να πάρει καφέ και να παραλάβει τον εργάτη

βοηθό του) ένα αυτοκίνητο BMW με βελγικές πινακίδες και δυο άτομα, από τα οποία μπορεί να περιγράψει καλά τον ένα: ηλικίας περίπου 28-35 ετών, μέτριο ανάστημα, κανονική σωματική διάπλαση (ούτε παχύς ούτε αδύνατος), μαύρα μαλλιά, κουρεμένα, χτένισμα προς τα πίσω, στρογγυλό παχουλό πρόσωπο με μικρό μαύρο μουστάκι, γυαλιά ηλίου, φορούσε σακάκι και γραβάτα, εμφάνιση περιποιημένη, δεν έδειχνε να ήταν εργάτης. Το άλλο άτομο ήταν πιο κοντό, με ανάστημα 1.60 με 1.68. Δηλαδή, ο πρώτος ήταν πάνω από 1.70.

Στις 26.2.2003, ο Κορωναίος καλείται στον Ζερβομπεάκο στον οποίο δηλώνει: «Είδα στην τηλεόραση και στον τύπο φωτογραφίες του Γιάννη Σερίφη αλλά και τον ίδιο τον Γιάννη τον Σερίφη στην τηλεόραση την ημέρα που έβγαίνει από τον Κορυδαλλό μετά την αποφυλάκισή του και αμέσως ταύτισα τον Γιάννη Σερίφη με το πρώτο άτομο που περιγράψω στην προανακριτική μου κατάθεση. Δεν έχω καμιά αμφιβολία και είμαι σίγουρος 100% για το ότι ο Γιάννης Σερίφης είναι το πρόσωπο που περιγράψω ως το πρώτο άτομο της προανακριτικής μου κατάθεσης. Είμαι σίγουρος διότι αυτός είναι που

φορούσε τα μαύρα γυαλιά και είχε κρεμασμένη στον αριστερό του ώμο την τετράγωνη μαύρη τσάντα. Μάλιστα το Δεκέμβριο του 2002 πριν τα Χριστούγεννα με κάλεσαν από την αστυνομία και πήγα στο μέγαρο της ΕΛΑΣ στην λεωφόρο Αλεξάνδρας στο 12ο όροφο, όπου με ρώτησαν σχετικά για τα δύο πρόσωπα που περιγράψω στην προανακριτική μου κατάθεση, μου έδειξαν φωτογραφίες 30 περίπου ατόμων και σε μία από τις επιδειχθείσες φωτογραφίες στην οποία εμφανιζόταν ο Γιάννης Σερίφης τους βεβαίωσα ότι αυτός ήταν το συγκεκριμένο άτομο που αναφέρω και περιγράψω στην προανακριτική μου κατάθεση».

Προσέξτε αμέσως-αμέσως κάποιες τερατώδεις λεπτομέρειες. Κατ' αρχήν η ηλικία. Το 1994 ο Γιάννης Σερίφης ήταν 56 ετών και όχι 28 έως 35. Δεύτερο, το ύψος. Ο Γιάννης είναι κοντός και όχι μέτριο αναστήματος, γύρω στο 1.75. Τρίτο η αναγνώριση από το πρόσωπο. Στις εφημερίδες και τον τύπο μέχρι την προφυλάκισή του ο Γιάννης εμφανιζόταν όπως τον ξέρουμε χρόνια: με μουστάκι. Στη φυλακή άφησε τα γένειά του και κατά την αποφυλάκισή του

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΠΙΣΩ

ΕΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο2

Στις 9 Φλεβάρη η «δίκη του ΕΛΑ»

Στις 9 Φλεβάρη, όπως πρόβλεπε το αρχικό σχέδιο, θα ξεκινήσει στη δικαστική αίθουσα των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού η «δίκη του ΕΛΑ». Το «έκτακτο στρατοδικείο Νο2», όπως θα είναι για μας αυτή η δίκη (το Νο1 ήταν η «δίκη της 17N»). Ήδη, στις 7 Γενάρη κληρώθηκαν οι τακτικοί και αναπληρωτές πρόεδροι, εφέτες και εισαγγελείς, με τη γνωστή διαδικασία που πρόβλεψε ο νόμος Πετσάλνικου, που φτιάχτηκε ειδικά γι' αυτές τις δίκες: γίνεται προεπιλογή ορισμένων δικαστών και εισαγγελέων (10 πρόεδροι, 20 εφέτες, 10 εισαγγελείς) και μεταξύ αυτών γίνεται η κλήρωση, για να είναι απόλυτα ελεγχόμενη η σύνθεση.

Δεν είναι μόνο ο τρόπος καθορισμού της σύνθεσης που προσδιορίζει τον χαρακτήρα του συγκεκριμένου δικαστηρίου και μας επιτρέπει να του δώσουμε το χαρακτηρισμό έκτακτο στρατοδικείο. Δεν είναι καν ο κύριος λόγος. Είναι το ίδιο το καθήκον που ανατίθεται και σ' αυτό το δικαστήριο, το πλαίσιο μέσα στο οποίο καλείται να κινηθεί υποχρεωτικά. Ενα πλαίσιο που καθορίζεται από το ειδικό νομικό καθεστώς που έχει διαμορφωθεί και από το παραπεμπτικό βούλευμα, που αποτελεί προϊόν της τρομοκρατίας και του κυνη-

γητού μαγισσών που έχει εξαπολυθεί, για να πάρει σάρκα και οστά η ελληνική εκδοχή του δόγματος Μπους της «παγκόσμιας αντιτρομοκρατικής σταυροφορίας».

♦ Θα έχουν το θάρρος και την εντιμότητα οι συγκεκριμένοι δικαστές να θεωρήσουν τους εαυτούς τους αναρμόδιους να δικάσουν αυτή την υπόθεση, παραπέμποντάς την στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο; Θα βγάλουν, δηλαδή, αντισυνταγματικό τον τρομόνομο, που τον ψήφισαν και τα δυο κόμματα εξουσίας καθ' υπόδειξη των Αμερικάνων; Ή μήπως θα κρίνουν ότι τα αδικήματα της υπόθεσης είναι πολιτικά, γιατί ξεκάθαρα πολιτική ήταν η δράση του ΕΛΑ; Θα βγάλουν έτσι άχρηστη την απόφαση που έβγαλε το υπό τον Μ. Μαργαρίτη έκτακτο στρατοδικείο Νο 1;

♦ Θα έχουν το θάρρος αυτοί οι δικαστές να θεωρήσουν ότι, ανεξάρτητα από την εμπλοκή ή μη των συγκεκριμένων κατηγορούμενων, το βασικό αδίκημα για το οποίο κατηγορούνται, η συμμετοχή στον ΕΛΑ, έχει παραγραφεί, γιατί αυτή η οργάνωση έχει σταματήσει τη δράση της από το 1995, γεγονός που ομολογούν ακόμα και επίσημες εκ-

θέσεις της Αντιτρομοκρατικής; Αν το δεχτούν αυτό, τότε όλο το βούλευμα τινάζεται στον αέρα. Γιατί θα πρέπει για κάθε ξεχωριστή πράξη να αποδειχτεί με στοιχεία και μάλιστα αδιάσειστα η συγκεκριμένη συμμετοχή των συγκεκριμένων κατηγορούμενων και όχι να λειτουργήσει το δόγμα: «αφού ήταν μέλη του ΕΛΑ, άρα είναι ένοχοι όλοι για όλα».

Από τις πρώτες κιόλας αποφάσεις, τις λεγόμενες παρεμπόμπουσες, θα φανεί η ποιότητα του συγκεκριμένου δικαστηρίου και ο βαθμός ανεξαρτησίας των μελών του από το επιτελείο της «αντιτρομοκρατίας» και το κλίμα που αυτό έχει δημιουργήσει.

Πέρα, όμως, απ' αυτά, η ίδια η υπόθεση είναι απειρώς πιο καθαρή από αυτή της 17N. Γιατί τουλάχιστον στην περίπτωση της 17N είχαν κάποιες προανακριτικές απολογίες-ομολογίες και κάποια καρφώματα και στη διάρκεια της δίκης. Είχαν κάτι να πιαστούν για να πετύχουν νομιμοποίηση των αποφάσεών τους, με δεδομένο ότι ο ελληνικός λαός δεν είχε μπορέσει -λόγω της απαγόρευσης της τηλεοπτικής μετάδοσης- να παρακολουθήσει τη δίκη και να πληροφορηθεί τα σημεία και τέρατα που έγιναν στη διάρκειά

της. Στην περίπτωση του ΕΛΑ δεν έχουν ούτε καν αυτά. Δεν έχουν γιάφκες, δεν έχουν υπαρκτά ή κατασκευασμένα δακτυλικά αποτυπώματα, δεν έχουν ομολογίες και αλληλοκαρφώματα, δεν έχουν απολύτως τίποτα. Έχουν μόνο μια εμφανώς στημένη ψευδομάρτυρα, την Σ. Κυριακίδου, πρώην σύζυγο Κανά, η οποία τα πήρε χοντρά για να ενοχοποιήσει τους Κανά, Αγαπίου και Αθανασάκη.

Τί άλλο έχουν; Έχουν τα περιβόητα αρχεία της «Στάζι». Αυτά που η ίδια η γερμανική Δικαιοσύνη θεωρεί άχρηστα για οποιαδήποτε δικαστική αξιοποίηση. Γι' αυτό και στον κατάλογο με τους 388 μάρτυρες κατηγορίας πρώτος-πρώτος φηγουράει ο γνωστός ΚΥΠατζής δημοσιογράφος Β. Ζήσης, προφανώς για να «στηρίξει» με τη μαρτυρία του αυτά τα κωλόχαρτα, γιατί οι άνδρες της Αντιτρομοκρατικής δεν εμφανίζονται για να καταθέσουν στις δίκες που έχουν στήσει.

Έχουν ακόμα τις καταθέσεις του ζεύγους Ντε Μαρσελούς, των «Ελβετών Τσελέντηδων», όπως τους έχουμε χαρακτηρίσει, οι οποίοι αντάλλαξαν την προσωπική τους ελευθερία με την κατάδοση ανθρωπών. Ενώ στην πρόταση του

εισαγγελέα Μύτη, αλλά και στο βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών, δεν γίνεται καμιά αναφορά σ' αυτά τα «στοιχεία», στη λίστα με τα αναγνωστά έγγραφα που κατήρτισε η εισαγγελία φηγουράρουν όλα. Προφανώς για να αναγνωστούν, να δημιουργηθούν εντυπώσεις και να στοιχειοθετηθεί η κατηγορία εναντίον του Κ. Αγαπίου που αναφέρεται σ' αυτά (για τους υπόλοιπους κατηγορούμενους δεν υπάρχει αναφορά).

Αλλά ακόμα κι αν δεχόμαστε ότι η Κυριακίδου δεν είναι ψευδομάρτυρας αλλά μια ειλικρινής μάρτυρας, αν δεχόμασταν ότι τα αρχεία της «Στάζι» είναι γνήσια έγγραφα που λένε αλήθειες, σε τί συμπεράσμα θα οδηγούμασταν; Το πολύ ότι οι Κανάς, Αγαπίου, Αθανασάκη υπήρξαν μέλη του ΕΛΑ. Όπως, όμως, είπαμε, στην περίπτωση αυτή δεν υπάρχει αδίκημα, γιατί ο ΕΛΑ σταμάτησε τη δράση του το 1995 και τότε το αδίκημα ήταν πλημμέλημα, οπότε έχει παραγραφεί. Και βέβαια, παραμένει το ζήτημα του πώς βρέθηκε κατηγορούμενος ο Μ. Κασσίμης, που δεν αναφέρεται πουθενά και από κανένα, εκτός από έναν φαντασιόπληκτο ψευδομάρτυρα που «αναγνώρισε» το αυτοκίνητό

του στην απόπειρα κατά Ραυτόπουλου!

Τα τσιράκια της «αντιτρομοκρατίας», όμως, δεν περιορίζονται στην κατηγορία της συμμετοχής στον ΕΛΑ. Αρπάζουν όλους τους κατηγορούμενους και τους προσάπτουν κατηγορίες για όλες τις ενέργειες που έχει κάνει ο ΕΛΑ και η 1η Μάη, ακόμα και τις εκείνες που έγιναν όταν ήταν δυο χωριστές οργανώσεις. Χωρίς κανένα απολύτως στοιχείο, αλλά εφαρμόζοντας μ' έναν εντελώς πρωτότυπο τρόπο την αρχή της συλλογικής ευθύνης. Στην περίπτωση του Α. Γιωτόπουλου επινόησαν τη μπαρούφα του «αρχηγού» για να στηρίξουν την ηθική αυτουργία του σε όλες τις πράξεις της 17N. Στην περίπτωση του ΕΛΑ έγιναν ακόμα πιο προκλητικοί. Κατηγορούν όλους τους κατηγορούμενους τότε για φυσική και τότε για ηθική αυτουργία. Φυσικά αυτουργία τους προσάπτουν σε όλες τις ενέργειες του ΕΛΑ (εκρήξεις κυρίως) που δεν υπάρχουν καμιά μαρτυρία και κανένα στοιχείο. Ενώ ηθική αυτουργία τους προσάπτουν κυρίως στις ενέργειες της 1ης Μάη (απόπειρα κατά Ραυτόπουλου και εκτέλεση Βερνάρδου), στις οποίες αναγκαστικά

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 15](#)

■ Γ. Σερίφης

εμφανίστηκε με μια παχιά γενειάδα. Κι ακόμη, η αποφυλάκισή του έγινε στις 31.12.2002, ενώ ο Κορωναίος είχε καταθέσει στην Αντιτρομοκρατική πριν τα Χριστούγεννα. Πώς λέει, λοιπόν, ότι αναγνώρισε τον Γιάννη έχοντάς τον δει και κατά την αποφυλάκισή του;

Στις 6.3.2003 ο Ζερβομπεάκος τον ξανακαλεί και σε δεύτερη κατάθεση ο Κορωναίος δηλώνει: «Δεν υπάρχει καμιά περίπτωση να κάνω λάθος ως προς το πρόσωπο το οποίο περιγράψω στην προανακριτική μου κατάθεση και το οποίο κατονόμασα ενώπιόν σας ότι ήταν ο Γιάννης Σερίφης. Είναι γεγονός ότι στην περιγραφή του ως άνω προσώπου, δηλ. του Γιάννη Σερίφη, η ηλικία την οποία προσδιορίζω δεν συμπίπτει με αυτή του Γιάννη Σερίφη, όπως εσείς μου λέτε, πάντως η ανακριβής αυτή περιγραφή ως προς την ηλικία του δεν με κλονίζει καθόλου ότι ο Γιάννης Σερίφης ήταν το πρόσωπο που περιγράψω ότι είχε ηλικία 28-35 χρονών».

Ο Ζερβομπεάκος βρίσκεται σε δύσκολη θέση. Γιατί ο ίδιος είχε προφυλακίσει τον Γιάννη Σερίφη ως μέλος της 17N. Πώς να τον θεωρήσει τώρα μέλος του ΕΛΑ και μάλιστα το 1994; Δεν κολλάει και το σενάριο βλέπετε. Γιατί υποτίθεται ότι ο ΕΛΑ ήταν η μητρική οργάνωση από την οποία αποσχίστηκε κάποια στιγμή ένα κομμάτι και έφτιαξε τη 17N. Ετσι, αναγκάζεται να καλέσει για ανάκριση τους αξιωματικούς της Αντιτρομοκρατικής τους οποίους επικαλέστηκε ο Κορωναίος.

Στις 11.3.2003 καταθέτει ο υπαστυνόμος Δημήτριος Δάβαλος που δηλώνει ότι πριν τα Χριστούγεννα του 2002 κάλεσε και ανέκρινε όλους τους μάρτυρες που εμπλέκονταν στις υποθέσεις του ΕΛΑ μεταξύ των οποίων και τον Κορωναίο. Καθώς του έδειχναν το άλμπουμ με τις φωτογραφίες ο Κορωναίος είπε ότι ο ένας από τους δύο που είχε δει έμοιαζε με τον Σάββα Ξηρό, χωρίς όμως στο άλμπουμ να υπάρχει φωτογραφία του Σάββα. Τους είπε επίσης ότι είδε το ένα από τα δύο άτομα «να βγάζει από την τσέπη του

μια συσκευή σαν τηλεκοντρόλ και ότι πίεσε το τηλεκοντρόλ και έγινε η έκρηξη». Αμέσως ο αντιτρομοκρατικός εντόπισε την αντίφαση, γιατί «τα ανωτέρω δεν τα είχε αναφέρει στην προανακριτική του κατάθεση, δεδομένου ότι στην προανακριτική του κατάθεση είχε αναφέρει ότι το συμβάν της εκρήξεως το άκουσε το μεσημέρι της ίδιας ημέρας και ότι δεν ήταν αυτόπτης μάρτυς της έκρηξης, όπως ανέφερε σε μας». Με άλλα λόγια, οι αξιωματικοί της Αντιτρομοκρατικής τον έκριναν σαν ένα φαντασιόπληκτο μάρτυρα.

Σε σχέση με τον Γιάννη Σερίφη ο υπαστυνόμος Δάβαλος δήλωσε: «Επίσης ενώ ξεφύλλιζε το άλμπουμ με τις φωτογραφίες ανέφερε σε κάποια στιγμή, όταν είδε τη φωτογραφία του Γιάννη Σερίφη, "αυτός είναι ο Γιάννης Σερίφης, τον έχω δει στην τηλεόραση", χωρίς όμως να συνδέσει τον Γιάννη Σερίφη με τη συγκεκριμένη έκρηξη και τα άτομα που είχε περιγράψει στην προανακριτική του κατάθεση». Τα ίδια ακριβώς κατέθεσε στον Ζερβομπεάκο στις 14.3.2003 και ο δεύτερος

αντιτρομοκρατικός, ο υπαστυνόμος Παναγιώτης Αρναουτιδής.

Είναι προφανές ότι έχουμε να κάνουμε με κάποιον φαντασιόπληκτο και παρωμένο ταυτόχρονα από το ντελίριο της τρομοκρατίας, ο οποίος αποφάσισε να θέσει το εαυτό του στην υπηρεσία της καταδίκης εκείνου που οι ρουφιάνοι των τηλεπαράθυρων υπεδείκνυαν ως... γενικό στρατολόγο όλων των ένοπλων οργανώσεων, του Γιάννη Σερίφη. Είναι, όμως, τόσο εμφανώς φαντασιόπληκτος που οι ίδιοι οι αντιτρομοκρατικοί τον έκαναν πέρα, φοβούμενοι μην εκτεθούν με τις ανοησίες του. Γι' αυτό και ούτε καν τον παρουσίασαν στον Διώτη.

Την ίδια κρίση σχημάτισαν και ο ανακριτής Ζερβομπεάκος με τον εισαγγελέα Μύτη, οι οποίοι έκλεισαν την υπόθεση ως προς τον Γιάννη χωρίς να τον καλέσουν σε απολογία. Στην πρόταση του εισαγγελέα προς το Συμβούλιο Εφετών σημειώνονται οι κραυγαλέες αντιφάσεις των καταθέσεων Κορωναίου ο οποίος «δεν κρί-

νεται πειστικός» και προτείνεται «να μη γίνει κατ' αυτού (σ.σ. του Γ. Σερίφη) κατηγορία».

Όμως, το Συμβούλιο πέταξε στα σκουπίδια όλο αυτό το υλικό και απεφάνθη: «Πρέπει να διαταχθεί περαιτέρω ανάκριση και συγκεκριμένα, για να απαγγελθεί κατηγορία και ληφθεί απολογία αυτού και να εξεταστεί κατ' αντιπαράσταση ο μάρτυρας Κορωναίος μετά των άλλων μαρτύρων Δάβαλου και Αρναουτιδής. Εξάλλου, η εμφάνιση του Ιωάννη Σερίφη είναι νεανική και δεν είναι αναγνωρίσιμη η ηλικία του, ακόμη και τώρα, διότι διατηρείται σε πολύ καλή σωματική διάπλαση και εμφάνιση, νεανικότερη της πραγματικής του ηλικίας, που γίνεται εντονότερη από την όλη του εμφάνιση και την ευκινησία του σώματός του και συνεπώς, η κατάθεση του μάρτυρα Κορωναίου για την ηλικία του δεν μπορεί να ασκήσει επιρροή στην κρίση του Δικαστικού Συμβουλίου, γι' αυτό και το Συμβούλιο διατάσσει για τα πιο πάνω, την περαιτέρω κυρία ανάκριση για το σχηματισμό ασφαλούς δικανικής πει-

ποίθησης».

Η σκοπιμότητα εδώ είναι προφανής. Ο Γιάννης μικροδείχνει -λένε- άρα ο μάρτυρας μπορεί να έκανε λάθος στην ηλικία. Μόνο αυτό είναι όμως; Εδώ οι ίδιοι οι μπάτσιοι της Αντιτρομοκρατικής λένε πως όταν κατέθετε σ' αυτούς δεν έκανε καμιά αναγνώριση, αλλά απλώς είπε πως ξέρεi το Γιάννη από την τηλεόραση. Εδώ τη μια λέει πως έμαθε για την έκρηξη από την τηλεόραση και ύστερα από 19 χρόνια ισχυρίζεται ότι είδε τον Γιάννη Σερίφη να πατάει το τηλεκοντρόλ (ενώ στους μπέτσους είπε ότι εκείνος που πάτησε το τηλεκοντρόλ έμοιαζε με το Σάββα)! Ας αφήσουμε το ανάστημα που περιγράφει, την αναφορά ότι γνώρισε τον Γιάννη από τα τηλεοπτικά στιγμιότυπα της αποφυλάκισής του, που έγινε μετά την κατάθεσή του στην Αντιτρομοκρατική κ.λπ. Όλα αυτά το Συμβούλιο τα πέταξε στα σκουπίδια. Γιατί; Μόνο και μόνο για να συνεχιστεί η πολιτική ομηρεία του Γιάννη Σερίφη. Για λόγους εκδίκησης και ανατροφοδότησης της τρομοκρατίας.

■ Με τον έβδομο ολυμπιακό νόμο

Γενικευμένη ηλεκτρονική παρακολούθηση και χρησιμοποίηση του στρατού ως κατασταλτικής δύναμης

Στις 2, 3, 4 και 17 Δεκεμβρίου συζητήθηκε στη Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (ΔΕΜΥ) και στην Ολομέλεια της Βουλής και ψηφίστηκε ο έβδομος νόμος για την ολοκλήρωση των ολυμπιακών έργων και την προετοιμασία των ολυμπιακών αγώνων. Με το νόμο αυτό, ανάμεσα στ' άλλα, νομιμοποιήθηκαν η γενικευμένη παρακολούθηση του αθηναϊκού λαού και η χρησιμοποίηση ακόμη και στρατιωτικών δυνάμεων ως δυνάμεων καταστολής.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 του νόμου αυτού θα συσταθεί στη Διεύθυνση Τροχαίας Αττικής ειδική υπηρεσία επιπέδου Υποδιεύθυνσης με τίτλο «Θάλαμος Επιχειρήσεων Παρακολούθησης και Ελέγχου Κυκλοφορίας» (ΘΕΠΕΚ). Η ειδική αυτή υπηρεσία θα «έχει ως αποστολή την ολοκληρωμένη παρακολούθηση και διαχείριση της οδικής κυκλοφορίας στο νομό Αττικής κατά την προετοιμασία και διεξαγωγή των Ολυμπιακών και Παραολυμπιακών αγώνων». Αυτό σημαίνει ότι σ' όλους τους δρόμους της Αττικής θα

τοποθετηθούν κάμερες που θα παρακολουθούν όχι μόνο τα αυτοκίνητα, αλλά και τον Αθηναϊκό λαό, τόσο κατά την καθημερινή του μετακίνηση όσο και κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεών του. Ο ΘΕΠΕΚ και οι κάμερες παρακολούθησης και ελέγχου της οδικής κυκλοφορίας θα λειτουργούν όχι μόνο στην Αθήνα και όχι μόνο κατά την διάρκεια διεξαγωγής των ολυμπιακών και παραολυμπιακών αγώνων. Να τι δήλωσε ο υπουργός Πολιτισμού Ε. Βενιζέλος κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νόμου στη ΔΕΜΥ της Βουλής:

«Το άρθρο 3 αφορά το θάλαμο παρακολούθησης και ελέγχου της κυκλοφορίας, το θάλαμο επιχειρήσεων, δηλαδή μια δομή η οποία πραγματικά πρέπει να παραμείνει στη χώρα και είναι μεγάλη κατάσταση της χώρας για την καθημερινή ζωή των πολιτών και τις συνθήκες της κυκλοφορίας. Στόχος μας είναι αυτό να το κάνουμε και σε άλλες πόλεις, όχι μόνο στην Αθήνα». Ανοικτά και κυνικά ο Ε. Βενιζέλος ομολογεί ότι θα συστήσουν υπηρεσίες όπως ο ΘΕΠΕΚ σ' όλη την Ελλάδα, για

να ελέγχουν την πολιτικοσυνδικαλιστική δράση της εργατικής τάξης και όλου του λαού.

Με το νόμο 2833 του 2000, που είχε ψηφιστεί από την κυβερνητική πλειοψηφία του ΠΑΣΟΚ, προβλέπονταν η έκδοση ΠΔ που νομιμοποιούσε, εκτός των άλλων, τη χρησιμοποίηση στρατιωτικών μονάδων σαν μονάδων καταστολής του λαού. Επειδή όμως τα ΠΔ πριν υπογραφούν και δημοσιευθούν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως πρέπει να ελεγχθούν από το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ), η κυβερνητική πλειοψηφία τροποποίησε το νόμο αυτό (με την παρ. 10 του άρθρου 8) και θα μπορεί πια να κατεβάζει και στρατιωτικές μονάδες με μια ΚΥΑ (Κοινή Υπουργική Απόφαση) που πριν εκδοθεί δεν υπόκειται σε κανένα έλεγχο.

Την έκδοση τόσο της αρχικής διάταξης όσο κι αυτής που την τροποποιεί η κυβερνητική πλειοψηφία την δικαιολόγησε στο όνομα της ασφαλούς προετοιμασίας και διεξαγωγής των ολυμπιακών και παραολυμπιακών αγώνων.

Αυτό είναι ένα μεγάλο φέμα, μια και δεν προβλέπεται από τους δύο αυτούς νόμους ότι μετά την λήξη των αγώνων θα καταργηθεί η διάταξη που δίνει το δικαίωμα στην κυβέρνηση να κατεβάζει στρατιωτικές μονάδες για να αντιμετωπίσει το λαό. Αυτή η σημαντική «παράλειψη» επιστημονήθηκε από τον βουλευτή Γκατζή και κανένας βουλευτής του ΠΑΣΟΚ δεν έσπευσε να τον διαφεύσει.

Φυσικά, ο νόμος αυτός έχει και άλλες σημαντικές διατάξεις. Με το άρθρο 1 προβλέπεται η πρόσληψη 11.500 μεταναστών με εξειδικευμένα προσόντα που θα παραμείνουν στην Ελλάδα. Οι εργαζόμενοι αυτοί δεν θα ασφαλιστούν στο ΙΚΑ για όσο καιρό εργαστούν στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα να χάσει το ΙΚΑ μεγάλα ποσά, προς όφελος των μεγάλων καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Με το άρθρο 2 μειώνεται στο 20% ο συντελεστής φορολόγησης των επιχειρήσεων αυτών που δεν θα κρατούν βιβλία και στοιχεία.

Με προηγούμενο νόμο είχαν ιδρύσει την εταιρία Ολυμπιακά Ακίνητα με σκοπό να εκμε-

ταλλευτεί επιχειρηματικά τα ολυμπιακά έργα μετά τους ολυμπιακούς αγώνες. Με το νέο νόμο η εταιρία αυτή μετατρέπεται σε ιδιωτική και μαζί με την εταιρία ΕΤΑ ΑΕ (Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα) θα διαχειριστούν εν λευκώ τα ολυμπιακά έργα που η κυριότητα τους θα τους παραχωρείται με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου. Οι εταιρίες αυτές θα τα ξεπουλήσουν για ένα κομμάτι ψωμί, όπως κάνουν ως τώρα τα ΕΤΑ ΑΕ.

Στο Μαρούσι και σε άλλες περιοχές της Αθήνας έγιναν καραμπινάτες παραβάσεις χωροταξικές και πολεοδομικές, παραβάσεις που είχαν πιστοποιηθεί ακόμη και από το ΣτΕ. Το ΣτΕ από τη μεριά του είχε υποχρεώσει το ΥΠΕΧΩΔΕ και τα συναρμόδια υπουργεία να κάνουν τις απαραίτητες τροποποιήσεις προκειμένου να αποφευχθούν οι δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον. Ομως, η κυβερνητική πλειοψηφία αγνόησε αυτές τις υποδείξεις και επεξέτεινε τις ρυθμίσεις και σε δύο άλλες πόλεις, τη Θεσσαλονίκη και την Πάτρα. Για την μέν πρώτη μέχρι

το 2008, για δε την Πάτρα μέχρι το 2006.

Θα κλείσουμε με μια σύντομη αναφορά στο ζήτημα των δαπανών για τα ολυμπιακά έργα και για τη διεξαγωγή των ολυμπιακών και παραολυμπιακών αγώνων.

Η βουλευτής του Συνασπισμού Α. Ξηροτύρη έκανε ένα σύντομο ιστορικό για την πορεία των δαπανών για τα ολυμπιακά έργα, επισήμανε τις κατά καιρούς διαφοροποιημένες κυβερνητικές ανακοινώσεις όσον αφορά το συνολικό ύψος των δαπανών και τέλος με στοιχεία ισχυρίστηκε ότι το συνολικό ύψος των δαπανών θα ξεπεράσει τα 10 δισ ευρώ. Ακόμη επισήμανε ότι τελευταία πάρθηκε δάνειο ύψους 1,5 δισ. ευρώ. Ούτε ο υπουργός Πολιτισμού Βενιζέλος ούτε ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ ούτε κανένας κυβερνητικός βουλευτής επιχειρήσε να αντικρούσει τους ισχυρισμούς της Ξηροτύρη. Αυτό λέει πολλά. Θα επανέλθουμε για το ζήτημα των δαπανών με δική μας αυτοτελή έρευνα.

Γεράσιμος Λιόντος

Καλύτερα να το βουλώσουν

Σύμφωνα με ανακοίνωση που έβγαλε την περασμένη Τετάρτη ο υφυπουργός Γεωργίας Β. Αργύρης, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του 2003, που έληξε η εκκοκμιστική περίοδος, εισκομίστηκαν στα εκκοκμιστήρια 975.000 τόνοι σύσπορου βαμβακιού. Η πολύ μειωμένη παραγωγή είχε σαν αποτέλεσμα να είναι πολύ μικρό το πρόστιμο (συνυπευθυνότητα) και κατά συνέπεια μεγαλύτερη η τιμή που θα εισπράξει ο βαμβακοπαραγωγός ανά κιλό σύσπορο βαμβακιού. Η αυξημένη όμως τιμή/κιλό δεν οδηγεί αυτόματα και στην αύξηση του καθαρού εισοδήματος που θα εισπράξουν φέτος οι φτωχοί βαμβακοπαραγωγοί, όπως αφήνει να εννοηθεί εμμέσως πλην σαφώς ο Β. Αργύρης.

Ο κυριότερος λόγος που φέτος η παραγωγή σύσπορου βαμβακιού ήταν μειωμένη είναι ότι μειώθηκαν δραστικά τα καλλιεργούμενα στρέμματα, λόγω των περιοριστικών μέτρων που εφαρμόζει τα τελευταία χρόνια η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας. Μια πολιτική που επιβλήθηκε από το 2001 με στόχο να μην αποκαλυφθούν στους φτωχούς βαμβακοπαραγωγούς οι καταστροφικές συνέπειες του κανονισμού, που είχαν εισηγηθεί από κοινού ο Έλληνας με τον ισπανό υπουργό Γεωργίας και δέχτηκε το Συμβούλιο υπουργών Γεωργίας της ΕΕ.

Αντί να πανηγυρίζει ο Βαγγέλας, καλά θα κάνει να το βουλώσει, μια και με την πολιτική του οδήγησε τα πράγματα στο σημείο που

η Ελλάδα να έχει το δικαίωμα να καλλιεργεί, σύμφωνα με τον νέο κανονισμό, μόνο 3.400.000 στρέμματα με σύσπορο βαμβάκι. Με την πρώτη εφαρμογή του νέου κανονισμού η καλλιεργούμενη έκταση με σύσπορο βαμβάκι θα πέσει πολύ κάτω από τα 3 εκατ. στρέμματα. Οι επιπτώσεις από την εγκατάλειψη θα είναι μεγάλες όχι μόνο για τη φτωχή αγροτιά αλλά και για πολλούς από τους καπιταλιστές εκκοκμιστές. Σκεφθείτε, ότι πάνω από το 75% των αναγκών της ΕΕ σε εκκοκμισμένο βαμβάκι εισάγεται από τρίτες χώρες και ότι οι εισαγωγές θα αυξηθούν και άλλο, γιατί έτσι το θέλει ο γαλλογερμανικός άξονας και οι μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις που ασχολούνται με το νήμα και το ύφασμα.

Η Γενική Διεύθυνση Γεωργίας της ΕΕ ξεκίνησε τις διαδικασίες για να επιστρέψει η Ελλάδα εντόκως τα 20,5 εκατ. ευρώ που ροκάνισαν τα λαμόγια των Οικοπαρκών

Από τις αρχές του 2002 με την αναλυτική μας έρευνα συμβάλαμε στην αποκάλυψη του σκανδάλου των Οικοπαρκών, που σηματοδότησε από τον τραγικό θάνατο του Δ. Παπαϊωάννου στα Γιάννενα στις 26 Νοέμβρη του 2001. Ενός ανθρώπου που συνέβαλε καταλυτικά στην αποκάλυψη του σκανδάλου και υποχρέωσε τον ΟΛΑΦ να ξεκινήσει τη δική του έρευνα, που ολοκληρώθηκε με την έκδοση του πορίσματός του. Ενός πορίσματος-καταπέλτη σε βάρος του υπουργείου Γεωργίας και της πολιτικής του ηγεσίας.

Το πόρισμα αυτό παραδόθηκε στη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας της ΕΕ, στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας και στον Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου στις αρχές Απριλίου

του 2003 και εισηγούνταν την επιστροφή των χρημάτων που δόθηκαν από τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, ιδιαίτερα ο Γ. Δρυς, όχι μόνο δεν κινήθηκε δραστήρια για να επιστραφούν τα χρήματα που ροκάνισαν τα λαμόγια, αλλά έκανε τα πάντα για να διευκολύνει τα λαμόγια αυτά να μην επιστρέψουν τα λεφτά. Η παρελκυστική αυτή τακτική της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας εκνεύρισε τους υπηρέσιακούς παράγοντες της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας της ΕΕ, που αποφάσισαν να ξεκινήσουν τη διαδικασία επιστροφής των 20,5 εκατ. ευρώ. Έτσι, κάλεσαν στις Βρυξέλλες εκπροσώπους του υπουργείου Γεωργίας για την πρώτη σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε χτες

και στην οποία έλαβαν μέρος και υπηρεσιακοί παράγοντες από τον ΟΛΑΦ. Από την Ελλάδα πήραν μέρος υπηρεσιακοί παράγοντες από τρεις υπηρεσίες. Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας προσπάθησε να κρατήσει μυστική αυτή τη σύσκεψη, γιατί η Ελλάδα κινδυνεύει να επιστρέψει εντόκως τα λεφτά που ροκάνισαν τα λαμόγια. Από την πλευρά τους οι υπηρεσιακοί παράγοντες θα προσπαθήσουν να αποφύγουν το πρόστιμο, είτε να το μειώσουν, μια και ξέρουν ότι η επιστροφή των χρημάτων είναι αναπόφευκτη. Είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε πολύ περισσότερα γιατί κάναμε εκτεταμένη έρευνα και μιλήσαμε με πολλούς υπηρεσιακούς παράγοντες. Αυτά προς το παρόν.

λιπικής ζωής μας.

Για τη μητέρα του νέου αρχηγού του ΠΑΣΟΚ, ας πούμε, γράφει: "Την Μαργαρίτα Παπανδρέου την βαπτίζουμε όχι Μαργαρίτα, αλλά Τσουκνίδα, για να ανταποκρίνεται το όνομά της με την πραγματικότητα της καρδιάς της". Εδώ που τα λέμε, άδικο έχει ο ηγέτης; Ας ξεχάσουμε αυτό που έγραψε ο Κουρής στην "Αυριανή", ότι "αυτή η δαιμόνια γυναίκα δεν έβρασε ούτε ένα αυγό στον Ανδρέα". Ας μην κακαοινίσουμε αναφέροντας τα όσα γράφτηκαν για τα μικρία που τσέπωσε για να δώσει διαζύγιο στον Αντρέα Παπανδρέου, για να τον αφήσει να χαρεί τη γεροντοκαψούρα του με τη Λιάνη. Αλλού θα σταθώ. Μήπως θυμάστε τότε που η Κανέλλη δημοσίευσε στο περιοδικό της "Νέμεσις" (Δεκέμβρης 2000 και Γενάρης 2001) ηλεκτρονικά μηνύματα -κάποιοι χάκερς είχαν κάνει τη λαμογιά, φυσικά, και τα έδωσαν στην Κανέλλη- που έστειλε η Μαργαρίτα Παπανδρέου στο γιο της Γιώργο, όπως και σε άλλους γνωστούς της; Δυστυχώς, ελάχιστα πρόλαβαν να δημοσιευτούν, γιατί η Μ. Παπανδρέου προσέφυγε στα αστικά δικαστήρια ζητώντας τεράστια ποσά για "ηθική αποζημίωση", ενώ απ' την πλευρά της η Κανέλλη δήλωσε σε εκπομπή της Παναγιωταρέα στο Μεγα, ότι έχει στα χέρια της "άπειρες και εξίσου αποκαλυπτικές παρόμοιες επιστολές", οπότε υπήρξε αναδίπλωση και των δυο τους και το θέμα εξαφανίστηκε απ' τη δημοσιότητα και έτσι δε μάθαμε περισσότερα για το πώς οι Αμερικάνοι επέβαλαν αρχηγό του ΠΑΣΟΚ τον Γ. Παπανδρέου.

Όπως και να 'χει, όμως, ας θυμίσουμε κάποια αποσπάσματα απ' αυτά που έγραφε στα ηλεκτρονικά της μηνύματα η Μαργαρίτα Παπανδρέου. Δε θα σταθούμε φυσικά στο χαρακτηρισμό για τον Κακλαμάνη ("πραγματικό κάθαρμα"), ούτε σε μια σειρά κοσμητικά επίθετα με τα οποία έλουζε άλλα στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτούς περιοριζόταν να συστήσει στον γιο της: "Κάποια μέρα, Γιώργο, άμα γίνεις πρωθυπουργός, μπορείς να ασχοληθείς με τέτοια γλοιώδη υποκείμενα. Ωστόσο, προτιμή για την ώρα να ασχοληθείς με άλλη δουλειά για λίγο διάστημα". Η "άλλη δουλειά" ήταν να προετοιμάζεται για αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, αφού "άλλοι θα κατούρασαν τα βρακιά τους να έχουν μια τέτοια πολιτική κληρονομιά". Μεταβίβαζε και τις εντολές των Αμερικάνων στο τέκνο της. Τί έπρεπε να κάνει σαν υπουργός των Εξωτερικών για να πάρει το OK των υπερατλαντικών συμμάχων για να έχει πολιτικό μέλλον: "Θέλουν οι Αμερικάνοι καλές σχέσεις με την Τουρκία για να πουν το ναι στο Γιωργάκη; Θα τις έχουν. ΜΜΕ, ιδρύματα, γυναικείες οργανώσεις και το ίδιο το ΥΠΕΞ, το κράτος, θα υποταγούν στην προϋπόθεση".

Μετά της τελευταίες εξελίξεις πώς να διαφωνήσω με την Κανέλλη που πανηγύριζε από τις στήλες του "Ριζοσπάστη" (24/12/2003) γράφοντας: «Ο Γιώργος Παπανδρέου είναι διορισμένος διάδοχος, με εντολή της Ουάσιγκτον, από τις 9 Απριλίου του 1996!!! Στο περίφημο "no papper" που όλοι ήξεραν (αλλά δημοσιεύτηκε μόνον στο πρώτο τεύχος της "Νεμέσεως" το Γενάρη του 1997) όταν ο κ. Σημίτης πήρε την άδεια του Κλίντον να διεκδικήσει με εκλογές την εξουσία, στην τελευταία παράγραφο ο Γιώργος Παπανδρέου ορίζεται (!) ειδικός αξιωματούχος (!) σύνδεσμος της ελληνικής κυβέρνησης με το Λευκό Οίκο (!!!)».

Δεν χρειαζόταν, φυσικά, να δουν το φως της δημοσιότητας αυτά τα ηλεκτρονικά μηνύματα της Μαργαρίτας για να μάθουμε ότι ο Γιωργάκης Παπανδρέου είναι το αγαπημένο παιδί των Αμερικάνων, που με όχημα ένα "Ίδρυμα του Α. Παπανδρέου" που έχουν φτιάξει φροντίζουν για το πολιτικό μέλλον του νέου αρχηγού του ΠΑΣΟΚ. Αρκούσε να διαβάσουμε τα ονόματα που απαρτίζουν τη διοίκηση αυτού του ιδρύματος. Εκτός απ' την Μαργαρίτα υπάρχουν ο Α. Ρόντος, η Φράνσες Τσάκωνα, ο Αμάρτια Σεν, ο Στάνλεϊ Σάινμαουμ, ο Εντβαρ Σεβαρννάντζε και άλλοι του ίδιου φυράματος. Ξέροντας το χαβά που βαρούν αυτοί οι τύποι μπορούμε να βγάλουμε τα συμπεράσματά μας.

Έχουμε, με δυο λόγια, άλλο ένα φυτευτό φρούτο αμερικάνικης παραγωγής στο μπάξε της κεντρικής πολιτικής σκηνής. Ε, και; Το πρώτο είναι ή το τελευταίο;

Γιώργης Γιαννακέλλης

Το ότι τα Καλογεροσκούμπρια του γίγαντα Μουλατσιώτη εκτός από ασματοποιοί και τηλεπαρουσιαστές στο κανάλι του Τράγκα είναι και καλοί χριστέμποροι στο μοναστήρι τους με τα 400 σήμαντρα και τις 62 καμπάνες το ξέρετε φυσικά. Αυτό που ίσως δεν ξέρετε -γιατί δεν είστε φαν τις θεόπνευστες πορείας τους, όπως εγώ- είναι το συγγραφικό τους έργο. Αν διαβάσετε το αριστούργημα του πατέρα Νεκτάριου Μουλατσιώτη "Πότε θα γίνει η Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου μας", εκτός απ' το ότι θα βρίσκατε το δρόμο για να σώσετε την ψυχή σας, θα είχατε και άποψη για το ψυχογράφημα για μια σειρά πρόσωπα που κινούνται στο προσκήνιο και παρασκήνιο της πολιτικής ζωής μας.

Εκατοντάδες απολύσεις στους ΟΤΑ

Ο καινούργιος χρόνος βρήκε εκατοντάδες εργατών ΟΤΑ στο δρόμο. Οι συμβάσεις τους εληξαν και οι δήμαρχοι τους απέλυσαν. Ακόμα και εργατές που δούλευαν με συμβάσεις αορίστου χρόνου σε δημοτικές επιχειρήσεις και οι οποίοι, βέβαια, κάλυπταν πάγιες ανάγκες των Δήμων.

Στο καθεστώς αυτό έχουμε αναφερθεί πολλές φορές. Επειδή το κράτος δεν κάνει προσλήψεις οι Δήμοι προσλαμβάνουν προσωπικό μέσω των δημοτικών επιχειρήσεων, που είναι επιχειρήσεις ιδιωτικού δικαίου, για να καλύψουν πάγιες ανάγκες, όπως είναι η καθαριότητα, η συντή-

ρηση των κήπων κ.λπ. Κάποια στιγμή οι συμβάσεις λήγουν και τους πετούν στο δρόμο, για να προσλάβουν αργότερα άλλους, να κάνουν μια ανακύκλωση μεταξύ των ανέργων και να συντηρούν την εκλογική τους πελατεία.

Δεν έχει γίνει κανένας απολογισμός των απολύσεων που έγιναν με το τέλος του 2003. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΠΟΕ ΟΤΑ, που θα μπορούσε να κάνει αυτόν τον απολογισμό δεν δείχνει κανένα ενδιαφέρον. Γι' αυτή τη πρόβλημα των συμβασιούχων είναι ένα αγκάθι που την ενοχλεί από καιρού εις καιρόν, κάθε φορά που ξεσπούν αγώνες είναι η καθαριότητα, η συντή-

όμως, πως απολύθηκαν γύρω στα 500 άτομα στα Ανω Λιόσια, 183 στο Περιστέρι και περίπου 40 στη Νέα Ιωνία.

Στο Περιστέρι έγιναν οι πρώτες συγκρούσεις, καθώς οι συμβασιούχοι έχουν καταλάβει το χώρο που συνεδριάζει το Δημοτικό Συμβούλιο και όταν αυτό έγινε προσπάθεια να συνεδριάσει αλλού και προσπάθησαν να μπουν στο χώρο, αντιμετώπιστηκαν με τη βία από τα ΜΑΤ που είχε καλέσει ο δήμαρχος Παχατουρίδης. Ειρωνεία: στα επεισόδια τραυματίστηκε ο υποψήφιος δήμαρχος του ΠΑΣΟΚ Λαλένης, επικεφαλής της μείζονος αντιπολίτευσης στο Δήμο. Μερικά, όμως, χιλιόμετρα πιο πέρα,

ο δήμαρχος Νέας Ιωνίας και πρώην βουλευτής και υπουργός του ΠΑΣΟΚ Ι. Χαράλαμπος συμπεριφερόταν με τον ίδιο ακριβώς τρόπο προς τους απολυμένους συμβασιούχους του δικού του Δήμου. Στις πλάτες των απολυμένων παίζονται πολιτικά παιχνίδια, όπου στους ρόλους συμπολίτευσης και αντιπολίτευσης εναλλάσσονται ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, ανάλογα με το ποιο κόμμα ελέγχει το Δήμο. Από κοντά και όλος ο υπόλοιπος κοινοβουλευτικός θίασος που προσπαθεί να βγάλει πολιτική υπεραξία για τις βουλευτικές εκλογές που έρχονται.

Κατήγγειλε τη Σύμβαση η ΓΣΕΕ

Η προηγούμενη διετής Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας έληξε και η ΓΣΕΕ προχώρησε στην τυπική πράξη της καταγγελίας της στέλνοντας στους εργοδοτικούς φορείς πρόσκληση για την έναρξη διαπραγματεύσεων για τη σύμβαση νέας σύμβασης.

Χωρίς ήχος ντροπής ο Πολυζωγόπουλος είτε -μιλώντας στην Ολομέλεια της Διοίκησης της ΓΣΕΕ- ότι έπεσαν έξω στον υπολογισμό του πληθωρισμού για το 2003 και έτσι η διετής σύμβαση κλείνει με απώλειες για την εργατική πλευρά. Απώλειες για τις οποίες δεν υπάρχει αυτόματη ρήτρα κάλυψής τους και οι οποίες πρέ-

πει να διεκδικηθούν από μη-δενική βάση στο πλαίσιο της διαπραγματεύσεως για τη νέα σύμβαση. Δεν εξήγησε, όμως, πώς γίνεται και οι εργαζόμενοι ξεκινούν πάντα μ' ένα μείον στην καμπούρα τους και δεν έχει συμβεί ποτέ οι υπολογισμοί να πέσουν έξω και να είναι σε βάρος των εργοδοτών.

Η ΓΣΕΕ έβαλε και πάλι ένα πλαίσιο στο οποίο ζητά την κάλυψη του ελλείμματος που έμεινε από την προηγούμενη σύμβαση, τον προβλεπόμενο πληθωρισμό και αύξηση ανάλογη με την αύξηση της παραγωγικότητας (4%). Είναι περιττό να πούμε ότι αυτό το πλαίσιο δεν έχει καμιά αξία.

Κάθε διετία τα ίδια κάνουν και στο τέλος υπογράφουν στο πλαίσιο που καθορίζουν τα αφεντικά του ΣΕΒ. Ούτε θέλουν ούτε μπορούν να διεκδικήσουν κάτι διαφορετικό, κάτι που να ανταποκρίνεται στα στοιχειώδη συμφέροντα της εργατικής τάξης.

Το πιο προκλητικό είναι που ο Πολυζωγόπουλος απειλεί και με απεργιακές κινητοποιήσεις. Πρέπει να κινηθούμε γρήγορα -λέει- γιατί θα έχουμε τις εκλογές κι ύστερα θα έχουμε την τελική προετοιμασία για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, οπότε η προβολή των αιτημάτων μας θα χαθεί. Πρέπει να πιέσουμε -λέει- και να φτάσουμε ακόμα και σε

απεργίες!

Φυσικά, τίποτα απ' αυτά δεν πρόκειται να γίνει. Η περίοδος των εκλογών θα αξιοποιηθεί... δημιουργικά από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία για να κάνει στα μουλωχτά τις διαπραγματεύσεις με τον ΣΕΒ και τις άλλες εργοδοτικές οργανώσεις και να φτάσουν κατά την άνοιξη σε μια συμφωνία για διετή σύμβαση. Αυτό το έχει δεδομένο και η ίδια η ΓΣΕΕ, γι' αυτό και στην πρότασή της περιλαμβάνει σενάρια για μονοετή και για διετή σύμβαση. Μια από τα ίδια δηλαδή. Οσο η εργατική τάξη δεν παίρνει την υπόθεσή στα χέρια της, η γραφειοκρατία θα κάνει τα δικά της.

Ντροπούλες

Μεγάλο πλήγμα στο συσπασισμό του Συνασπισμού! Την τελευταία στιγμή αποχώρησε η ΚΟΕ (πρώην Α/συνέχεια), διότι -λέει- έχει πολιτικές διαφωνίες. Περισσότερες λεπτομέρειες δε μάθαμε κι έτσι δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε αν οι διαφωνίες έχουν να κάνουν με την ουσία της πολιτικής πλατφόρμας ή με το όνομα. Οι κακές γλώσσες, πάντως, υποστηρίζουν ότι ισχύει το δεύτερο. Αυτό λέει και η λογική. Όταν η διακήρυξη έχει συμφωνηθεί εδώ και καιρό και όταν έχουν προηγηθεί πολλές κοινές εμφανίσεις των εται-

ρων σε εκδηλώσεις, η διαφωνία της τελευταίας στιγμής μάλλον δεν πρέπει να έχει ιδιαίτερη πολιτική σημασία.

Ίσως στην ΚΟΕ να το καλοσκέφτηκαν, ίσως να αντιμετώπισαν προβλήματα στον πολιτικό τους περίγυρο και έτσι αναγκάστηκαν να κάνουν την ανάγκη φιλοτιμία και να αποχωρήσουν από τον εκλογικό συνασπισμό. Μόνο που αυτή η στάση μας θυμίζει ντροπούλες ξεβγαλμένων εφήβων. Και μόνο η διereύνηση εκλογικής συνεργασίας με τον ΣΥΝ, τον Γλέζο και την ΚΕΔΑ αποτελεί πολιτική πράξη ντροπής.

■ Αναζητά ρόλο

ΕΚΛΟΓΕΣ χωρίς Χρυσόδουλο δεν γίνονται. Αναζητώντας το δικό του πολιτικό ρόλο ο εκπρόσωπος του παπαδαριού έκανε μια συμβολική δήλωση στην οποία αναρωτιόταν αν «θα υπάρξει κάποιος ο οποίος θα μπορέσει να βγάλει από το τέλμα την Ελλάδα» για «να πάψουμε να μιλάμε για διαφθορά, για κατάρρευση των ηθών, για διάλυση των οικογενειών και για περιθωριοποίηση των νέων μας».

Είναι φανερό ότι απευθύνεται και στο Γιωργάκη και στον Καραμανλή. Είναι γι' αυτόν μια ευκαιρία να πιέσει για να λύσει κάποια από τα εκκρεμή προβλήματα. Τα δάση περιμένουν να γίνουν οικόπεδα.

■ Ξεβράκωμα

«Ο κ. Παπανδρέου είναι αρκετά απλαντιστής με βάση τους ελληνικούς όρους». Λακωνικότατος ο πολιτικός αναλυτής του CNN έδωσε με ελάχιστες λέξεις την πολιτική ουσία του νέου αρχηγού του ΠΑΣΟΚ. Είχε προηγηθεί βέβαια η Μαντλέν Ολμπράιτ που είχε μιλήσει για τον Giorgos με τα πιο θερμά λόγια παρουσιάζοντάς τον σαν ένα από τους πιστότερους φίλους των Αμερικάνων στην Ευρώπη.

Έτσι που πάνε θα τον ξεβρακώσουν τελειώς τον εκλεκτό τους οι Αμερικάνοι. Γιατί μπορεί η ΝΔ να μη μιλάει, όμως ο ελληνικός λαός ακούει για φίλους των Αμερικάνων και φτύνει τον κόρφο του.

■ Γιωργάκης αντί Σημίτη

Πετάνε τη σαβούρα - ελέγχουν το κόμμα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

προεκλογική περίοδο, γιατί όσο πιο πολλές θα είναι οι μέρες της προεκλογικής αρχηγίας του τόσο περισσότερο θα χρωθεί ο ίδιος την ήττα. Ενώ τώρα, με μια σύντομη προεκλογική περίοδο, ουδείς θα διανοηθεί να του χρεώσει την ήττα. Καλά-καλά δεν θα είναι επισήμως αρχηγός του ΠΑΣΟΚ ούτε για ένα μήνα, αφού οι εσωκομματικές διαδικασίες θα ολοκληρωθούν όχι ναυρίτερα από το πρώτο δεκάημερο του Φλεβάρη. Από την άλλη, ο τελειωμένος Σημίτης και μερικοί από τους στενούς του συνεργάτες θα είναι ιδανικοί για να τους φορτώσουν όλα τα κρίματα για την εκλογική ήττα. Γιατί ως γνωστόν, δρυός πεσούσθης...

Αποκλείουμε δηλαδή να κερδίσει το ΠΑΣΟΚ τις εκλογές; Με τα σημερινά δεδομένα, ναι. Η αλλαγή ενός προσώπου-συμβόλου, όπως είναι ο αρχηγός ενός αστικού κόμματος εξουσίας, δεν αποτελεί τον καθοριστικό παράγοντα που μπορεί να ανατρέψει το ιδιαίτερα δυσμενές πολιτικό κλίμα. Αν αυτή η αλλαγή συνοδευόταν και από ολόκληρη πολιτική, σε διακριτικό έστω επίπεδο, θα μπορούσε να έχει ελπίδες το ΠΑΣΟΚ. Όμως, ο μεν Σημίτης κατέστησε σαφές ότι το ΠΑΣΟΚ θα συνεχίσει την ίδια πολιτική, ο δε Γιωργάκης όχι μόνο είναι συνυπεύθυνος για την πολιτική του ΠΑΣΟΚ όλα αυτά τα χρόνια, όχι μόνο στήριξε τον Σημίτη σε όλα του τα σχέδια, αλλά και ως πρόσωπο, ως δρών πολιτικός κινείται στον ίδιο αστερισμό, του «εκσυγχρονισμού», δηλαδή της πιο άγριας καπιταλιστικής πολιτικής. Η μόνη διαφορά του Γιωργάκη από τον Σημίτη είναι ο πιο έκδηλος φιλοαμερικανισμός του, τον οποίο όμως θα είναι αναγκασμένος να κρύψει στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, γιατί ο αέρας που πνέει στον ελληνικό λαό είναι αναμερικανικός και σφοδρός έως θυελλώδης. Ακόμα και τα πρωτοκλασάτα στελέχη του ΠΑΣΟΚ εμφανίζονται ιδιαίτερα επιφυλακτικά ως προς την πιθανότητα να κερδίσουν τις εκλογές. Μόνο κάτι γραφικό τύπου Κουλούρη υψώνουν τα ποτήρια με το ούζο και αναφωνούν «απόψε πεθαίνει η δεξιά». Οι άλλοι θα είναι ευχαριστημένοι αν περιορίσουν την έκταση της εκλογικής ήττας. Γιατί αν κατέβουν σε μια διαφορά 2-3 ποσοστιαίων μο-

νάδων, θα λένε ότι τα κατάρφρασαν να περιορίσουν το -8% που δίνουν μέχρι σήμερα τα γκάλοπ. Και στο κάτω-κάτω, μια οριακή εκλογική ήττα θα αποτελεί μια καλή βάση επανασυσπείρωσης του ΠΑΣΟΚ, το οποίο θα ζει με το όνειρο της επανόδου στην εξουσία στις έκτακτες εκλογές του 2005 (αν καταφέρουν να μπλοκάρουν την εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας).

Η αρχηγική καριέρα του Γιωργάκη θα αρχίσει ουσιαστικά μετά τις εκλογές της 7ης Μάρτη. Θα κληθεί τότε να λειτουργήσει σαν το μαντρόσκυλο των Αμερικάνων στην Ελλάδα και ταυτόχρονα σαν ο πολιτικός υπερασπιστής εκείνων των καπιταλιστικών συμφερόντων που έχουν συνδεθεί με το εκσυγχρονιστικό ΠΑΣΟΚ τα τελευταία χρόνια. Γιατί αναμένεται άγριος ενδοκαπιταλιστικός καυγιάς, λόγω του ότι οι έως τώρα χαμένοι του παιχνιδιού (π.χ. Βαρδινογιάννης) θα τα θέλουν όλα, ενώ η πίτα θα μικρύνει δραματικά, αφού ούτε Ολυμπιακοί Αγώνες θα υπάρχουν ούτε ιδιωτικοποιήσεις στην έκταση που υπήρχαν μέχρι τώρα, ούτε δυνατότητα για μια ακόμα αρπραχτή στο χρηματιστήριο.

Βαδίζει το ΠΑΣΟΚ σε αλλαγή πολιτικής; Για να ακριβολογήσουμε πρέπει να πούμε ότι το ΠΑΣΟΚ βαδίζει προς μια χειροτέρευση των χειρότερων πλευρών της πολιτικής του.

Βαδίζει κατ' αρχήν στην κατεύθυνση της αμερικανοποίησης του ίδιου του κόμματος. Ο Γιωργάκης έχει προ καιρού αποσαφηνίσει πως δεν γουσταρεί το μοντέλο του μαζικού κόμματος με οργανώσεις, αλλά του κόμματος-μηχανισμού, με κατάργηση της διαφοράς ανάμεσα σε μέλος και ψηφοφόρο και με τη διαμεσοποίηση της σχέσης του μηχανισμού με τους ψηφοφόρους του από τα μίντια. Σε παλιότερη συνέντευξή του στο «Βήμα» είχε δηλώσει ότι θα ήθελε να μετατραπούν οι κομματικές οργανώσεις σε Ιντερνετ Καφέ και οι εσωκομματικές συζητήσεις σε καθημερινά ηλεκτρονικά δημοψηφίσματα! Ενα τέτοιο μοντέλο κόμματος οδηγεί στην πλήρη αποδυνάμωση των διάφορων τάσεων στο εσωτερικό του και στην απόλυτη εξάρτηση των στελεχών από τους βάρονες της «νημέρωσης». Θα έχουμε την επικράτηση του

μοντέλου που εφαρμόζεται αυτές τις μέρες, με τις διαδικασίες μεταβίβασης της αρχηγίας από τον Σημίτη στον Γιωργάκη.

Στην οικονομική πολιτική ο Γιωργάκης θα βαδίσει στα χνάρια του Σημίτη από την αντιπολίτευση ακόμη. Θυμηθείτε πως δρούσε ο Σημίτης ως στέλεχος του ΠΑΣΟΚ την περίοδο 1990-93 (κυβέρνηση Μητσούτση). Ασκούσε αντιπολίτευση στην αντιπολίτευση και εγκαλούσε το ΠΑΣΟΚ για λαϊκισμό. Δεδομένου ότι από το 2005 θα μπορούμε σε πορεία πτώσης του ελληνικού καπιταλισμού, ένα ΠΑΣΟΚ «μαζεμένο» με επικεφαλής έναν έξαλλο εκσυγχρονιστή σαν τον Γιωργάκη θα αποτελέσει πολύτιμο εργαλείο του συστήματος. Γιατί όχι μόνο δεν θα πυροδοτεί αντιδράσεις και κινητοποιήσεις, αλλά και θα συμπεριφέρεται κατασταλτικά, χρησιμοποιώντας τους ισχυρούς μηχανισμούς που διαθέτει στο γραφειοκρατικό συνδικαλιστικό σύστημα και γενικότερα στις λεγόμενες κοινωνικές οργανώσεις. Με τη διάλυση μάλιστα του κομματικού ιστού και τη μετατροπή των οργανώσεών του σε κλαμπ οπαδών, κατά το αμερικάνικο σύστημα, ή σε Ιντερνετ Καφέ θα μπορεί να ελέγξει ακόμα καλύτερα τα πράγματα.

Στην εξωτερική πολιτική η ζυγαριά αναμένεται να γείρει ακόμα περισσότερο προς τη μεριά των Αμερικάνων. Ο Γιωργάκης έχει δώσει σαφή δείγματα γραφής ως υπουργός Εξωτερικών. Δεν είχε διαστάσει ακόμα και την περίοδο της μεγάλης κόντρας Αμερικανών - Γαλλογερμανών να περιοδεύσει στις μεσοανατολικές πρωτεύουσες και να μιλά σαν εκπρόσωπος των Αμερικάνων. Είναι ο πολιτικός που δεν έχει διατάσει να δημιουργήσει ομάδα συμβούλων από Αμερικανούς. Δεν είναι μόνο ο περιβόητος Αλεξ Ρόντος, που είχε παίξει το γνωστό ρόλο στη Γιουγκοσλαβία, αλλά ολόκληρη ομάδα. Ο Πάγκαλος είχε μιλήσει παλιότερα για συμβούλους του Γιωργάκη που δεν ξέρουν λέξη ελληνικά και πρόσφατα (28.12.03) το «Εθνος» αναφέρθηκε σε μια ομάδα αμερικανών ειδικών που βρίσκονται στο επιτελείο του Γιωργάκη και συμβάλλουν καθοριστικά στη διαμόρφωση του πολιτικού του προφίλ. Οι υποστηρικτές του (με το «Εθνος») έχει ιδιαίτερα στενή

■ Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών

Τί μέλλει γενέσθαι;

Το Γενάρη θα συζητηθεί στην ολομέλεια του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου η τροπολογία του ευρωβουλευτή της ΝΔ Χατζηδάκη για την αναγνώριση τίτλων των ευρωπαϊκών πανεπιστημίων, που λειτουργούν στην Ελλάδα με το σύστημα δικαιόχρησης (franchising), μέσω δηλαδή της συνεργασίας με τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών.

Είναι, λοιπόν, ορατός ο κίνδυνος ν' ανοίξει ο δρόμος για τη δημιουργία ιδιωτικών τριτοβάθμιων ιδρυμάτων, αφού σταδιακά τα σημερινά "κολέγια" που λειτουργούν στη χώρα μας θα μεταμορφωθούν σε παραρτήματα ευρωπαϊκών πανεπιστημίων.

Ο Κ. Χατζηδάκης διατείνεται πως ακόμα κι αν δεν γίνει δεκτή η τροπολογία αυτή, η υιοθέτηση αυτού που προτείνει θα γίνει μονόδρομος για τις ελληνικές κυβερνήσεις. Η διαφορά έγκειται στο χρόνο εφαρμογής και στα πρόσημα που θα κληθεί να πληρώσει η Ελλάδα, δηλαδή ο ελληνικός λαός.

Και αυτό, με τα σημερινά δεδομένα, είναι αλήθεια.

Κουμάντο στην ΕΕ κάνουν οι ισχυρές καπιταλιστικές χώρες της Ευρώπης, οι οποίες έχουν εκδώσει την οδηγία 89/48, με την οποία καλούνται να προσαρμοστούν όλες οι χώρες - μέλη. Και η οδηγία αυτή κάνει λόγο για ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών

ετών, χωρίς να ασχολείται με το πού και πώς αποκτήθηκαν τα διπλώματα.

Την πλήρη υιοθέτηση τούτης της οδηγίας απαιτεί και από την Ελλάδα η ΕΕ. Γι' αυτό και οι συνεχείς προειδοποιήσεις του αρμόδιου επίτροπου Bolkenstein, γι' αυτό και η κατάδικη της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Βέβαια, κάθε χώρα - μέλος της ΕΕ έχει το απόλυτο δικαίωμα να απαγορεύσει τη λειτουργία παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων στο έδαφός της, αφού με βάση τα ισχύοντα στην ΕΕ, το ποια εκπαιδευτικά ιδρύματα λειτουργούν σε κάθε χώρα - μέλος ανήκει στην απόλυτη αρμοδιότητα της εθνικής κυβέρνησης.

Όμως από τη στιγμή που η ελληνική κυβέρνηση επιτρέπει τη λειτουργία των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών ως παραρτήματα ευρωπαϊκών πανεπιστημίων (εδώ και μια δεκαετία τουλάχιστον), είναι υποχρεωμένη με βάση την κοινοτική νομοθεσία (οδηγία 89/48) και να αναγνωρίσει τους τίτλους που αποκτώνται μέσα από αυτή τη διαδικασία.

Τί πιο απλό, λοιπόν από το να καταργηθούν παντελώς τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών είτε (πιο ανώδυνα) να αρθούν οι άδειές τους εφόσον έχουν συμφωνίες δικαιόχρησης με ξένα πανεπιστήμια.

Αλλά, βέβαια, δεν περιμένει κανείς μια ειλικρινή απάντηση από τους σαλτιμπάγκους του εκσυγχρονισμού, που εν προκειμένω είναι και με τον

αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ. Και ως σφόδρα ευρωλάγνοι εμφανίζονται, αλλά και φηγουράρουν ως πολέμοι τέτοιων αποφάσεων, και υπεύθυνοι για τις αυταπάτες και τα χρυσομένα όνειρα - πομφούλγες χιλιάδων νέων, που φοιτούν στα διάφορα "κολέγια", είναι και φορούν δήθεν την πανοπλία του υπερασπιστή της δημόσιας Παιδείας.

Και είναι πραγματικά για γέλια η υποκριτική κίνηση του ευρωβουλευτή του ΠΑΣΟΚ Κουκιάνη να καταθέσει τροπολογία - στον αντίποδα αυτής του Χατζηδάκη - με την οποία στην ουσία ζητεί να μπει τάξη στα ισχύοντα στις ισχυρές χώρες της ΕΕ (Ζητά όταν το πανεπιστήμιο ενός κράτους εκδίδει ένα πτυχίο που πιστοποιεί σπουδές που έλαβαν χώρα σε ένα άλλο κράτος, πρέπει τουλάχιστον οι σπουδές στο άλλο αυτό κράτος να παρασχεθήκαν από κάποιο ίδρυμα που κατά τη νομοθεσία του κράτους αυτού να είναι εκπαιδευτικό), που στο κάτω - κάτω κάνουν και το "παιχνίδι" σύμφωνα με τα δικά τους συμφέροντα.

Αντί να κοιτάξει τη φωτιά που έχει στο ίδιο το σπιτικό του, αυτός...

Η όλη ιστορία βεβαίως αποκτά ενδιαφέρον, αν πάρουμε υπόψη μας το γεγονός ότι ο νέος αρχηγός του ΠΑΣΟΚ είναι ο Γιωργάκης. Που ως γνωστόν έχει ταχθεί από παλιά υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Ιδωμεν...

Γιούλα Γκεσούλη

σχέση) κρίνουν (ή εντέλλονται) να αρχίσουν από τώρα να δουλεύουν την ιδέα ότι ο αμερικανικός παράγοντας θα έχει ακόμα μεγαλύτερη πρόσβαση στο ΠΑΣΟΚ επί Γιωργάκη.

Κάποιοι λένε ότι οι Αμερικάνοι θα στηρίξουν και τη Ντόρα, η οποία θεωρείται «ο Γιωργάκης της ΝΔ». Δεν ξέρουμε πόσο βάσιμη είναι αυτή η εκτίμηση, μολονότι δεν αμφιβάλουμε ότι οι Αμερικάνοι δουλεύουν και με τα πρόσωπα και πλέον δεν ανέχονται πολιτικούς που θέλουν να διατηρήσουν κάποια ψήγματα αυτονομίας (το κάζο του Λαλιώτη είναι το καλύτερο παράδειγμα). Εκείνο, όμως, που ο καθένας βλέπει με γυμνό μάτι είναι πως η επίσημη ΝΔ αποφεύγει όπως ο διάβολος το λιβάκι να κάνει οποιαδήποτε αναφορά στον φιλοαμερικανισμό του Γιωργάκη. Λέμε η επίσημη ΝΔ, γιατί

ανεπίσημα τα στελέχη της και ο κόσμος της διαπνέονται σήμερα από έναν αντιαμερικανισμό ιδιον μ' εκείνον που διαπερνούσε τα στελέχη της χούφτας όταν διαπίστωσαν ότι οι Αμερικάνοι έδωσαν τη μισή Κύπρο στην Τουρκία.

Μπήκαμε, λοιπόν, σε μια δίμηνη προεκλογική περίοδο. Εκείνοι που δουλεύουν προπαγανδιστικά για το ΠΑΣΟΚ προσπαθούν να μας πείσουν ότι η ΝΔ έχει αιφνιδιαστεί και δεν ξέρει πώς να αντιδράσει. Εμείς δεν βλέπουμε κανένα αιφνιδιασμό στη ΝΔ, αλλά μια ψύχραιμη επικοινωνιακή τακτική. Αλλάστε, τα σενάρια έπαιζαν από καιρό και το επιτελείο της ΝΔ οπωσδήποτε τα είχε πάρει υπόψη του. Μόλις κατακάτσει λίγο ο κουρνιαχτός που σήκωσαν εκείνοι που έφτιαξαν το σενάριο της αλλαγής αρχηγού στο ΠΑΣΟΚ, η ΝΔ θα αντεπιτεθεί

βγάζοντας την εικόνα της ήρεμης δύναμης που είναι έτοιμη να αναλάβει την εξουσία. Αυτό προσπάθησε να δείξει και ο Καραμανλής με το διάγγελμα του αμέσως μετά τις δηλώσεις Σημίτη στις 7 Γενάρη. Στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου το πρόβλημα θα το έχει κυρίως ο Γιωργάκης και όχι ο Καραμανλής. Γιατί ο Γιωργάκης πρέπει να δείξει ότι διαθέτει και κάτι άλλο εκτός από το όνομά του. Θα πρέπει να αποδείξει ότι φέρνει την ανανέωση στην πολιτική του ΠΑΣΟΚ. Πώς θα το κάνει αυτό; Τόσα χρόνια, οι μόνες προτάσεις που έχουν ακουστεί από το στόμα του είναι για τη νομιμοποίηση του χασις και την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Μ' αυτά θα πάει στις εκλογές; Ή θα επαναλαμβάνει απλώς γενικότητες για να περνάει ο καιρός μέχρι την ήττα;

Αλήτη, προδότη, Γιωργάκη Παπανδρέου

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Ο τίτλος της στήλης δεν έχει καμιά σχέση με τα σημερινά τεκταινόμενα της πολιτικής σκηνής. Πρόκειται για σύνθημα που φώναζαν οι πολυπληθείς οπαδοί της «Ενώσεως Κεντρώων», όταν ο αντιπρόεδρος Γιωργάκης Παπανδρέου εγκατέλειψε την παράταξη και τον άξιο πρόεδρό της Βασίλη Λεβέντη.

Ο αρχικός σχεδιασμός για το πρώτο σημείωμα του 2004 ήταν να τηρήσουμε τα πατροπαράδοτα ήθη και έθιμα και να φτιάξουμε έναν αθλητικό καζαμιά. Εκτός από την παράδοση, στην «επιλογή» καζαμιά μας οδηγούσε και η κάτι περισσότερο από φτωχή επικαιρότητα. Και εκεί που ξεφυλλίζαμε οδηγούς και προγράμματα για τα αθλητικά δρώμενα του 2004, ώστε να φτιάξουμε έναν καζαμιά αντάξιο της στήλης, ο υφυπουργός Αθλητισμού Γιώργος Λιάνης αποφάσισε να κάνει άλμα στο χρόνο και να δώσει μια πρωταπριλιάτικη συνέντευξη, την Πρωτοχρονιά. Αλλάξαμε λοιπόν ρότα και αντί να ψάχνουμε για παράξενα και απίθανα σενάρια που θα μπορούσαν να συμβούν την χρονία που μας μπήκε (ελπίζω να σας μπήκε όλων με το καλό και με το μαλακό), θα ασχοληθούμε με την συνέντευξη Λιάνη.

Μια λαϊκή ρήση λέει ότι «η καλή μέρα από το πρωί φαίνεται» και αν επαληθευτεί θα ριζούμε πολύ γέλιο το επόμενο διάστημα. Όταν στην αρχή της χρονιάς ο καθ' ύλην αρμόδιος υφυπουργός προσφέρει άφθονο γέλιο και αντιμετώπιζεται ειρωνικά από το σύνολο του τύπου, αθλητικού τε και πολιτικού, η στήλη δεν μπορεί παρά να είναι αισιόδοξη. Αλλά ας αφήσουμε τους μακροσκελείς προλόγους και ας μπούμε στην ουσία.

Η συνέντευξη Λιάνη χαρακτηρίζεται επεικώς παραληρημα. Χωρίς αρχή και τέλος και κυρίως χωρίς καμιά επαφή με την πραγματικότητα. Αν κάποιος διαβάσει τη συνέντευξη χωρίς να έχει γνώση των δεδομένων στον ελληνικό αθλητισμό, θα νομίζει ότι βρισκόμαστε σε μια ιδανική κατάσταση, με ελάχιστα μικροπροβλήματα τα οποία θα αντιμετωπιστούν στο άμεσο μέλλον. Αρκεί να αναφέρουμε ορισμένα αποσπάσματα από αυτά που είπε ο Λιάνης για να επιβεβαιωθεί με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο ο παραληρηματικός του λόγος:

«Ναι, θα έδινα (σ.σ. ποσοστό από το Στοίχημα στις ΠΑΕ). Και θα εισηγηθώ στην κυβέρνηση να δώσει όσο το πρωτάθλημα γίνεται καλύτε-

ρο. Οι ομάδες θα έπρεπε πραγματικά να έχουν ένα ποσοστό από το Στοίχημα. Όταν θα είναι, όμως, πεντακάθαροι οι αγώνες. Όταν δεν θα έχουμε καμιά αμφιβολία. Όταν δεν θα αμφισβητείται τίποτα. Η κατάσταση όμως σήμερα, δεν είναι ακριβώς αυτή που θέλωμε. Και κανένας δεν είναι πεπεισμένος ότι αυτό που γίνεται είναι το απολύτως καθαρό». «Ο κ. Κανελλόπουλος είναι επικεφαλής μιας πολύ σοβαρής Λίγκας και περιμένουμε όλοι να αποκτήσει πείρα και να είναι καλύτερος στη συνέχεια». «Δεν θα σχολιάσω την αθλητική δικαιοσύνη. Αλλά οι εκθέσεις των παρατηρητών δεν ικανοποιούν. Είναι μια υποκρισία. Εχει βελτιωθεί η κατάσταση. Η ΕΠΟ έχει κάνει μια μεγάλη προσπάθεια στα ζητήματα αυτά και έτσι βλέπω καλύτερη διαίτησή φέτος. Είναι ασυγκρίτως η καλύτερη της τελευταίας δεκαετίας». «Ουδέποτε ο Βενιζέλος έκανε παρέμβαση σε μένα για αθλητικό θέμα. Μπορεί να μου εισηγήθηκε κάποια πράγματα που αφορούν τους νόμους, αλλά αυτός είναι ο αρμόδιος». «Ούτε για την ΕΑ Πατρών υπήρξε κάποια παρέμβαση. Η επιτροπή ύστερα από ένα κλίμα που υπήρξε, δέχτηκε να ακούσει ξανά την άποψη του συλλόγου, στον οποίο έγινε μια κίνηση αποφασιστικής σημασίας: παραιτήθηκαν αυτοί που ήταν υπεύθυνοι για την πλαστογραφία. Η επιτροπή θεώρησε ότι αυτή ήταν σοβαρή ένδειξη και την απήλλαξε». «Θα υπήρχε, όμως, βία στην Ελλάδα αν οι παράγοντες είχαν αποφασίσει να μην υπάρχει; Όχι. Το φαινόμενο θα μπορούσε να τελειώσει αν οι παράγοντες έκαναν το στοιχειώδες καθήκον τους, που είναι η προστασία των φιλάθλων, του κύρους της ομάδας, των γηπέδων και η ανάγκη να προσέλθουν στα γήπεδα άνθρωποι. Επίσης κατά καιρούς δεν υπήρξαν οι τιμωρίες που έπρεπε και είναι μεγάλη η ευθύνη των πειθαρχικών οργάνων».

Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να παραθέσουμε περισσότε-

ρα αποσπάσματα από τη συνέντευξη Λιάνη, για να αποδείξουμε το παραληρηματικό του λόγου του. Όταν η πλειοψηφία των φιλάθλων έχει απομακρυνθεί από το ποδόσφαιρο για τον απλούστατο λόγο ότι το άθλημα έχει φτάσει στην πλήρη απαξίωσή του, ο υφυπουργός κάνει λόγο για μια πολύ σοβαρή Λίγκα (εννοεί φυσικά την ΕΠΑΕ του Κανελλόπουλου) και για τη σωστή δουλειά που γίνεται από την ΕΠΟ και την ΕΠΑΕ προκειμένου να λυθούν τα προβλήματα του ποδοσφαίρου. Τώρα, πώς συμβιβάζεται αυτό με αυτά που παραδέχεται παρακάτω, ότι δεν μπορεί να δοθεί ποσοστό από το Στοίχημα γιατί το πρωτάθλημα δεν είναι απολύτως καθαρό, ότι δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί η βία στα γήπεδα γιατί δεν κάνουν τίποτα προς την κατεύθυνση αυτή οι παράγοντες των ομάδων, δηλαδή τα πρόσωπα που απαρτίζουν και διοικούν τη σοβαρή Λίγκα της προηγούμενης παραγράφου, μόνο ένας Λιάνης μπορεί να το απαντήσει. Οσο αφορά τώρα την καλύτερη διαίτησή της τελευταίας δεκαετίας, ας μην ανοίξουμε το στόμα μας. Κάθε αγωνιστική ή επιμάχης φάσεις και η ανάλυσή τους από τους ειδικούς απαιτούν περισσότερο χρόνο από αυτόν που χρειάζεται για να καλυφθεί η αθλητική επικαιρότητα. Αλλά επειδή το να προσπαθούμε να αποδείξουμε την απαξίωση του ελληνικού ποδοσφαίρου είναι σαν να ανακαλύπτουμε την Αμερική 600 χρόνια μετά τον Χριστόφορο Κολόμβο, κάνουμε ένα τελευταίο σχόλιο που αφορά την Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού του κ. Παπαλάκη. Όταν ο ίδιος ο υφυπουργός παραδέχεται ότι οι παράγοντες μιας ομάδας έκαναν πλαστογραφία και αντί η ομάδα να τιμωρηθεί πιέστηκε η Επιτροπή να επανεξετάσει το φάκελό της, όταν οι παράγοντες αυτοί παραιτήθηκαν, και τελικά την απήλλαξαν, είναι κάτι περισσότερο από σίγου-

ρο ότι δεν ασκούνται πιέσεις και δεν γίνονται παρεμβάσεις στην αθλητική δικαιοσύνη!

Στη συνέντευξή του ο Λιάνης αναφέρθηκε και σε θέματα που αφορούν τους Ολυμπιακούς Αγώνες και τα όσα είτε θα τα σχολιάσουμε στο επόμενο φύλλο, γιατί θα πρέπει να ψάξουμε λίγο παραπάνω κάποιες παραμέτρους που αφορούν το οικονομικά.

Πάπιας

ΥΓ: Οι συνεχόμενες αργίες της περιόδου μας έδωσαν την δυνατότητα να κάνουμε ρεπορτάζ στο νέο Ιππόδρομο στο Μαρκόπουλο. Αν και δεν μπορεί να υπάρξει σύγκριση ανάμεσα στον ερειπωμένο Ιππόδρομο στο Δέλτα και στις υπερσύγχρονες εγκαταστάσεις στο Μαρκόπουλο, ομολογώ ότι ένιωσα ένα αίσθημα νοσταλγίας για τα όσα είχαμε ζήσει στο Δέλτα. Αλλωστε, τα πρόσωπα που τριγύριζαν στο χώρο ήταν στη συντριπτική τους πλειοψηφία τα ίδια με αυτά που συναντούσα τα προηγούμενα χρόνια στο Δέλτα. Θα σκεφτόταν κάποιος ότι θα μπορούσε να ξαναφτιαχθεί η παλιοπαρέα του Δέλτα και να ξαναζήσουμε κάποιες από τις παλιές καλές στιγμές. Η τεράστια αντίθεση όμως ανάμεσα στις πολυτέλεστες εγκαταστάσεις του νέου Ιπποδρόμου (που θα χρησιμοποιηθούν στη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων σαν Ιππικό Κέντρο για να κάνει η Αθηνά Ωνάση βόλτες με το αλόγο της και να τιμήσει τα ελληνικά χρώματα) και στη σύνθεση του κόσμου που βρίσκονταν εκεί, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους ήταν μεροκαματιάρηδες που προσπαθούσαν να ικανοποιήσουν το πάθος τους (η φιγούρα τουμπογιατζή που ήρθε κατευθείαν από τη δουλειά, χωρίς να αλλάξει ρούχα ήταν καταλυτική για μένα), δεν μου άφησε περιθώρια για «ρομαντικές» σκέψεις και σχέδια για πλάκες με την παρέα στο μέλλον. Κόντρα στα σχέδια των εκουγχρονιστών που προσπαθούν να μας μετατρέψουν σε επενδυτές και φιλίππους στο Μαρκόπουλο, ας παραμείνουμε τζογαδόροι και αλογομύρηδες, αναπολώντας τις παλιές καλές εποχές στο Φάληρο.

■ Τζέιν Κάμπιον

Η σκοτεινή πλευρά του πάθους

Ερωτικό θρίλερ όπου νεαρή καθηγήτρια συνάπτει δεσμό με αστυνομικό που ερευνά σειρά ειδεχθών ανθρωποκτονιών γυναικών στη Νέα Υόρκη.

Η ταινία βασίζεται στο μπεστ σέλερ της Σουζάνας Μουρ και παρακολουθεί τη σεξουαλική απελευθέρωση και τις παρορμήσεις της πρωταγωνίστριας παράλληλα με το μυστήριο και την αστυνομική περιπέτεια. Κατά τα άλλα, τα ανεξερεύνητα πάθη, οι εκρήξεις και η αιγισματική συμπεριφορά των ηρώων, που η Τζέιν Κάμπιον ήθελε να αποτυπώσει στο σελίλιοντ, παρέμειναν ευσεβείς πόθοι. Ακόμη και η επιλογή της Μεγκ Ράιαν για το ρόλο της παράξενης καθηγήτριας υπήρξε ατυχής.

Ολόκληρη η ταινία πέρα από το τετριμμένο θέμα της υπολείπεται σε δύναμη και πειθώ. Οσοι περιμένουν να δουν κάτι από τα «Μαθήματα πιάνου» θ' απογοητευθούν. Εξ άλλου καμιά από τις επόμενες ταινίες της Τζ. Κάμπιον («Το πορτραίτο μιας κυρίας», «Ιερός Καπνός») δεν δικαίωσε τις αρχικές προσδοκίες που δημιούργησαν τα «Μαθήματα πιάνου».

■ Μερζάκ Αλούα

Chouchou

Ένας νοτιοαφρικάνος γκέι φεύγει από την πατρίδα του και μπαίνει παράνομα στη Γαλλία προσπαθώντας να εκπληρώσει τα όνειρά του. Κωμωδία που γνώρισε επιτυχία στη Γαλλία και σχολιάζει, παράλληλα με τα κωμικά επεισόδια, το δικαίωμα στη διαφορετικότητα και την αποδοχή του «άλλου».

Ελένη Σταματιού

Ο Νίκος Μαζιώτης έστειλε στην «Ελευθεροτυπία» την παρακάτω επιστολή:

«Στις 5 Ιανουαρίου 2004, ώρα 11 το βράδυ, μια street μηχανή της αντιπρομοκρατικής χωρίς πινακίδες, με δύο άτομα, η οποία με παρακολουθούσε από το σπίτι μου στον Βύρωνα προς το κέντρο της Αθήνας, βγήκε μπροστά μου και μου έκλεισε το δρόμο, φρενάροντας απότομα, με αποτέλεσμα πλαγιομετωπική σύγκρουση. Το γεγονός ότι τραυματίστηκα ελαφρά πρέ-

■ Νίκος Μαζιώτης

Πήγαν να με σκοτώσουν

φροντας είναι θέμα τύχης και μόνο. Φαίνεται, λοιπόν, ότι η Αντιπρομοκρατική, η οποία με παρακολουθεί "διακριτικά", κατά καιρούς περνάει εύκολα στο στάδιο της αδιάκριτης παρακολούθησης και από εκεί σε "παρακρατικές" μεθόδους. Η πρόκληση ατυχήματος με ενδεχόμενη συνέπεια το θα-

νάσιμο τραυματισμό μου, δείχνει την χωρίς όρια εκδικητικότητα των μηχανισμών ασφαλείας απέναντι σε αγωνιστές που οι φυλακές και οι διώξεις δεν μπορούν να νικήσουν. Η προσπάθειά τους να με τρομοκρατήσουν έχει ήδη αποτύχει».

Εκεί έφτασαν, λοιπόν. Να

οργανώνουν γκανγκστερικές επιθέσεις ενάντια σε αγωνιστές. Γιατί, βέβαια, κανένας δεν μπορεί να πιστέψει ότι πρόκειται για τυχαίο περιστατικό. Αλλωστε, η μούγκα που επικράτησε μετά την καταγγελία λέει πάρα πολλά.

Στις 9 Φλεβάρη η «δίκη του ΕΛΑ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ
κά (λόγω του τρόπου που περιγράφονται οι δράστες) δεν θα μπορούσαν να τους αποδώσουν φυσική αυτουργία. Όπως έχουμε ξαναγράψει αυτή η πατέντα έχει όλα τα χαρακτηριστικά του δικαστικού πραξικοπήματος και παρόμοιά της δεν έχει ξαναφανεί στα δικαστικά χρονικά της χώρας μας. Ακόμα και την περίοδο του εμφύλιου, όταν συλλάμβαναν κομμουνιστές, μπορεί να τους φρότωναν αδικήματα που ποτέ δεν είχαν κάνει, δεν τους φρότωναν όμως όλα τα αδικήματα για τα οποία κατηγορούνταν το ΚΚΕ. Τώρα πια η ελληνική δικαιοσύνη αισθάνεται τόσο άνετα μέσα στο κλίμα της τρομοϋστερίας που κρίνει ότι πρέπει να κάνει αυτό το κρίσιμο βήμα, εγκαινιάζοντας μια τακτική που σου σηκώνεται η τρίχα κάγκελο όταν αναλογίζεσαι τι εφαρμογή μπορεί να έχει.

Ας το σκεφτούμε λίγο. Μ' αυτή την τακτική μπορεί ο καθένας μας να βρεθεί κατηγορούμενος και να απειλείται με

πολλές φορές ισόβια. Αρκεί να τον βάλουν στο στόχαστρο και να βρουν έναν ψευδομάρτυρα για να τον υποδείξει ως μέλος μιας οργάνωσης ένοπλης βίας. Αν γίνει αυτό, τότε θα φορτώνονται σ' εκείνον που υποδεικνύουν οι ψευδομάρτυρες όλα τα αδικήματα που προκύπτουν από την ποινική αξιολόγηση όλων των ενεργειών της συγκεκριμένης οργάνωσης.

Αυτός είναι ίσως ο βασικότερος λόγος που πρέπει να μας ευαισθητοποιήσει όλους. Εδώ δεν πρόκειται μόνο για τους πέντε που θα δικαστούν, αλλά για τα πιο στοιχειώδη δικαιώματά μας ως πολιτών της αστικής κοινωνίας. Οι σκευωρίες που ζήσαμε μέχρι τώρα θα μοιάζουν ανώδυνα τοιπήματα μπροστά σ' αυτά που θα ζήσουμε από εδώ και πέρα, αν περάσει αυτή η εφιαλτική κατασκευή ενάντια στους Κανά, Αγαπίου, Αθανασάκη, Κασσιμή και Τσιγαρίδα. Κι αυτός είναι ένας επιπλέον λόγος που πρέπει να μας ξεσηκώσει σ' ένα κίνημα αλληλεγγύης προς τους δικα-

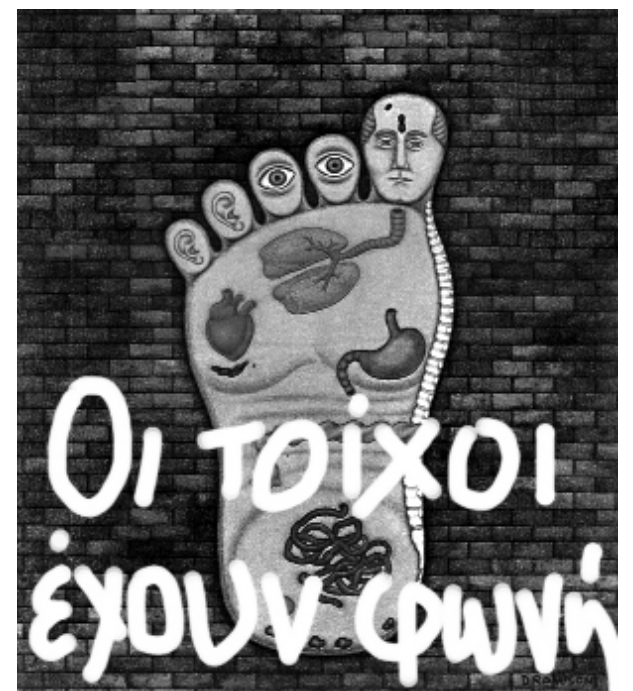
ζόμενους, σ' ένα κίνημα καταγγελίας του δικαστικού πραξικοπήματος. Ο λαός πρέπει να ενημερωθεί, γιατί δεν ξέρει τίποτα. Το κράτος έχει δουλέψει τόσο πολύ επικοινωνιακά που πολύς κόσμος πιστεύει ότι πρόκειται για μια δίκη όπως εκείνη των φερόμενων ως μελών της 17Ν, ενώ το μόνο κοινό στοιχείο ανάμεσα στις δυο αυτές δίκες είναι πως σχεδιάστηκαν στο ίδιο άντρο, από το ίδιο επιτελείο.

Στις 9 Φλεβάρη δεν πρόκειται να ξεκινήσει η δίκη του ΕΛΑ. Από τους 5 κατηγορούμενους μόνο ο Χρήστος Τσιγαρίδας έχει αναλάβει την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής του στον ΕΛΑ μέχρι το 1990 που αποχώρησε. Η πολιτική του στάση είναι ξεκάθαρη. Θέλει να υπερασπιστεί την ιστορία της οργάνωσης στην οποία συμμετείχε, θέλει να υπερασπιστεί τους αγώνες της και τους νεκρούς της. Αυτό, όμως, δεν συνεπάγεται καμιά ποινική ευθύνη, όπως εξηγήσαμε. Η συμμετοχή στον ΕΛΑ σαν αδίκημα είναι παραγραμμένη, ενώ για τις ενέρ-

γειες της οργάνωσης δεν υπάρχει καμιά μαρτυρία, κανένα αποδεικτικό στοιχείο για τη συμμετοχή του σε οποιαδήποτε από αυτές.

Εκτός του Χ. Τσιγαρίδα, οι άλλοι 4 κατηγορούμενοι αρνούνται από την πρώτη στιγμή σθεναρά οποιαδήποτε σχέση με τις κατηγορίες που τους προσάπτουν. Δεν χρειάστηκε ν' αλλάξουν τίποτα στις καταθέσεις τους, σε αντίθεση με την ψευδομάρτυρα Κυριακίδου που αλλάζει από κατάθεση σε κατάθεση. Το ερώτημα που μπαίνει όχι στους επαναστάτες, αλλά ακόμα και σε εκείνους που σέβονται την αστική δημοκρατία και τους θεσμούς της είναι τούτο: έχουν ή όχι αυτοί οι άνθρωποι το τεκμήριο της αθωότητας; Είναι ή όχι υποχρεωμένη η κατηγορούσα αρχή να αποδείξει την ενοχή τους και όχι οι κατηγορούμενοι να αποδείξουν την αθωότητά τους;

Αυτά όλα θ' αρχίσουν να κρίνονται από τις 9 Φλεβάρη. Και το ερώτημα είναι: θα επικρατήσει και πάλι η ενοχή σιωπή;

◆ Με την συνεργασία των λαών ενάντια στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό. Ολυμπιάδα ειρήνης. (ΕΕΔΥΕ)

Νιώθουμε μεγάλη συγκίνηση. Ευτυχώς που στη χώρα που γεννήθηκε το Ολυμπιακό πνεύμα δεν υπάρχουν μόνο μεγαλοεργολάβοι, πράκτορες των Αμερικάνων, υποταγμένοι υπουργοί που δεν μπορούν να οργανώσουν μια σωστή γιορτή του αθλητισμού και της ειρήνης. Υπάρχουν και οι εκφραστές του γνήσιου Ολυμπιακού πνεύματος. Βέβαια, και αυτοί θα νιώσουν υπερήφανοι όταν οι αθλητές μας -οι Έλληνες ντε- θα πάρουν μετάλλια στους Ολυμπιακούς Αγώνες που διοργανώνουν οι ντόπιοι εκπρόσωποι του ιμπεριαλισμού. Στους εμπορευματοποιημένους αγώνες. Αλλά αφού είναι δικοί μας -Έλληνες δηλαδή- είναι αδύνατο να ντοπάρονται. Όπως δεν ντοπάρονταν και οι Ανατολικογερμανίδες αθλήτριες και ας έβγαζαν μούσι. Και αυτές δικές μας ήτανε, αδύνατο να ντοπάρονταν (ο αντικομμουνισμός δεν θα περάσει...). Άλλο αυτό και άλλο ότι πρέπει να αναδειχτεί το γνήσιο πνεύμα του Ολυμπισμού. Σ' όλα μέσα. Αθάνατε Περισσέ. Για το γνήσιο όμως της ειρηνοφιλίας σου κουβέντα δεν έχουμε να πούμε. Ας τρέμουν οι πολεμοκάπηλοι όλου του κόσμου, το περισσότερο θα είναι ο τελικός νικητής. Αμήν.

◆ Η πολιτική που εξήγγειλε και προπαγάνδισε η κυβέρνηση ως πολιτική σύγκλισης και κοινωνικής συνοχής στην πραγματικότητα είναι ένα λίφτνγκ, που διαιώνιζει τις κοινωνικές ανισότητες, ενισχύει τους εργοδότες και την κοινωνική αποδιάρθρωση. (Από προκήρυξη του Φόρουμ για τον προϋπολογισμό)

Προτείνουμε σε όλες τις συνιστώσες του Φόρουμ να διοργανώσουν μια ημερίδα -άλλωστε ψοφάνε για τέτοια- με θέμα την κοινωνική συνοχή ενάντια στην κοινωνική αποδιάρθρωση. Κοινωνική αποδιάρθρωση, τι κίνδυνος!! Η κοινωνία οφείλει να έχει συνοχή, συνεργασία, αλληλεγγύη, συνεκτικότητα, ομοψυχία. Γι' αυτό στην ημερίδα πρέπει να συμμετέχουν οι εκπρόσωποι όλων των κοινωνικών τάξεων. Βιομήχανοι, μεγαλοδημοσιογράφοι, μεγαλοδικηγόροι (καλά, αυτοί δε χρειάζονται, θα είναι ο πρόεδρος Κωνσταντόπουλος) και βέβαια ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ, διότι οι θεσμοί είναι πάνω από όλα. Για βοήθεια μπορείτε να καλέσετε και τον υπουργό των μπάτσων. Θεσμός είναι και αυτός. Χρειάζεται και αυτός, μη νομιζετε. Ενάντια στην κοινωνική αποδιάρθρωση, όπου δεν περνάει ο λόγος ας πέφτει και λίγη ράβδος. Δεν είναι κακό, είναι απαραίτητο.

◆ Λίγα λόγια για μένα: Επάγγελμα: Εκπαιδευτικός. Αγαπητέ Συμπολίτη: Ζητώ την Ψήφο σου, για να αγωνιστώ με όλες μου τις δυνάμεις για την Απέλαση των Λαθρομεταναστών, για καλύτερη Ασφάλεια, για την αντιμετώπιση των Ναρκωτικών και τόσων άλλων δεινών που Μαστιζούν τη Χώρα. (Γιαννακοπούλου Ιωάννα, Υποψήφια Χέρι-Χέρι με τον Καρατζαφέρη), (τρικάκι).

Εκπαιδευτικός να σου πετύχει. Βρε ουστ.

Χρόνια πολλά, με πτώματα πολλά...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ
νουν απλήρωτοι απ' το Σεπτέμβρη. Σύμφωνα με το BBC, «οι διαδηλωτές ήταν εξοργισμένοι σε τέτοιο βαθμό που δεν είχε ξαναδεί η σχετικά ήρεμη πόλη που ελέγχεται από τις βρετανικές δυνάμεις» (7/1/04). Ήταν τέτοια η σφοδρότητα των διαδηλώσεων που οι βρετανικές δυνάμεις αναγκάστηκαν να κατεβάσουν τα τανκς για να αντιμετωπίσουν τους διαδηλωτές που επιχειρήσαν να εισβάλλουν σε τράπεζα της Βασόρας για να τη λεηλατήσουν, με αποτέλεσμα τουλάχιστον δέκα τραυματίες. Γι' αυτό και η βρετανική κυβέρνηση, δια στό-

ματος του υπουργού Εξωτερικών Τζακ Στρο, δήλωσε ότι

η αποχώρησή των βρετανικών στρατευμάτων δεν πρό-

κειται να γίνει μέσα σε μήνες αλλά σε χρόνια. «Δε μπορώ να πω εάν θα είναι το 2006 ή το 2007», απάντησε ο Στρο όταν πείστηκε για το χρονοδιάγραμμα αποχώρησης των βρετανικών στρατευμάτων από δημοσιογράφο του BBC.

Η "μετάβαση εξουσίας" σε ιρακινή κυβέρνηση, που σχεδιάζεται να ολοκληρωθεί μέχρι τον Ιούνιο αυτού του χρόνου, δε θα σημάνει και την αποχώρηση των κατακτητών. Κι αυτό γιατί δε νιώθουν καθόλου σίγουροι για τη βιωσιμότητα μιας τέτοιας κυβέρνησης Κουσίλινγκ κάτω απ' τα συνεχιζόμενα χτυπήματα της ιρακινής αντίστασης που κλι-

Οι Αμερικάνοι σέρνουν το χορό και τα άλλα καπιταλιστικά κράτη ακολουθούν. Το πρόγραμμα US-VISIT, με το οποίο θα φακελώνονται τα εκατομμύρια των επιβατών που θα περνούν από τα αμερικάνικα αεροδρόμια και λιμάνια τέθηκε ήδη σε εφαρμογή. Οι επιβάτες φωτογραφίζονται και δακτυλοσκοπούνται και τα στοιχεία τους μπαίνουν αμέσως για σύγκριση σε ηλεκτρονική τράπεζα πληροφοριών που έχουν οι αμερικάνικες αρχές. Κάθε επιβάτης, δηλαδή, θα βρίσκεται στο έλεος των αμερικάνικων αρχών, που θα μπορούν να επικολούνται ό,τι τους καπνίσει, αν για οποιονδήποτε λόγο τον έχουν στο στόχαστρό τους. Κι άντε μετά ο δύστυχος επιβάτης να τρέχει να αποδείξει ότι δεν είναι ελέφαντας.

Προσωρινά από την εφαρμογή του προγράμματος εξαιρούνται οι υπήκοοι 28 χωρών, κυρίως ευρωπαϊκών, οι

της απατημένης ερωμένης, που αφού τη γλέντησε την παράτησε ο αμερικάνος εραστής της.

Όχι μόνο δεν διαμαρτυρήθηκε η κυβέρνηση, αλλά ο υφυπουργός Λοβέρδος βγήκε και μας είπε: τί φωνάζετε, ρε παιδιά; Τίποτα το καινούργιο δεν έχει προκύψει. Σε λίγο καιρό αυτό θα γίνεται και στην Ευρώπη!

Πράγματι, στα μέσα Δεκέμβρη η Ευρωπαϊκή Ένωση συμφώνησε να παραδίνει στις αμερικάνικες ομοσπονδιακές αρχές τα στοιχεία των ταξιδιωτών που κινούνται από τις ευρωπαϊκές χώρες προς τις ΗΠΑ. Τα στοιχεία θα στέλνονται από τις αεροπορικές εταιρίες που θα τα συλλέγουν, μόλις το αεροπλάνο απογειώνεται από ευρωπαϊκό έδαφος. Έτσι, οι αμερικάνικες αρχές θα έχουν τη χρονική άνεση να κάνουν τις συγκρίσεις και τις διασταυρώσεις που θέλουν πριν το αεροπλάνο προσγειωθεί σε αμε-

της ταυτότητας βάσει βιομετρικών δεδομένων. Έχει συμφωνηθεί πως το αργότερο μέχρι το 2005 θα καθιερωθεί και επίσημα το ηλεκτρονικό φακελωμα όλων των πολιτών των κρατών μελών της ΕΕ. Στα ταξιδιωτικά τους έγγραφα (διαβατήρια και βίζες) θα ενσωματώνεται μικροσίπ το οποίο σε πρώτη φάση θα περιέχει μια ψηφιακή φωτογραφία υψηλής ανάλυσης και δύο δακτυλικά αποτυπώματα. Αργότερα, θα ενσωματώνονται στο μικροσίπ και άλλα βιομετρικά δεδομένα, όπως η ίριδα του ματιού και το DNA. Ο έλεγχος αυτών των δεδομένων δεν θα γίνεται μόνο για ταξίδια έξω από την επικράτεια της ΕΕ, αλλά και για τα ταξίδια στο εσωτερικό της Ευρωζώνης.

Με άλλα λόγια, ό,τι κάνουν τώρα οι Αμερικάνοι σε κάνα χρόνο θα το κάνουν και οι Ευρωπαίοι, γι' αυτό και έσπευσε να μας καθησυχάσει ο υφυπουργός Λοβέρδος που

κίνδυνος εντοπίζεται κυρίως στην Ιταλία, την Ισπανία και την Ελλάδα και η ειδική ομάδα, που θα αποτελεστεί από στελέχη των «αντιτρομοκρατικών» υπηρεσιών κάθε χώρας και ένα ανώτατο στέλεχος της Europol θα αναλάβει «να εξετάσει για ένα δίμηνο το αναρχο-επαναστατικό φαινόμενο και να συλλέξει κάθε χρήσιμο στοιχείο για τις μελλοντικές έρευνες». Επικεφαλής της τοποθετήθηκε ο αρχηγός της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της Ιταλίας. Ήδη, η ομάδα έκανε την πρώτη συνάντησή της με βασικούς εισηγητές τους αξιωματούχους της ελληνικής Αντιτρομοκρατικής. Προφανώς ενημέρωσαν τους συναδέλφους τους για το πώς οργάνωσαν την επιχείρηση κατά των 7 της Θεσσαλονίκης και πόσο αποφασιστικά αντιμετώπισαν τις διαμαρτυρίες που υπήρξαν σε όλη τη χώρα. Πώς έβαλαν και τις δικαστικές αρχές στο κόλπο κ.λπ.

Καραγκιόζ μπερντές

Πλύση εγκεφάλου υφιστάμεθα το τελευταίο δεκαπενθήμερο. Πρέπει σώνει και καλά να πειστούμε πως έχουμε αλλαγή του πολιτικού σκηνικού. Οι πιο τολμηροί από τους δημοσιολογούντες των ημερών δεν φείδονται επιθέτων μπροστά από τη λέξη αλλαγή: τολμηρή, ριζοσπαστική, ανατρεπτική, καθοριστική, ακόμα και επαναστατική την είπαν. Πώς, όμως, μπορεί να υπάρξει αλλαγή ενός πολιτικού σκηνικού, όταν αλλάζει απλώς η ηγεσία στο ένα από τα δύο μεγάλα κόμματα εξουσίας και μάλιστα όταν αυτή η αλλαγή γίνεται καθόλα ομαλά, χωρίς αναταράξεις και τριγμούς, με τον τρόπο που ένας μεσαιωνικός ηγεμόνας μεταβίβαζε την ηγεμονία στο μονάκριβο γιο του;

Εξαρτάται από το τι εννοεί κανένας λέγοντας πολιτικό σκηνικό. Παλιότερα είχαμε συνηθίσει να ονομάζουμε πολιτικό σκηνικό τη διάταξη των αστικών κομμάτων και ειδικά των κομμάτων εξουσίας. Τα πολιτικά τους προγράμματα, τις προτάσεις εξουσίας και τις σχέσεις που ανέπτυσαν με τις πλατιές μάζες των πολιτών επί τη βάση αυτών των προγραμμάτων. Όλα τα κόμματα εξουσίας ήταν κόμματα που υπηρετούσαν το δεδομένο οικονομικοπολιτικό σύστημα, όμως είχαν διαφορές διακριτές στον τρόπο άσκησης αυτής της εξουσίας. Η μάχη τους για την εξουσία ήταν μια μάχη μέσα στο λαό, μαζί με το λαό. Ήταν οι διαχειριστές της εξουσίας και ταυτόχρονα οι διαχειριστές της κοινωνίας.

Σήμερα τί είναι το πολιτικό σκηνικό; Ένας τεράστιος караγκιόζ μπερντές. Ένα θέατρο σκιών με φαινομενικούς πρωταγωνιστές τους αστούς πολιτικούς και ουσιαστικούς πρωταγωνιστές, караγκιοζοπαίκτες, τους ανθρώπους της οικονομικής ολιγαρχίας και των ιμπεριαλιστικών κέντρων. Κόμματα και πολιτικοί συνομιλούν με την κοινωνία όχι με όρους μαζικής κινητοποίησής της, αλλά με κυρίαρχη τη διαμεσολάβηση από τα μίντια.

Πλέον τα προγράμματα δεν παίζουν κανένα ρόλο. Δεν υπάρχουν προγράμματα, υπάρχει μόνο η εικόνα. Η πολιτική διαφημίζεται όπως ένα οποιοδήποτε προϊόν. Φεύγει ο Σημίτης, έρχεται ο Γιωργιάκης και αυτό πρέπει οπωσδήποτε να το εισπράξουμε σαν αλλαγή του πολιτικού σκηνικού. Χωρίς να υπάρξει οποιονδήποτε αλλαγή πολιτικής. Ούτε καν σ' αυτό που ονομάζεται ύφος της εξουσίας.

Είναι τόσο αποθρασυμένοι οι άνθρωποι της εξουσίας που δεν δίστασαν να εισάγουν στο λεξιλόγιό μας τη λέξη επικοινωνία, την έννοια της επικοινωνιακής πολιτικής, που την αντιδιαστέλλουν από την πολιτική. Σημασία δεν έχει τίποτα πρόταση έχεις, αλλά τί επικοινωνιακή πολιτική έχεις. Οπως γίνεται και με τα εμπορεύματα. Όσο πιο καλή διαφήμιση κάνεις τόσο πιο πολύ πουλάς.

Όμως, η πολιτική δεν μπορεί να γίνει με τα εργαλεία του εμπορίου. Δεν είναι δυνατόν να γίνει. Υπάρχει μια παράδοση στην Ευρώπη που εμποδίζει την πλήρη αμερικανοποίηση του πολιτικού συστήματος. Γι' αυτό και ξεπηδά συνεχώς μια αντίφαση ανάμεσα στον τρόπο άσκησης της πολιτικής από τις αστικές πολιτικές ηγεσίες και στον τρόπο που οι πολίτες αντιλαμβάνονται την πολιτική. Αυτή η αντίφαση θα σφραγίσει και τη σημερινή περίοδο. Το ερώτημα είναι πόσο θα γείρει από εδώ ή από εκεί η ζυγαριά.

Π.Γ.

Ασφυκτικό πλαίσιο από τη Διεθνή της τρομοκρατίας

οποίοι μπορούν να επισκέπτονται τις ΗΠΑ χωρίς βίζα. Στις χώρες αυτές δεν περιλαμβάνεται η Ελλάδα, οι πολίτες της οποίας θα εξαιρούνται από την υποχρέωση απόκτησης βίζας για να ταξιδέψουν στις ΗΠΑ, όταν τα διαβατήρια θα πάψουν να εκδίδονται από τις Νομαρχίες και η ευθύνη για την έκδοσή τους περάσει στην Αστυνομία, το μόνο οργανισμό που οι Αμερικάνοι θεωρούν άξιο και ικανό γι' αυτή τη δουλειά. Η κυβέρνηση Σημίτη-Παπανδρέου κατάπιε και αυτή τη ντροπή χωρίς να πει κουβέντα. Ουδείς Πασόκος ή Νεοδημοκράτης σηκώθηκε να πει κουβέντα, εκτός από τους ακροδεξιούς Εβερτ και Σπηλιωτόπουλο, οι οποίοι κατατρύχονται από το σύνδρομο

ρικό εδαφος. Φρόντισαν, δηλαδή να συμμαζέψουν κάπως τον τύπο αφήνοντας άθικτη την ουσία. Αυτό είναι και αντιγραφεοικρατικό, γιατί δεν θα περιμένουν στην ούρα οι επιβάτες μέχρι οι αμερικάνοι μπάτσοι να κάνουν τις διασταυρώσεις των στοιχείων με τα κομπιούτερ τους. Η συμφωνία προβλέπει να δίνονται στους Αμερικάνους 34 στοιχεία προσωπικών δεδομένων των επιβατών, μεταξύ των οποίων είναι και η διεύθυνση του επιβάτη, τα τηλέφωνα και τα e-mail του, η ημερομηνία έκδοσης του εισιτηρίου και το αν αυτό είναι απλό ή με επιστροφή.

Αυτή είναι μια προσωρινή συμφωνία μέχρι να αρχίσει να εφαρμόζεται και στην Ευρώπη το σύστημα εξακρίβωσης

για χάρη της πολιτικής καριέρας έχει πετάξει στα σκουπίδια τα βιβλία που έχει γράψει ως καθηγητής του συνταγματικού δικαίου με φιλελεύθερες απόψεις.

■ Και ειδική ομάδα για τον αναρχο-επαναστατικό κίνδυνο

Στο μεταξύ, έγινε γνωστό ότι 7 κοινοτικές χώρες, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα κατέληξαν σε συμφωνία για τη δημιουργία ειδικής ομάδας (task force) για την αντιμετώπιση των «αναρχο-επαναστατικών» ομάδων που αποτελούν κίνδυνο για την «ασφάλεια».

Ο αναρχο-επαναστατικός

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Γραφεία

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, 8663100, FAX 8663110

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Αννης 24 - Αιγαλεω

